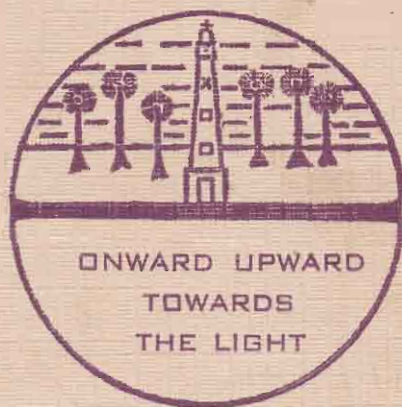

T. Kalamathy

METHODIST GIRLS' HIGH SCHOOL
POINT PEDRO

Magazine

1971

1. I
2. C
3. 7
4. S
5. C

CONTENTS

			PAGE
1. Editorial	1
2. Principal's Notes	3
3. ஞானக்காவின் ஞாபகங்கள்	7
4. The Prayer Hall	12
5. STUDENTS' SECTION :			
Can we stop Earthquakes ?	13
Olympics—'72	14
The Scope of Mathematics	15
Pirates in the Sky	17
A Frightful Dream	17
My School	18
A Day's Recollections in Trincomalee	18
If I go the Moon	19
The Eight Imps of my Class	19
What I Like to be	20
The Dog that saved its Mistress	20
My Mother's Arrival	21
My Trip to Adam's Peak	21
'Kavadi Dance'	22
My Kitty	23
நுண்ணுயிர்களும் மனிதவாழ்க்கையில் அவை எடுத்துக்கொள்ளும் பங்கும்	24
என்னுடன் சில நிமிடம்.....	26
பாரதியார் கண்ட கண்ணன்	30
சிலம்பு காட்டும் கண்ணகி	33
மாணவப் பருவத்தின் இன்றியமையாமை	35
காலத்தின் அருமை	36
கைத்தொழில்	37
நான் சென்ற பாசறை வரசம்	38
யாழ்ப்பாணச் சாரணியரின் பொன்விழா	39
எங்கள் மலை நாடு	40
எனது பேனை	41
பிச்சைக்காரரின் சுயசரிதை	42
எனது கிளி	42
வாழை பேசுகிறது	43
6. REPORTS OF ASSOCIATIONS :			
H. S. C. Union 1971	44
The Senior English Literary Association	45

	PAGE
தமிழ் இலக்கிய மன்ற அறிக்கை—1971	46
வரலாற்று மன்ற அறிக்கை—1971	47
புவியியல் மன்ற அறிக்கை—1971	48
விஞ்ஞான மன்ற அறிக்கை—1971	49
நுண்கலை மன்ற அறிக்கை—1971	50
சைவ மகளிர் மன்ற அறிக்கை—1971	51
Students' Christian Movement	52
கத்தோலிக்க மாணவர் மன்ற அறிக்கை—1971	54
Rangers' Report—1971	55
வழிகாட்டிகள் குழு அறிக்கை—1971	56
சிறுதொழில் குழு அறிக்கை—1971	57
7. HOUSE REPORTS :	
பாக்ஸ் இல்ல (நீலம்) அறிக்கை—1971	58
மெக்கற்றேயிட் (சிவப்பு) இல்ல அறிக்கை 1971	59
எவறெற் (மஞ்சள்) இல்ல அறிக்கை—1971	60
கிறீன்லூட் (பச்சை) இல்ல அறிக்கை—1971	61
8. Games Report 1971	62
9. Prefects' Guild	64
10. விடுதி மாணவிகள் மன்ற அறிக்கை—1971	65
11. Teachers' Guild	66
12. The School Co-op. Supply and Thrift Society	67
13. Achievements	68
14. அகில இலங்கைத் தமிழ்மொழித் தினம் 1971	69
15. Examination Results	70
16. The Staff—1971	72
17. Calendar of Events—1971	74

Editorial Notes

Education at the Crossroads

SWEEPING educational changes are being contemplated by the Government in keeping with the needs of the Country. It is opportune to focus attention on some relevant areas of national regeneration which the authorities might do well to bear in mind as educational policies are formulated and implemented.

It is no exaggeration to say that education in Ceylon is at the crossroads. Sir Richard Livingstone emphasised three aspects in education, namely, Knowledge or Civics, Community Living, and Vision or a sense of Direction. Walter Lippman looks behind and bemoans the fact that "we have established a system of education in which we insist that while everyone must be educated, yet there is nothing in particular that an educated man should know."

Since the school is the best agency of community education, its task should be, in the last analysis, to make the child play an active and useful role in the community from the time he is initiated into education proper. It means that the emphasis on the school as a mere factory promoting rote learning is untenable in the modern context. Miss Ritsert puts it succinctly:— "The teacher has a great responsibility not only for seeing that the child acquires knowledge, but more important still, that he or she acquires a right attitude of mind to life, and that attitude of mind to life may be summed up in the thought that he is here not only or chiefly to Get but to Give."

Outside the professional army of teachers there is always available a large body of 'teacher potential' in the community at large, and it is the task of schools

to make the best use of it. For instance, there can be nuclei of industries in and around every school, and fostering of such relationships between the school and the community which alone can make education meaningful. Pedro Orata commends the idea of making vocational courses more practical and interesting for children and at the same time educative in the correct sense of the term.

The ideal would be to ensure a proper climate for a balanced education in which not only basic involvement in agriculture or industry, but also technology, science and humanities are incorporated in the curriculum to achieve the three immediate goals of education, viz. Physical, Moral and Social well being.

Humayun Kabir speaks of the role of education as to foster civilisation and culture based on a spiritual conception of life by making the individual the inheritor of the wisdom and experience of all ages and all peoples. Education standing as it does on the bed-rock of lofty idealism has inherited as its everlasting tenets some perennial values and norms, and reformers should constantly bear this in mind.

Prize-day

As we go to press we have had the proud privilege of participating in the Prize-day function of the school—a grand event held on the 11th of March 1972.

Though an account of this event does not fall within the scope of this number, yet it is felt that at least a reference to it would be relevant.

Generally a prize-day in a school is deemed a great event. It arouses much

interest and enthusiasm amongst students and staff. Our prize-day excelled all these as it was very significant due to its resurgence after a lapse of several years. Everyone in the school contributed her mite towards the splendid organisation and the programme for the day was worked out quite smoothly and very successfully.

Our Director of Education (Northern Region), Mr. V. E. Abeyasekera, presided over the function. Our Chief Guests were Prof. S. Vithiananthan, M. A. Ph. D. (Head of the Dept. of Tamil, University of Ceylon) and Mrs. S. Vithiananthan. Prof. Vithiananthan delivered the prize-day address and Mrs. Vithiananthan graciously distributed the prizes.

The function wound up with a grand variety entertainment.

Some photographs relating to this event are published elsewhere in this issue.

Our Gratitude:

We feel that our duties as Editors of this miscellany would be incomplete without a word of thanks to—

- (a) the contributors to this number—other than the staff and students of this school; and

- (b) the schools which sent us copies of their magazines.

Mrs. Gnanam Ayathurai nee Gnanam Sinnathamby who commenced her school career both as student and Teacher during the days when the European Missionaries were in charge of the administration of this school was kind enough to oblige us with a brief account of her days in this school—memories of which she treasures with pride. It gives me pleasure to add that some of her old students are on the staff of this school to-day. I am certain that this account of hers would provide much interesting material to our readers. Our sincere thanks to her.

Number of schools sent us copies of their magazines. We all enjoyed reading them. It is regretted that due to lack of space it is not possible to name them individually but we are very grateful to them.

In conclusion we wish to place on record our appreciation of the whole hearted co-operation extended to us by the Principal, Staff, and Students of this Institution to compile this number—which minimised our task a great deal. We acknowledge it with a 'Big Thank You.'

People are always good company when
they are doing what they really enjoy.

Samuel Butler.

Principal's Notes

(From the Prize Day Report)

PRESIDENT SIR,
DR. & MRS. VITHIANANTHAN,
LADIES & GENTLEMEN!

THE Prize function of our school has been eluding us for many years — each attempt, has had been like fixing from the shore, the receding horizon as a permanent reality—Therefore it is with a curious mixture of relief, elation, gratitude as well as some trepidation, I welcome you all to our function this evening.

Point Pedro is the proud parent of many men and women who have distinguished themselves in the varied careers of their choice. Dr. Vithiananthan is one of her favourite sons, who has continued to shine like a bright star in the academic grove of Peradeniya. His sustained service to Tamil Language and culture, and his brilliant scholarship have earned him the much coveted and well merited professorship in Tamil. His pioneering work in the revival of Folk Drama, Art and music does assure him a unique place in the cultural history of Sri Lanka. Sir, it gives us a tremendous pride to welcome you back home, for it is such a great honour to have you as our chief-guest at this function.

Mrs. Vithiananthan, you are no stranger to us. You will find quite a number of your friends present here today. Your descent from the hills of Peradeniya to the arid plains of Point Pedro, would have no doubt, caused you terrible inconveniences. But I can assure you, Madam, that it will be amply rewarded by the grateful hearts of those who will shortly come up, to receive their prizes from you. It is indeed a privilege to have you Sir, to deliver the

Prize Day Address and you Madam, to give away the prizes.

Education has been one of the potent industries of the north and Jaffna has been blessed in getting a succession of able Directors of Education, who have done a wonderful job down the years, in setting the educational Landscape in order. It is therefore in fitness of things, that our new Director of Education—Mr. E. V. Abeyasekara should preside over today's meeting —It is you, Sir, and your worthy predecessors, who have been primarily responsible for the continued progress of schools, like ours. We thank you, Sir, for sparing us your time this evening, and for presiding over the function. It is my humble surmise, that you accepted the transfer to Jaffna rather unwillingly. But I am afraid, when you are transferred out of Jaffna.—which I hope will not be in the near future—you will leave like your predecessor, Mr. Mahatantila not very willingly. All of us are well aware with what zest and enthusiasm, Mr. Mahatantila administered this region even though his stay with us was of short duration of one year only. May I take this opportunity to record our grateful thanks to him for his continued interest, guidance and help in raising the tone of all the schools in the peninsula. I also take a great pride in expressing my sincere thanks and gratitude to our erstwhile Director of Education, Mr. S. Thanigasalam who had shown a great and abiding interest in the school.

Perhaps our college, after nearly a century of its founding is still animated by the purity of vision and depth of dedication of her worthy founders. If not how could

one explain the presence this evening, of you, Ladies and Gentlemen—Parents, Past pupils well wishers and friends—in such large numbers? It is not possible for me to make an individual mention of all of you and thank you for your generous presence.

We offer you, all—Ladies and Gentlemen a very cordial welcome.

The number of roll for 1971 was 1359. The break up was as follows :

Junior School	—	645
Senior Secondary	—	714

Staff

The strength of the permanent staff as on December 1971 was 50, comprising of 18 Graduates, 24 Trained Teachers, 5 Specialists and three others — The year under review saw the following changes, Mrs. N. Nallainathan, Mrs. R. Kandiah, Mrs. M. J. Esperior, Miss S. Segarajasingam and Mr. K. Kumareswaran left us in the course of the year. Mrs. N. Nallainathan had served her Alma Mater loyally for nearly ten years. Mrs. Kandiah and Mrs. Esperior sought transfers to schools nearer home. Miss Segarajasingam was selected for training at the Government Training College, Palaly. Mr. Kumareswaran who was temporarily appointed to help us with the Advanced Level work in the Science section left us to take up appointment as Demonstrator at the Faculty of Physics, at the University of Ceylon, Peradeniya, early this year 1972. Mrs. R. Sabaratnam, Mrs. T. Kanagasabai and Mrs. S. Sangarapillai left us. Mrs. Sabaratnam worked in the Primary section for two years. Her efficient work in the class room was much appreciated—she left us to take up appointment nearer home. Mrs. Kanagasabai served the school for over five years—As a teacher of Carnatic Music, she aroused much keenness among her students and stepped up the standard in Oriental

Music, Mrs. Sangarapillai has rendered much pioneering work in introducing weaving into the curriculum. Due to her enthusiasm and expert knowledge, weaving has become a popular subject among our girls. While thanking them for their services here, I wish them all success in their new spheres of work.

Mr. S. Sivanroopan, Miss S. Chinna-thamby, Mrs. R. Jegananthaguru and Mrs. R. Chellappah joined us in 1971. Mr. N. Gunaseelan returned to us in April as part time teacher. Early this year 1972 Mrs. S. Sockalingam, Mr. I. Velayuthapillai, Mrs. A. Subramaniam and Mrs. J. Jacob joined us. I wish them a long and fruitful service here.

Examination Results

- (a) Examinations held by the NPTA :—
Grade 5 Number presented 60 number passed 60, number of First Division 32.
Grade 8 Number presented 83 number passed 64 number of First Division 16.

There were several distinctions. The highest number of distinctions obtained by one candidate—Rajani Rajaratnam was six.

- (b) G. C. E. O/L. D.c. 1970
Number qualified for the Advanced Level Arts Course 31 and for the Science section 24.
(c) G. C. E. A/L. Examinations
Arts 1970 — No. presented 11 three passed in four subjects and two in three subjects.

Science 1970—No. presented 11; one Kamaleswary Velupillai—Passed in four subjects with two Distinctions in Pure Mathematics and Applied Mathematics and has gained Admission to the University—and has chosen to follow the Maths Honours course. Another passed in three subjects. I wish to mention here, that after a long lapse, we have had success in the A/L Science Examinations.

EXTRA - CURRICULAR ACTIVITIES

Games & Sports

1. The Junior Net Ball Team won the Jaffna District Championship and participated in the All Island Competition—but failed to win the much coveted challenge shield.
2. At the Inter-School P. T. competition, the Inter-squad secured the Jaffna District Championship and were placed as Runners up at the All Island Level.
3. In Athletics, our girls under 11 and under 13 participated in the Circuit Meet and won the girls junior championship.

In the Athletic Meet conducted by the Jaffna Girls Schools Sports Association—we fared satisfactory—being ranked 4th. We hope to do better this year.

4. We are members of the schools Badminton Association and last year we were lucky enough to get the services of the local Sports Officer Mr. Nadarajah to coach our girls in Badminton with a view of entering for the Inter-Schools Tournaments, this year. My sincere thanks to Mr Nadarajah.
5. Our Inter-House Sports Meet for 1971 was worked out as a Home Meet due to the upset, the school calendar suffered, because of the disturbances in the Island. I take this opportunity to apologise for the disappointment caused to Past Pupils, Parents and well wishers who look forward to our Sports Day.

Music

Our girls fared satisfactorily in the G. C. E. O/L Examination. Thirteen offered the subject in 1970 and we had hundred

percent passes with six credits and one distinction. In the grade 8 N. P. T. A. Examination twenty one offered music with seven credits and thirteen passes.

In the Inter-School Competitions Conducted by the V. T. A. the Senior group was placed first and the Juniors third. But the same Junior group secured the first place in the N.P.T.A. contest held at the District Level. The Seniors were placed second.

Facilities have been provided for the teaching of Western Music too. A piano was bought at a cost of seven thousand rupees. Musical instruments for the school band were also purchased for nearly five thousand rupees and the services of Miss R. Thurairajah, a qualified teacher is procured.

Dancing

In the Dance Competition, sponsored by the UNESCO, the "Kavadi dance" presented by us won the first place at the All Island Level and it was also highly appreciated when it was performed at the Navarangahala at the twenty fifth anniversary celebrations of the UNESCO. We also presented a dance drama at the Thinakaran Festival. My sincere thanks to Mrs. Alva-pillai, our dance teacher for her ardent enthusiasm.

Drama & Elocution

In the dramatic competition organised by the Department of Education, Northern Region, we were the proud winners of the Championship Cup. In the declamation contest by the V. T. A. all the three groups. Seniors, Inters, Juniors obtained the first place both in Tamil and in English. In the N. P. T. A. contest, our junior student was placed first in the English Elocution and the Inter-Student won the third place. We also obtained the first place in the senior English essay competition held by the N. P. T. A.

Religious Activities

We participated in the Examinations conducted by the various Religious bodies—545 children were sent up for the examinations conducted by the Vivekanand sabai and 485 were successful—The Christian students sat for the Examination conducted by the S.I.U.C.—Jaffna Diocese. The Catholic students too were presented for the religious Examination conducted in Jaffna.

Rangers-Guides & Little Friends

The teachers in charge have organised camps, tests, and other projects to make the movement grow. "The Little Friends" organised a pack holiday of their own in December. The guides participated in the Golden Jubilee Camp and Rally. Three of our guides are working at the Queen's Guide Badge Tests.

Buildings Proposed

Out of the collections of the Facilities and Services fees, a sum of Fifty five thousand rupees has been already drawn and deposited with the department for the completion of the First stage. A further sum of fifteen thousand rupees has been passed in the budget for 1972—towards the same project.

Another pressing need of the school is a Laboratory for general science—Practical work in this subject has to suffer for lack of space. I report with great relief that the department is meeting this need. A block of two classrooms which are in a dilapidated condition, is to be converted into a General Science Laboratory—at a cost of nearly Five Thousand rupees. Contract for this work has already been signed with the Education Department, and it is hoped that the building will be ready for use in the course of the year.

Our needs

My report so far may have presented a contented and rosy picture—but we have our urgent needs too. The school library lacks the services of a permanent librarian.

Another of our needs is a proper Laboratory for Home-Science. The Laboratory we have at present is neither spacious nor convenient enough to accommodate each class of nearly forty students for practical work.

Hence I appeal to one and all of you here, Our Director, parents and well wishers of the school to come forward with a helping hand.

Thanks

As I acknowledged earlier our P. T. A. has been of tremendous help to the school. The active interest it showed was a great source of encouragement—It is now shouldering the great responsibility of getting the Prayer Hall constructed. I thank its Vice-Presidents especially Mr. K. Thurairatnam M.P. for Pt. Pedro, Mr. K. Jeyakody M.P. for Udupiddy, and its energetic Secretary, Mr. M. Thambimuttu, the D.R.O. Pt. Pedro, who has come forward to help us even in this function, by seconding the vote of thanks, and all the other committee members, individually, and the Association as a whole, for their unfailing support.

Next I express my thanks to our Deputy Principal—Miss N. Subramanian and the rest of the Tutorial staff who had always shared with me the burden of administration. I must not fail to thank the Prefect body which is mainly responsible for the discipline of the school. My sincere thanks are also due to the office staff, and the non-Tutorial staff who cheerfully undertook any extra work, and worked most willingly even on off days when occasion demanded.

I also wish to place on record my genuine thanks to the Prize Donors for their generous response.

Finally a "Big Thank you" to you Ladies and Gentlemen, for your patient hearing.

ஞானக்காவின் ஞாபகங்கள்.....

.....'அன்னைக்கழகம்'

1971-ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாத நடுப் பகுதியில் ஒரு நாள் எனக்கொரு கடிதம் வந்தது. மேல்விலாசம் இடப்பட்ட எழுத்தைக்கொண்டு அது யாருடையது என்று என்னால் கிரகிக்க முடியவில்லை. முத்திரையில் பருத்தித்துறை எனப்பொறிக்கப்பட்டு இருந்தது. பருத்தித்துறையில் இருந்து வருகிறது என்று கண்டவுடனே அது யாருடையதாயிருக்குமென ஆவலுடன் பிரித்துப் பார்த்தேன். அது எனது பழைய மாணவியொருவரால் பாடசாலைச் சஞ்சிகைக்குள் அனுபவத்தைப்பற்றி எழுதும்படி கேட்டு எழுதப்பட்டிருந்தது. அதை வாசித்ததும் எனக்கு அளவு கடந்த சந்தோஷம். ஏனென்று கேட்கிறீர்களா? நான் அருமையாய் நேசித்த பாடசாலையைப்பற்றி அறிந்தவர்கள் அறியாதவர்கள் யாவரும் அறியக்கூடியதாய் என் அனுபவத்தை வெளியிடும் தருணம் கிட்டியதேயென்றுதான் சந்தோஷம்; உடனே என்னால் இயன்றதைச் செய்வேனென அவருக்கு விடையெழுதி விட்டேன்:

ஆயின், திருமதி பக்கஸ், செல்வி எவறெட், அக்காசி முதலியோர் கடந்த இரு வருடங்களிலும் பாடசாலையைப்பற்றி மிகச் சிறப்பாக எழுதிவிட்டார்களே. அவர்கள் காலத்துக்குள் இடைநடுவே சில ஆண்டுகள் இருந்தநான் அவர்கள் எழுதாத எதை எழுத முடியும்? எழுதியதை எழுதி வாசகரைத் தூங்கவைப்பதுதானே என்னால் முடியும் என்று அல்லலுற்றேன். ஈற்றில் ஆண்டவன் அருளை முன்னிட்டு எழுதத் துணிந்தேன். வாசகர்கள் குறை குற்றங்களை விலக்கி ஏதாவது குணமிருப்பின் எடுத்துக்கொள்வார்களாக!

எனது பெற்றோரின் வசிப்பிட இடமாற்றம் காரணமாக முதல் மூன்று வகுப்புகளையும் பல பாடசாலைகளிற் படித்தேன். அதன்மேல் எனக்கு உள்ள சகல அறிவும் பருத்தித்துறை விடுதிப் பெண்பாடசாலையிலேயே பெற்றுக்கொண்டமையால் அப்

பாடசாலையை எனது, "அன்னைக்கழகம்" எனத் தயங்காது கூறினேன். நான் 1920-ம் ஆண்டு முற்பகுதியில் 4-ம் வகுப்பிற் சேர்ந்து 1928-ம் ஆண்டு நடுப்பகுதிவரை படித்தேன். பின் 1929-ம் ஆண்டு தொடங்கி 1939-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதிவரை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினேன். ஆதலால் எனது அனுபவம் மாணவியாகவும், ஆசிரியையாகவும் இருபாற்பட்டது.

முதலாவது மாணவ காலத்தை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். நான் 4-ம் வகுப்பிற் சேர்ந்தபோது என்னைப் படிப்பித்தவர்தான் தங்கக்கா: அக்காலத்தில் ஏரம்பு மாஸ்ரர், பொன்னுவக்கா, கனகக்கா, பாறிக்குட்டியக்கா, வில்லி இராசம்மாக்கா முதலானோர் கற்பித்தனர். அப்போது பாடசாலைக்கு அதிபர் ஒருவர் இருக்கவில்லை. பாக்கர் ஐயர்தான் மேற்பார்வை செய்தார். அயெர்சன் அம்மாவும் இடைக்கிடையாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வருவார். விடுதியில் வசித்த பிள்ளைகள் எவரும் விட்டு நினைவின்றி வசிக்க வழிவகுத்தவர். எங்கள் பாடசாலைத் தாயாகிய அக்காசியேயாவர். என் இளைய சகோதரிகள் பரஞ்சோதியும் கிருபையும் இதை ஆமோதிப்பார்கள். அவர்களும் என்னைப்போலவே இப்பாடசாலையிற் கல்வி பயின்று ஆசிரியைகளாகவும் கடமையாற்றினார்கள். என் மூத்த சகோதரியும் மாணவியாய் இருந்தார். ஆகையால் என் "அன்னைக்கழகம்"மென்று கூறுவதற்கு தவறின்று. ஜேன் தங்கக்காவிடம் கல்வி கற்ற காலம் எனக்கு ஒரே குதூகலமானதுதான். எங்கள் காலத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் நடைபெறும் தையல் சோதனை பிரத்தியேகமான சோதனையாய் இருந்தது. ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் வகுப்பிற்குரிய தையல்களைப் பழக்குவதில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருப்பர். முழுப் பாடசாலையிலும் ஒருவர் இருவர் தவறுவதே அருமை. 4-ம் வகுப்பிற்குள் ஆங்கில எழுத்துக்கள் சீலையில் வெட்டுக்குத்தால் போட்டுப் பழகுவது. அது எனக்கு வெறுப்பாயிருந்தமை

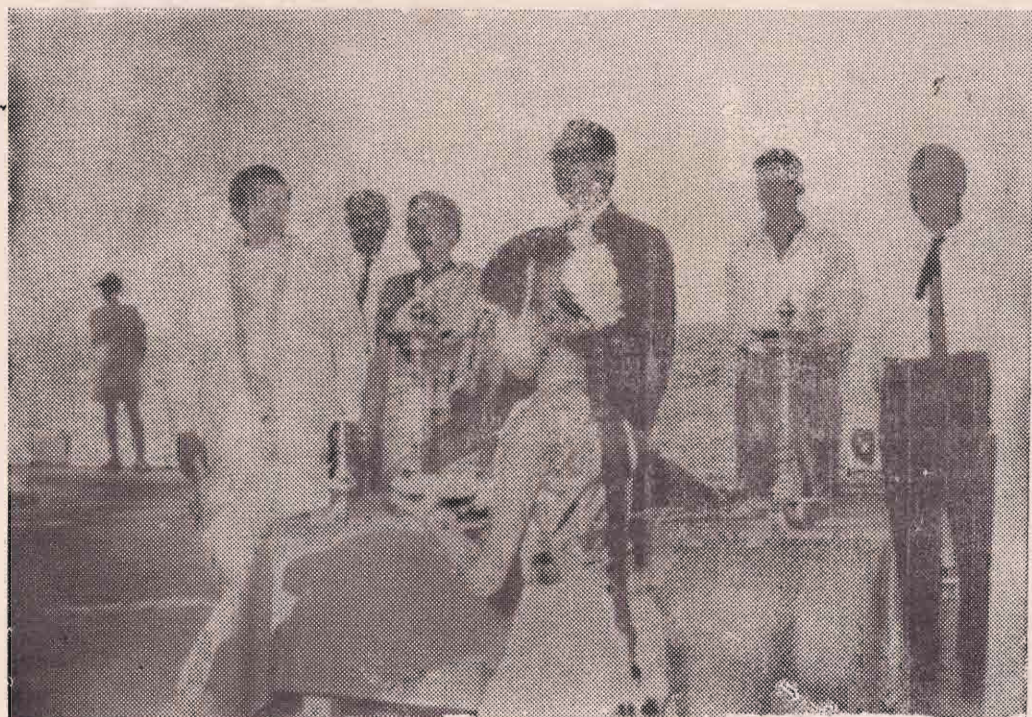
யால் கொஞ்சம் சஷ்டப்பட்டேன். ஆனால் அவரிடம் போடப் பழகினதால் பிற்காலத்தில் நான் 4-ம் வகுப்பைக் கற்பித்தபோது மாணவருக்குப் பழக்குவது இலகுவாய் இருந்தது. இந்தக் காலம் வெட்டுக் குத்தில் பெயர் போடுபவர் உண்டோவென்பது சந்தேகம். பாடசாலை தவிர்ந்த நேரங்களில் தங்கக்கா எங்களுடன் விளையாடுவார். அவர் "வுளுற" இழுக்க நாங்கள் இசைக்க திரை விளையாட்டு விளையாடுவோம்; பாட்டுக்களும் பழக்குவார்.

அந்த வருடக் கடைசியில் எனக்கும் வேறு பலருக்கும் காய்ச்சல் வந்து நோயாளிகள் அறையில் இருந்தோம். அதிகாலையில் பாக்கர் அம்மா நீண்ட அங்கியுடன் எங்கள் எல்லோர்க்கும் தேநீர் கொண்டு வந்து தருவார். அவர் வருந்தோற்றம் பரலோகத்திலிருந்து ஒரு தேவதூதன் இறங்கியது போலவே இருக்கும். எனக்கு நோய் கடுமைப் படுத்தியதால் நான் வீட்டிற்குப் போனேன். பின் 5-ம் வகுப்பைக் கற்கோவளம் பாடசாலையிலே படித்து முடித்துக்கொண்டு திரும்ப 6-ம் வகுப்பில் வந்து சேர்ந்து விடுதியில் இருந்தேன்.

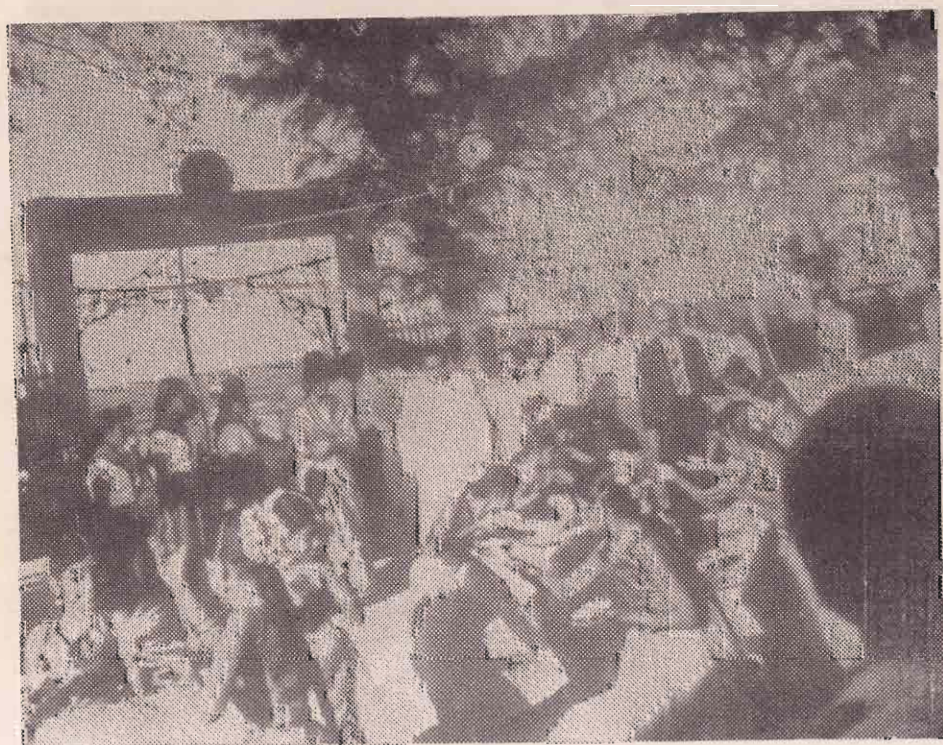
6-ம், 7-ம் வகுப்புகளைப் பாறிக்குட்டியக்காவிடம் படித்தேன். அது என் பொற்காலம். பாறிக்குட்டியக்கா கையாண்ட பிரம்பு அன்பு; அன்பினால் மாணவரைக் கவர்ந்து கற்பித்தார். அப்போது செல்வி வுள்ளர் அவர்களே அதிபராய் இருந்தார். அவர் பூமிசாஸ்திர பாடத்துக்கு ஒவ்வொரு மாணவியும் தனித்தனி உபயோகித்துக் குறிக்கக்கூடிய ஏராளமான சிறு தேசப்படங்களையும் பெரிய படங்களையும் எடுப்பித்து ஆசிரியருக்குக் கொடுத்தார். பாறிக்குட்டியக்கா அப்படங்களை எல்லாம் நன்கு உபயோகித்துப் படிப்பித்த பூமிசாஸ்திரம் என் மனதிலே பசுமரத்தாணிபோற் பதிந்துள்ளது.

8-ம் வகுப்பில் ஏரம்பு மாஸ்ரிடம் கற்றேன். அவர் இலக்கணம் கற்பிப்பதே ஒரு தனிச் சிறப்பு. அழகிய சிறு எழுத்துக்களால் கரும்பலகையில் உயிரீற்று, மெய்யீற்றுப் புணரியல்களை விளக்கி எழுதிப் படிப்பிப்பது மிகவும் கரிசனையாய் இருக்கும்.

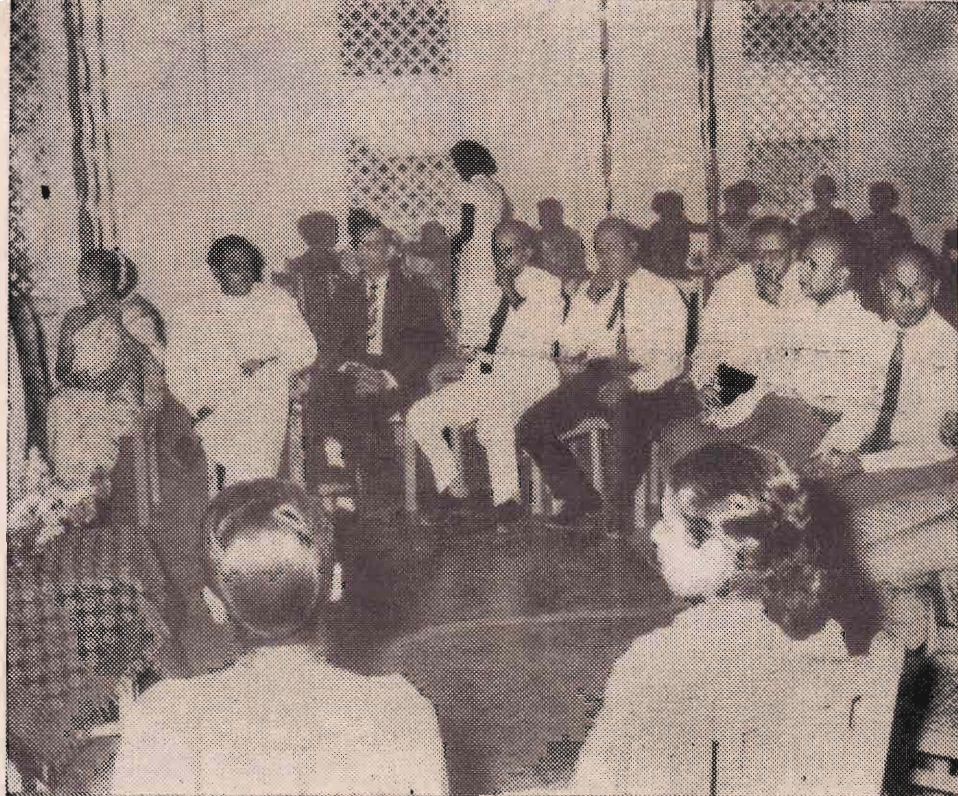
ஏரம்பு மாஸ்ரிதான் 1924-ம் ஆண்டு வித்தியாபகுதியாராற் புதிதாய்த் தொடங்கப்பட்ட தமிழ்ப் பாடசாலை விடுகைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கு (V. S. L. C.) செல்வி மேரி ஞானம்மா சின்னத்தம்பியை ஆயத்தப்படுத்திவிட்டார். முழு இலங்கையிலும் அவர் ஒருவரே அச்சோதனை எடுத்துச் சித்தியடைந்தார். அடுத்த வருடம் நாலுபேரை அனுப்பி நால்வரும் சித்தியடைந்தனர். அதன் பின்பே மற்றும் பாடசாலைகள் அப்பரீட்சைக்கு மாணவரை அனுப்பின. அக்காலத்தில் மாணக்க உபாத்தியாயர் பரீட்சையும் நடத்தினார்கள். V. S. L. C. சித்திபெற்றவர்களில் பயிற்சிக் கலாசாலைக்குப் போக வயது காணாதவர்களை அவ்வகுப்பிற் சேர்த்துப் படிப்பித்தனர். பரீட்சை நிலையத்திற்கும் ஏரம்பு மாஸ்ரிதான் எங்களை இழுவை வண்டியிற் (மனிதன் இழுக்கும் கூடார வண்டி) கூட்டிச் செல்வர். நான் இரண்டாம் வருடச் சோதனை எடுத்தபோது எனது சுட்டிலக்கம் வரவில்லை. அப்போது முகாமையாளராக இருந்த கனம் ஜெசப் ஐயர் தனது மோட்டாரில் யாழ்ப்பாணம் சென்று வடபெரும்பாக வித்தியாதரிசியைச் சந்தித்துக் கதைத்துச் சுட்டிலக்கம் இல்லாதிருந்தும் சோதனை எடுக்க உத்தரவு பெற்றுத்தந்தார். கடவுள் கிருபையால் அவர் பிரயாசம் வீண்போகவில்லை. இதை நான் என்றும் மறப்பதில்லை. மிஷ்னெரிமார், பாடசாலை அதிபர்கள், முகாமையாளர்கள் யாவரும் தங்கள் கீழுள்ள மாணவருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் எல்லாவகையிலும் உபகாரிகளாய் இருந்தார்கள் என்பதை மறுக்கவே முடியாது. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பல விடுதிப் பாடசாலைகள் இருந்தாலும் பருத்தித்துறை விடுதிப் பெண்பாடசாலையில் படித்தவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவு மிகவும் திறமையாக இருந்தது. ஏனெனில் ஆங்கில அதிபர்கள் அதிக கரிசனையெடுத்து ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து படிப்பிக்கச் செய்வதுடன் தாமும் அடிக்கடி வகுப்புகளுக்குச் சென்று படிப்பிப்பர். அதுவுமன்றிச் சிலர் தவணைச் சோதனை காலத்தில் தாமே எல்லா வகுப்புகளினதும் பேச்சுப் பாடத்தை, ஒவ்வொரு மாணவரையும் தனித்தனியே களைப்பின்றிப் பரீட்சிப்

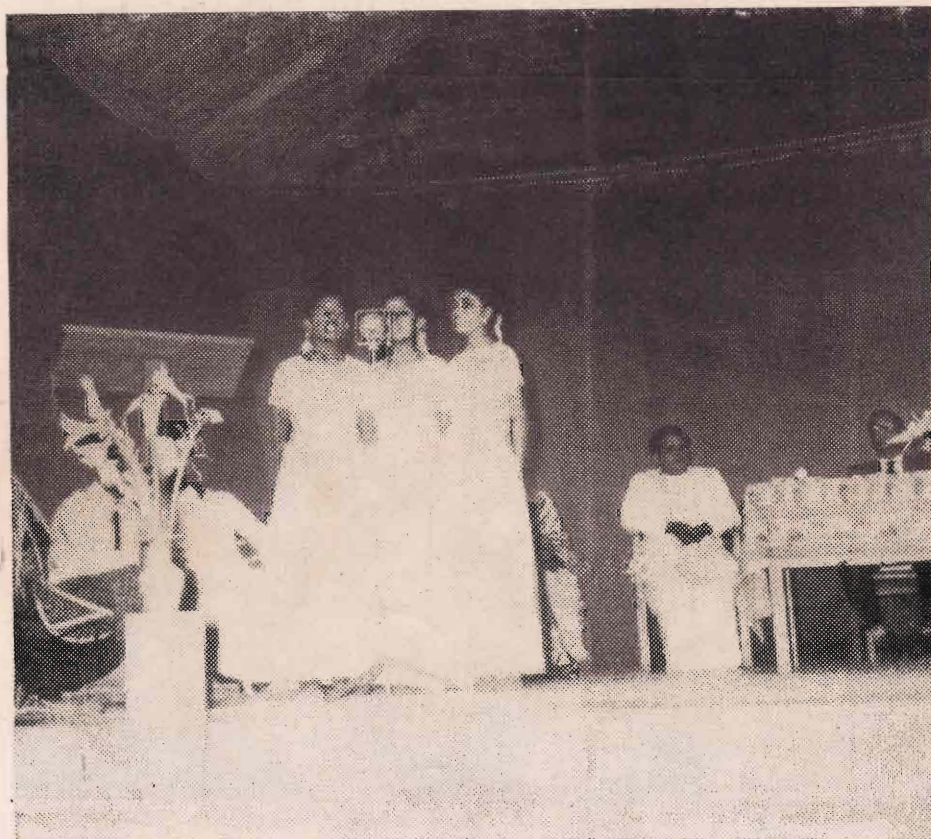
A WARM WELCOME
AT THE ENTRANCE TO THE SCHOOL

School dance troupe leads the guests into the school.

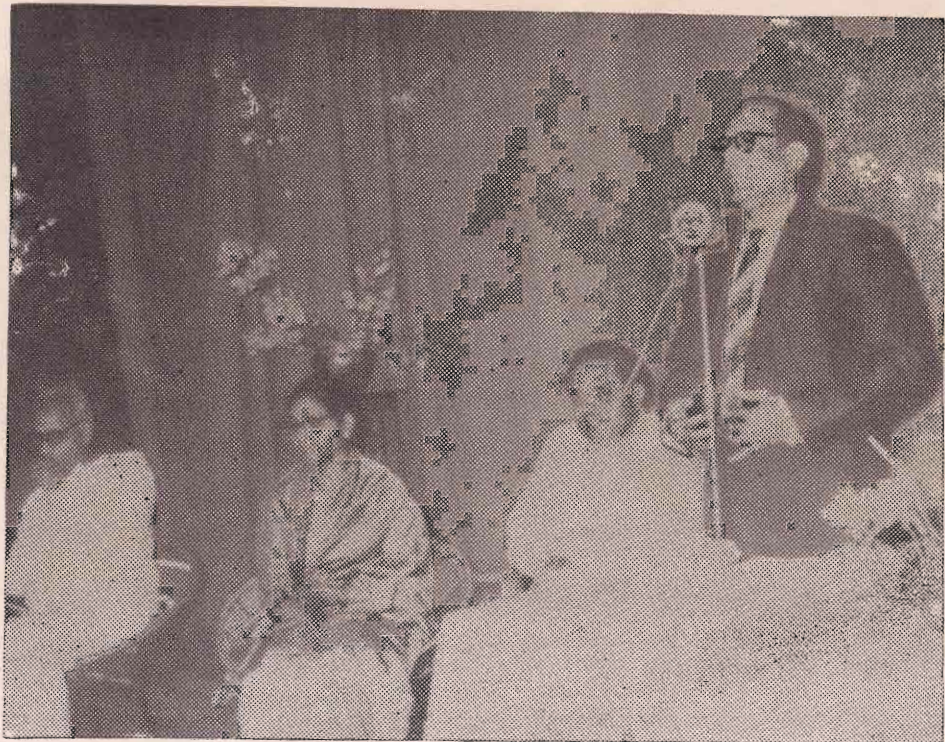
Guests at tea

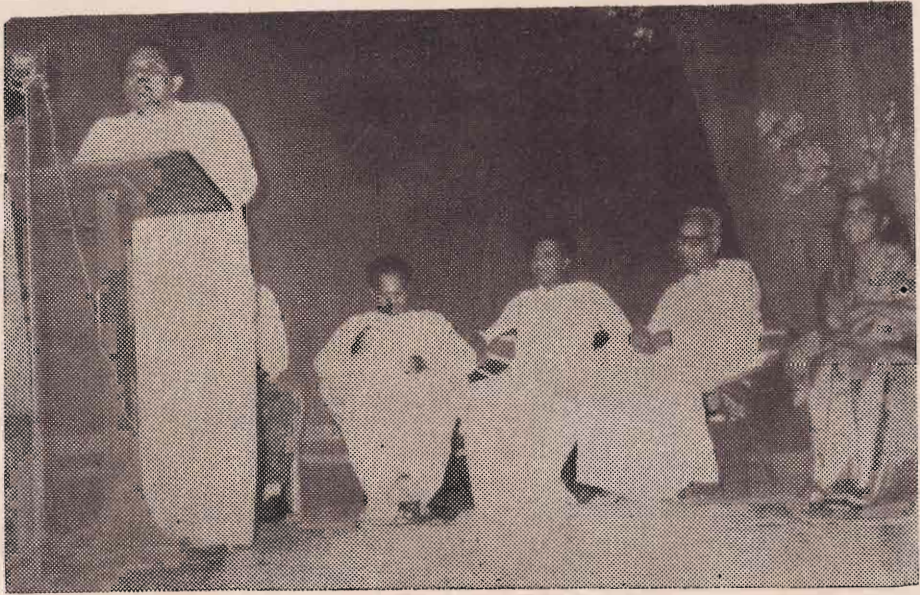
Welcome Song

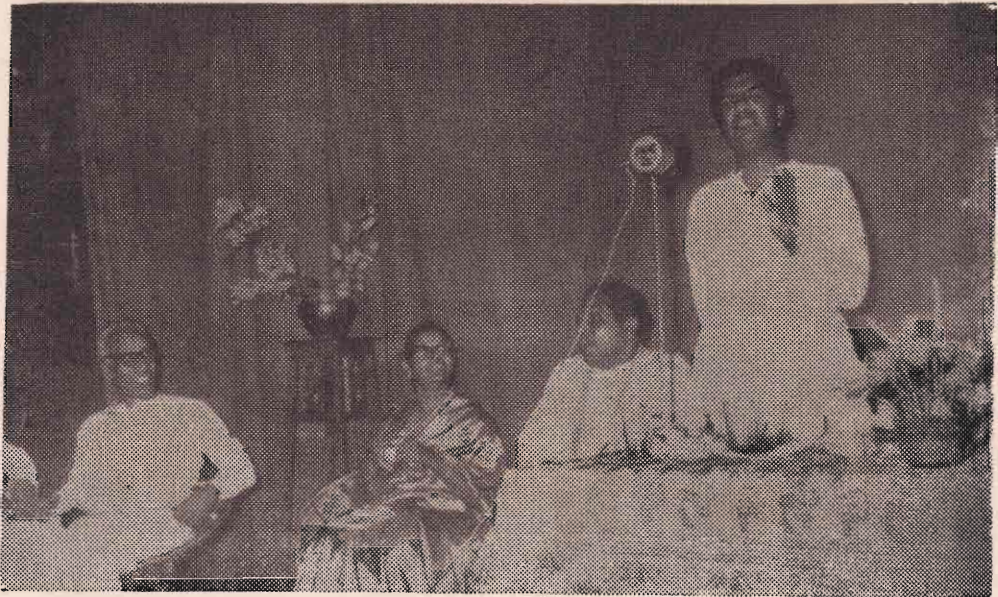
Principal presents her report

Chairman's address

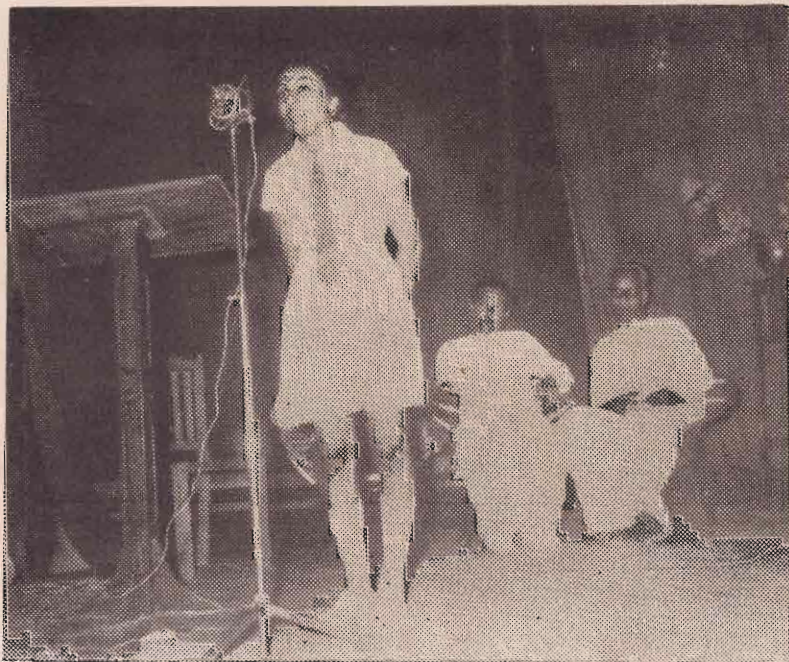
Chief Guest delivers the prize day address
In the background are — three Members of Parliament
— Vice Presidents of our P.T.A.
(L. R. — M. Ps. for Kilinochchi, Point Pedro & Uduppiddy)

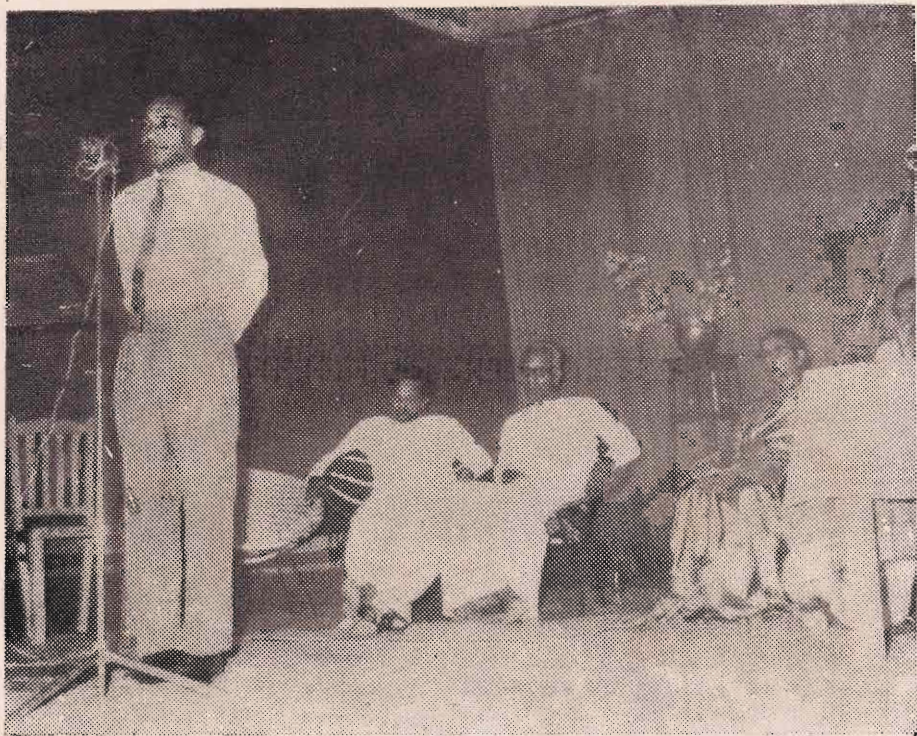
M. P. for Point Pedro—What makes him so bitter !!

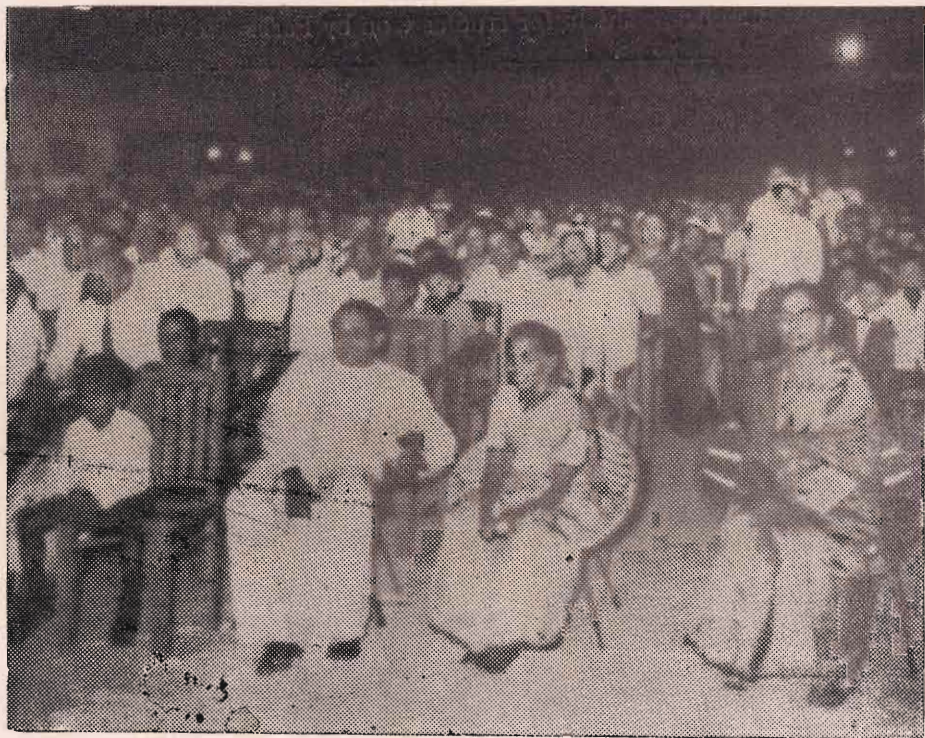
— Distribution of prizes in progress —
Challenge shield for studies won by Parks House

— Head Prefect — Proposes the Vote of thanks

Hony. Secretary, P. T. A. seconds the vote of thanks

— What is next on the Programme? —
A Section of the Distinguished Guests

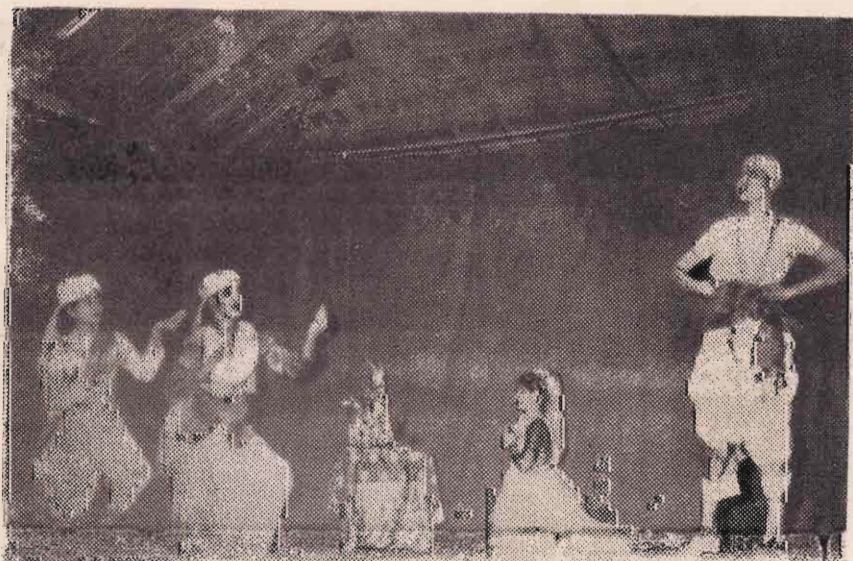

'DUM — DUM — DIDDLE — DUM'
Sing the kids with action

GROUP SONG — ENGLISH

SCENES

.....from the.....

..... "Shyamala Dharshanam".

பதன்மூலம் கவனிப்பர்; இவ்விடயத்தில் செல்வி கிறீன்லூட் சிறந்து விளங்கினார்.

எனது காலத்தில் செல்வி வுள்ளரின் பின் முறையே செல்விகள் வேம்பெல், ரொபின்சன், ருவைனம், கிறீன்லூட், எவ்றெற், மேக்கரேயிட் முதலானோர் அதிபர்களாயிருந்து பெரும் பணியாற்றினர்.

எங்கள் காலத்தில் விடுதியில் இருக்கும் பிள்ளைகள் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வெளியே உலாவச் செல்வது வழக்கம். எங்களுடன் ஆங்கில அதிபர்களும் வருவார்கள். அப்போது வீதி ஓரங்களில் இயற்கைப் படைப்புடன் சில சிறுவர் நிற்பர். அவர்கள் வெள்ளையரைக் கண்டதும் "வெள்ளையம்மா வாறா வெளிச்சம் கொண்டுவாறா" என்று கூச்சல் இடுவார்கள். துணிவுள்ள சிலர் ஓடிப்போய் அவர்களைத் தொட்டுப் பார்ப்பார்கள். அவர்களின் நிறமும் தோற்றமும் பிள்ளைகளுக்கோர் அதிசயம். பிள்ளைகளின் காட்சி அவர்களுக்கு வியப்பு. ஏனெனில் அவர்களின் தேசத்தில் எந்தப் பரம தரித்திரனும் உடையின்றி இருக்கமாட்டான்; இருக்கவும் முடியாது.

கனகக்கா அவர்கள் எனக்கு வகுப்பு ஆசிரியராய் இருக்காவிட்டாலும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் எல்லாரையும் கொண்டு வேத வசனங்கள் பாடமாக்குவிப்பார். அப்போது கட்டாயத்துக்காகப் பாடமாக்கிய வசனங்களை இப்போது ஞாபகத்தில் இருந்து சொல்லி ஆறுதற்படும்போது கனகக்காவை மறக்கமுடியாது.

"ஒரு ஊர் பேச்சு இன்னோர் ஊருக்குச் சிரிப்பு" என்றவாறு அக்காலத்தில் சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்த மாணவன் ஒருவன் விடுத்தியிலிருந்தான். அவன் மலசல கூடத்தைச் சாமான் அறை என்று அழைப்பான். அதைக் கேட்டதும் நாங்கள் யாவரும் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிப்போம். பையனே வென்றால் ஒன்றும் புரியாது பரக்கப் பரக்க எல்லாரையும் மாறி மாறிப் பார்ப்பான். நாளடைவில் அவன் அதை அறிந்துகொண்டான். இத்துடன் எனது மாணவப்பராய ஞாபகங்களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1929-ம் ஆண்டு மாசி மாதம் செல்வி கிறீன்லூட் காலத்தில் ஆசிரியையாக நிய

மிக்கப்பட்டேன்; முதன் முதல் 4-ம் வகுப்பே எனக்குத் தரப்பட்டது; பயிற்றப்படாத என்னை அதிபரும், ஆசிரியரும் படிப்பித்தலில் உதவி புரிந்து முன்னேற்றினர்.

செல்வி எவ்றெற்றரின் முயற்சியால் எமது பாடசாலை 1939-ம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பாடசாலையாக மாறியது. அக்காலத்திலிருந்த ஆசிரியர் யாவரும் சகோதரர்கள் போற் கண்ணியம், கடமை, கட்டுப்பாடு என்பன தவறாது மாணவரின் ஆவி, ஆத்துமா, சரீரம் மூன்றினது வளர்ச்சியையும், வாழ்க்கை முன்னேற்றத்தையும் குறிக்கோளாகக்கொண்டு கடமையாற்றினர். அந்தக் காலமாணவரும் கடவுள்பயம், கட்டுப்பாடு, கீழ்ப்படிவு, கடமைவில் விழிப்பு என்பவற்றில் குறைவு அற்றவர்களாய் நடந்தனர். சகல மாணவரும் இனமத பேதமின்றி இறை வணக்கங்களிலும் ஒருமைப்பட்டு இருந்தனர்.

செல்வி கிறீன்லூட் 1927-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1937-ம் ஆண்டு முடியும்வரை பணியாற்றினார். அக்காலத்தில் பாடசாலை பல விஷயங்களில் முன்னேறியது. பல புதிய வகுப்பறைகள் கட்டப்பட்டன. செல்வி கிறீன்லூட் காலத்திலேயே பாடசாலையிற் சிரம தானமும் தொடங்கிவிட்டதென்று சொல்வதிற்தவறெதுவும் இல்லை. வழக்கு மிடங்களைக் கைவிளக்குமாறும் தேய்த்துக் கழுவும் அக்காசியின் சிறிய தோற்றமும் பழங்கால மலகூடப் பக்கமாயுள்ள முற்றத்தைக் கைவிளக்குமாறும் கூட்டிய அதிபர் கிறீன்லூட்டின் தோற்றமும் இன்றும் என்கண்முன் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இதுமாத் திரமா? மழையும் காற்றும் வந்து ஓய்ந்த மாலைவேளைகளில் அவ்விருவரும் ஓலை, பாலை கஞ்சக்களைப் பொறுக்கிக்கொண்டு வருவதைக் காணும் எந்த ஆத்துமாவும் அறைக்குள் குசாலாய் இருக்கமுடியுமா? சிற்றீசல்போல் யாவரும் வெளிப்படுவோம். அரைமணி நேரத்தில் தென்னைமரங்கள் நிறைந்த பெரிய வளவெல்லாம் வெண்துகில்போலக் காட்சியளிக்கும். புதிய கட்டிடங்களின் அஸ்திவாரத்தை நிரப்புவதற்கு வளவிலுள்ள கற்சுள், பழைய ஓடு முதலியவற்றை வரிசையில் நின்று ஒருவரிடம் ஒருவர் கொடுத்து,

“சிறுநீர் வேலை எட்டாள் வேலை” என்பதற்கேற்ப நொடிப்பொழுதில் முடித்திடுவோம். அதிலும் அடிப்பந்தியிலும், நுனிப்பந்தியிலும் அக்காசியும் அதிபரும் நிற்பர். இவைபோன்ற பலவுள. எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்காட்ட இடமும் நேரமும் இடங்கொடுக்கமாட்டாததுடன் வாசகருக்கும் அலுப்பேற்படக்கூடும்.

1937-ம் ஆண்டு வேம்படி விடுதிப் பாடசாலையும் எங்கள் பாடசாலையுடன் சேர்க்கப்பட்டது. அங்கிருந்து செல்வி மேக்கற்றேயிற்றுடன் ஐந்து ஆசிரியைகளும் அதிகமாணவிகளும் வந்து சேர்ந்தனர். அவ்வருடமே எமது பாடசாலைக்கு மின்சார வெளிச்சமும் வந்தது. வேம்படிப் பாடசாலையும் சேர்க்கப்பட்டமையால் பிள்ளைகளின் தொகை கூடுதலாயிற்று. அதனால் புதிய படுக்கையறையொன்று கட்டவேண்டியதாயிற்று. அது கட்டும் வரை எங்களிற் பலர் கண்ணாடி யன்னல்களுள்ள பழைய மண்டபத்திற் படுத்தறங்கினோம். ஒரு நாள் விடியும் நேரத்தில் மண்டபத்தின் நுழைவாயிற் பக்கம் ஏதோ விழுந்த சத்தம் கேட்டது. ஓடிப்போய்ப் பார்த்தால் ஒரு பிள்ளை வெளியிற் போவதற்குக் கதவைத் திறவாமல் யன்னலால் பாய்ந்தபொழுது தடக்கி விழுந்திருக்கிறதையும் நெற்றியிலிருந்து இரத்தம் பாய்வதையும் கண்டோம். உடனே அதிபர் அவர்களுக்கு இச் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. டாக்டர் விஸ்வலிங்கம் அழைக்கப்பட்டார். அவர் வேண்டிய பொருள்களுடன் விசாரித்து வந்து தையல்போட்டு மருந்து கட்டினார். அன்றுதான் மனித தேகத்தில் தையல் போடுவதை முதலும் கடைசியுமாய்க்கண்டேன். அந்த வளைந்த ஊசி இன்னமும் பயங்கரமாகத் தெரிகிறது. எல்லாம் அமைதியானதும் அப்பிள்ளையின் அனாவசியமான துணிச்சலுக்கு ஏச்சும் கிடைத்தது.

ஒரு சனிக்கிழமை அதிபர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து பாடசாலைக்குத் தேவையான ஏராளமான பல திறப்பட்ட பொருட்களை வாங்கி வந்தார். அவைகள் அதிபரின் முன், மண்டபத்தில் இறக்கப்பட்டன. உதவி செய்வதற்காக ஓடிவந்த ஒரு பிள்ளையை இரவு நேரம் ஆதலால் ஏதோ

தீண்டிவிட்டது. தீண்டிய ஜெந்துவும் ஒழிந்துவிட்டது. உடனே கடிவாயின்மேல் இறுக்கிக் கட்டிவிட்டு விஷப்பரிகாரி வீட்டுக்குக் கொண்டு போனார்கள். அவர் செய்ய வேண்டிய சிகிச்சை எல்லாம் செய்து புடையன் கடித்ததென்றும், இரவு முழுவதும், அப்பிள்ளை நித்திரை செய்யக்கூடாது என்றும், கூறிவிட்டார். தனிய அப்பிள்ளை நித்திரை விழிப்பதெப்படி? ஆகையால் அதிபரின் ஆலோசனைப்படி அவர் கொண்டுவந்த பொருட்களைத் தரம்பிரித்து அப்பிள்ளையும் நாங்களுமாய் அலுமாரிகளில் அடுக்கினோம். எங்கள் வேலை முடியவும் ஞாயிறு காலை சூரியன் உதிக்கவும் சரியாயிருந்தது.

அக்காசிக்கு ஒரு நாள் பட்டப்பகலில் புலிமுகச் சிலந்தி கடித்தது. விஷவைத்தியர் சண்முகத்திடம் அக்காசியும் செல்வி வேம்பெல்லும் சென்றனர். அங்கே சென்றதும் கடியின் வலிப்பைத் தாங்க முடியாதிருந்த அக்காசியைப் பார்த்து அங்கிருந்தோர் பல அனாவசியமான கேள்விகளைக் கேட்டபோது அதிபரவர்கள் மிகுந்த கோபத்துடன் “இல்லை அது வேண்டாம்” என்று மேலும் கேள்விகள் கேட்காது தடுத்தாராம். வைத்தியரும் அப்போது தான் தோட்டவேலை முடிந்து முழங்காலில் இருந்து ஒரு சாண் உயர்த்திக்கட்டிய செம்பாட்டு வேட்டியும், தோளில் ஒரு சிறிய துண்டும் போட்டபடி தோற்றினாராம். அன்று செய்யவேண்டிய வைத்தியம் எல்லாவற்றையும் முறைப்படியே செய்து அக்காசியும் பாடசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தார். மறுதினம் அக்காசியின் சுகத்தை அறிய வைத்தியர் கொய்து கெண்டைக் கால்வரை கட்டிய தூய வேட்டியும், இரு தோளிலும் நீண்டு தொங்கிக்கொண்டிருந்த சால்வையும் அணிந்து வந்தார். அதிபரவர்கள் அவர் யார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாததால் அக்காசியைக் காண ஒரு பிரமுகர் வந்திருப்பதாகச் சொல்லியனுப்பினார். அக்காசியும் அது யாராயிருக்கக்கூடுமென்ற யோசனையுடன் சென்று பார்த்த போது அது யாரும்ல்ல முதல் நாள் கண்ட விஷப்பரிகாரியார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார். அது விஷப்பரிகாரியார் என்று அதிபருக்குக் கூறியபோது அவரால்

நட்பமுடியாமற் போயிற்று. ஏன் என் பதை நீங்களே விளங்கிக் கொள்ளுங்கள்.

‘பசி வந்தாற் பத்தும் பறந்திடும்’ என்பது முதியோர் வாக்கு. நாங்கள் பசித்துக் களைத்துச் சோர்ந்து போகாவண்ணம் சோற்றையும் உருசியான கறிகளையும் ஆக்கித் தந்தவர்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தை கூறாது விடுதல் சரியன்று. கந்தையாண்ணன் காச்சிய சோற்றையும், அக்காத்தை (தங்கம்) ஆக்கிய கறிகளையும் உண்டு வளர்ந்தோர் நாங்கள். கந்தையாண்ணன் அவர் பிள்ளை வந்த சிதம்பரப்பிள்ளை அண்ணன் பிள்ளைகளிடத்தில் பிதாவடைவான அன்புடையோராவார். அக்காத்தையும் தன் பெயருக்கேற்ற குணமும் செயலும் பொருந்தியவர்.

1933-ம் ஆண்டு செல்வி எவறெற், செல்வி மேக்கரேயிட் என்பவர்களின் தலைமையின் கீழ் மூன்று ஆசிரியர்களும் 17 பிள்ளைகளும் ஒரு பஸ்சில் பருத்தித்துறையிலிருந்து அநுரா தபுரம், மிகுந்தலை, பொல

நறுவை, மாத்தளை, கண்டி, நுவரெலியா, வெலிமடை, ஹற்றன், கொழும்பு முதலிய இடங்களைப் பார்த்து ஒரு கிழமையால் புத்தளம் வழியால் பருத்தித்துறை வந்து சேர்ந்தோம். யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளில் முதல் சுற்றுலாப் போன பெருமையும் பருத்தித்துறை மெதடிஸ்த பெண்கள் உயர்தர பாடசாலைக்கே உரியது.

என் பிதற்றலைச் சகித்த யாவர்க்கும், எழுதக்கேட்ட ஆசிரியைக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி. என் ‘அண்ணைக் கழக’மானது என்காலத்தில் இருந்ததைவிடப் பல துறைகளிலும் முன்னேறிக் கொண்டு வருவதை நான் பலர் வாயினாலும் அறிந்து பெருமை கொள்கிறேன். இன்னும் இன்னும் இப்பாடசாலையையும் அத்துடன் தொடர்புடைய யாவரையும் ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டிக்கொண்டு என்வரைதலை நிறுத்துகிறேன்.

திருமதி ஞானம் ஐயாத்துரை

*

*

*

The Prayer Hall

The educational upliftment of a society, with the necessary religious background rests squarely with the educational institution in the area. Though religious scriptures, prayers etc; are taught in classes, creation of a natural religious atmosphere during morning worship is an absolute necessity. Due to the efforts of the predecessor of our present Principal, a Chapel, though a small one, had been constructed for the convenience of the christian students. Eversince it was the unanimous desire of the entire staff, irrespective of their faith, to provide an appropriate place of worship for the Hindu members of this institution. In view of the numerical strength of the Hindus in the school, the Prayer Hall had to be comparatively large and construction of it was estimated to cost a large sum of money. Though the desire was there the wherewithals at our disposal imposed a great poser. Ways and means of achieving this object were explored at various stages and levels.

Now we record with immense pleasure that our efforts aided by the very keen interest displayed by the P. T. A. did materialise and we had been the witnesses of a very simple and solemn ceremony pertaining to this building project-Viz-laying of the foundation stone for the prayer hall.

March 29th; 1972 will find a permanent place in the annals of this school as the 'D' day on which the green light for this project was switched on.

On this day between the auspicious hours of 9-00 & 10-00 A.M. the whole school assembled on all sides of the building site. It was a mighty mingling in the heat of the sun, with warmth of fellowship and strength of unity; then burst into the

air songs of praise and prayer for divine blessings by Hindus, Protestants and Catholics-simultaneously-each according to their own creed. In the solemn silence that followed, the usual rites and rituals were performed by Mr. K. Jeyakody M.P. for Udupiddy and one of the Vice-Presidents of the P.T.A.

The first stone for the foundation was laid by Miss M. Arumugam, our Principal, with her firm hands of confidence and perseverance. This was followed by stones being laid by Mr. M. Thambimuttu, D.R.O. Point Pedro and secretary of the P.T.A., the Hindu, Protestant and Catholic dignitaries, Miss N. Subramaniam, our deputy Principal, and two members of the staff Mrs. P. Sathrukulasingam and Mrs. K. Rajaratnam who have celebrated their silver jubilee in this institution.

Mr. K. Jeyakody thanked all those who contributed their share towards the materialisation of this project and wound up the function.

The event of this day will go on record as unique-in that-it marked the commencement of a building project on a religious basis, and it provided an opportunity to everyone of us to witness how co-operation understanding and good-will can bring about harmony and amity among various religious groups in a big institution like ours.

Needless to place a record-yet-if not for the efficient 'Pilot' of this institution who is the architect behind this move, our desire for a prayer hall would not have seen this day. Present generation and generations to come who would benefit by this 'Prayer Hall' cannot but be evergrateful to this 'Pilot' -Our Principal-Miss M. Arumugam

S. R.

*

*

*

"Skilful pilots gain their reputation
from storms and tempests" — Epicurus.

**'THE PRAYER HALL' — FOUNDATION STONE LAYING CEREMONY
IN PROGRESS**

Mr. K. Jeyakody, M. P. for Uduppidy and one of the
Vice-Presidents of the P.T.A. performing the rites

Miss M. Arumugam Principal Laying the Foundation Stone

1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

Students Section

CAN WE STOP EARTHQUAKES?

There is an 'enemy' beneath our feet—an 'enemy' more deadly for its impartiality. It recognises no national boundaries, and no political parties. Everyone in the world is threatened by it. The 'enemy' is the earth itself.

When an earthquake occurs the whole world trembles. The power of earthquake is mightier than anything man can produce.

To-day scientists are directing more of their efforts in finding a way for combating it. It is possible that sometime in the near future mankind may discover some means of protecting himself. An earthquake strikes without warning and when it does, its power is immense. Many explosions are caused resulting in fire and destructions. If the earthquake strikes at sea, huge tidal waves sweep inland; and if it strikes in mountainous regions avalanches roar down into the valleys.

In 1968, an earthquake struck Alaska. This was a thinly populated part of the world and only few human beings were killed; but it was regarded as one of the most powerful quakes to have ever hit the world. Geologists prove that during the tremors, the whole State moved about 80 feet.

In the early history of the earth, when it was cooling down, the rocks deep in the earth's crust created huge 'Islands'. These 'Islands' drifted apart to make the land masses which are to-day known as continents. But even now these 'Islands' are not stable, they are still drifting very slowly. These imperceptible movements create stresses in the rock many miles below the surface. One of these stresses is bound to

break the rocks some day or other and on the surface the deep underground movements will be felt as an earthquake.

There are three large regions in the world where earthquakes are likely to occur. Scientists call them 'earthquake zones'. In these regions there are cracks in the earth's crust which are about 650 miles long or even more. These cracks are called 'fault lines'. The first 'fault line' runs along the east coast of the continent of Asia—up through Japan and then down the west coast of North America ending somewhere in the Carribean sea. The second runs down the west coast of South America; and the third runs across the south of Europe, North Africa and into the middle of Asia. Earthquakes have occurred in these places in the past. So it is possible for scientists to say where earthquakes may strike but they cannot say when it may occur.

It is the view of the scientists that at sometime in the future—during the next 800 years—there will be a major earthquake in California and if it occurs it is feared that loss of lives and damage will be immense. The Californian scientists are doing their best to get early warning of any earthquake. On one part of the 'fault line' they have built two scientific stations four miles apart. The two buildings are linked by a laser beam. At the slightest tremor it would flash an alarm signal due to its disturbance.

It is believed that there are other causes for earthquakes. One could be the position of the sun and the moon. At certain times the gravitational pull of these combine to exert a stress severe than normal on the earth. At these times it is possible that greater strain is imposed on the

rocks resulting in earthquakes. Another factor may be the wobbling of the earth as it spins on its axis. Change in the position of the earth in relation to the stars may cause stresses on the earth's crust. There is yet another suspected cause—the one which gives hope to scientists to fight against earthquakes. The three major earthquake zones are near large bodies of water—Pacific and Mediterranean seas—and scientists believe that water could be leaking into the deep lying rocks of the earth which under heavy pressure may act as a lubricant when rocks press violently against one another resulting in earthquakes.

Scientists are planning to select a part of a 'fault line' which is far away from human habitation and inject water into it to see if they can give rise to an earthquake which they can control. If they succeed the huge pressure of underground can be destroyed artificially. Their steps have to be very cautious as any slip resulting in an earthquake which they cannot control will spell disaster.

The main weapon of scientists to fight earthquakes is the science of Seismology. This is a careful and accurate recording of tremors in the earth. At various Seismological Stations all over the world, each and every tremor is recorded, measured and pinpointed.

The world expects the worst terror known to man at anytime—the thundering of moving earth, the roaring of collapsing buildings and the cries of the trapped and injured living beings; and at the sametime it waits more hopefully than ever before that a solution will be found to fight this deadly enemy.

Vasanthakumary Sambandanathan,
Grade 12—Sc.

OLYMPICS—72

The 20th Olympic games are scheduled to commence on the 20th of August, 1972 in Munich. It will last for 16 days. About 90 nations are expected to participate.

Munich, the capital of Bavaria in West Germany, has been an Olympic city since 26th April, 1965. Since the International Olympic Committee chose it to host the games in 1972, elaborate arrangements are being made and 135 architects, 108 engineers, and nearly 4000 labourers are taking part in the Olympic building programme.

The site for the Olympics is an area of about one mile square situated $2\frac{1}{2}$ miles from the city centre.

Roughly 4.4 million tickets are expected to be sold. Special arrangements are being made for beaming the Olympic programme over the television and radio all over the world.

With the announcement of the Olympics '72 outstanding athletes from all over the world are undergoing intensive training and sacrificing everything for sports.

Arrangements are being made for accomodating the 1.2 million foreigners who are expected to visit the Olympics. Statistics have been taken on the basis of income, population figures and number of participants from each nation in the '68 Mexico Olympics to get an approximate figure of the spectators.

As far as foreign visitors are concerned sales of admission tickets will be coupled with the necessary accomodation in Munich. Every structure of the '72 Olympics is built to enable the spectators to see the games with the minimum discomfort. The buildings are now almost complete. Apart from these building projects, stadiums, sport halls, swimming pools etc. are being constructed.

The Olympics organisation committee is selling special posters depicting the need for harmony amongst young athletes. These were drawn by famous artists. It serves as a propaganda for promoting the Olympic idea and spirit and as a source of income for the organisation. Films relating to Olympic games too are being produced for its advertisement all over the world.

The competitors are preparing themselves for the games. The German track and field association is helping the track and field competitors by providing them with all the facilities at its training centres. Coaching camps are being organised in many countries that are participating. Scientific research is being carried out to increase the standard of performance in every field.

Quick communication is essential if everyone is to benefit by the games. Hence Radio and Television centre, underground and suburban railway stations, a 950 feet tall television tower, underground communication systems etc. are being built. A press city for accommodating 4000 journalists is also to be constructed.

All sailing events will be held in Kiel—560 miles north of Munich—for 7 days. Preliminary rounds in foot-ball and hand-ball will be played in some Bavarian Towns. Twentyone events—which include track and field events, boxing, riding wrestling, judo, hockey, etc. etc.—will be on the card. There are separate committees for judging each of these events.

On the first day there will be no events. It will be devoted to the opening ceremony where the Olympic traditions are followed by the lighting the fire from the Olympic Torch. A parade of all athletes will be held and every participant from the various nations will wear his or her national costume.

During this time, Munich which is a great centre for art, magnificent galleries, concert halls, theatres, churches, castles etc. will prepare another event other than sports to offer the Germans as well as its guests at the end of the games by distinguished personnel. There will be symposiums and discussions on world problems.

The motto of the Olympics is the most important thing in Olympic games. 'Not to win but to take part' just as the most important thing in life is 'Not the triumph but the struggle'. The essential thing is to fight well. The sole aim of continuing the games according to traditions is neatly embodied in the official definition of the Olympic. The games are held not merely to give contestants the chance to win medals nor to entertain the public, nor to demonstrate the superiority of one political system over another but to create an international amity and good will—thus leading to a happier and more peaceful world.

Thevaki Sittampalam,
Grade 12 Sc.

THE SCOPE OF MATHEMATICS

The word 'Mathematics' comes from the Greek word 'Mathematica', which means things that are learned. It may seem odd to apply this phrase to a single field of knowledge, but we should point out that for the ancient Greeks 'Mathematics' included not only the study of numbers and space, but also astronomy and music. Nowadays we don't think of astronomy and music as mathematical subjects; yet, the scope of mathematics to-day is broader than ever.

Modern mathematics is a vast field of knowledge with many sub-divisions. There

is first of all the mathematics of numbers, or quantity. The branch of arithmetic deals with particular numbers — such as 3 or $1\frac{1}{2}$ or 12.5. When we add, subtract, multiply or divide, such numbers get their square roots or squares, then we are engaged in arithmetical operations.

Sometimes we wish to consider relationships that will apply to whole group of numbers, and not particular numbers, then we study Algebra, another branch of the science of quantity.

Mathematics is also a study of shape occurring in space which may be thought of in a world of points, surfaces and solids.

We study the properties of different shapes and the relations between them. This sphere of science is called Geometry. Plane geometry is concerned with points, lines and figures occurring in a single plane — a surface with only two dimensions.

The study of the three dimensional world is called 'Solid Geometry'.

Trigonometry (triangle measurement) is based on the fact that when certain parts of the triangles are known, one can determine the remaining parts and solve many different problems.

Analytical geometry combines Algebra and Geometry. It locates Geometrical figures in space. It explains circles and ellipses and also other figures in terms of algebraic formulas.

Another branch of mathematics called Calculus is based on the study of functions. If the value of a given quantity depends on the value we assign to a second quantity, we say that the first quantity is a function of the second.

In integral calculus we determine the limit of the different values of variable function; in differential calculus we deter-

mine the rate of change of a variable function.

Statistics is another branch of Mathematics. The theory of probability is an important part of Statistics. It enables one to calculate—what will happen, when the chances of an event occurring are even; and also when the chances are not even.

The theory has been applied to gambling games; such as dice and poker. It can be used to predict the relative number of boys and girls who will be born in a particular place at a particular time.

These are only a few of the many subdivisions of Mathematics.

Mathematics is an endless source of entertainment. For many generations Mathematicians and others have prepared what are commonly known as mathematical recreations; ranging from simple problems and constructions to brain twisters that can be solved only by experts and sometimes not even by experts. Sometimes these recreations take us into a world of fantasy, in which one proves that $2 = 1$.

In music mathematics plays an important part. The system of scales and theories of harmony are basically mathematical.

Mathematics has helped greatly in the design of pianos, organs, violins, and flutes; and also in the reproducing devices, such as phonographs and radio receivers.

Mathematics is so important in science, serving in so many of its branches, that it has been called the "Queen and Servant" of Science.

Kamaleswary Veluppillai,
Grade 12 Sc.

PIRATES IN THE SKY

How should we handle hijackers? That's the question everyone asks when an aeroplane full of passengers is taken over at the point of a gun.

Hijacking has become the world's newest crime. The word hijacker, probably comes from the word 'hi' meaning highway and 'jack' from an old slang term for hunting with jack lanterns.

The pattern of hijacking varies very little. When an aeroplane is flying peacefully a man suddenly comes out with a gun or pistol in his hand and orders all the passengers to keep to their seats. Then another man hurries to the flight deck to order the Captain to change his course and take them to their destination.

The pilots without putting up any resistance must change their course and take the hijackers wherever they wish to go.

Once an American soldier corporal Raphaels Minichielle who wanted to go to Rome hijacked a jet liner over Loss Angels in October 1969. He reached Rome but was captured by the Italian Police.

Hijackers have become increasingly knowledgeable. The much publicised plane borrower Leila Khalid had undergone good training. She disconcerted a pilot by telling him exactly how many gallons he had remaining in the tank by reading the instrument on the panel when the pilot told her that there was no oil in the tank.

Hijackers are people with strong political convictions and risk their lives for their convictions. They do not however think of the innocent people travelling in the air liner. Hijackers usually wish to go to a revolutionary type of country.

Because of hijacking there had been a loss of £ 2,000,000 worth of an aircrafts

and even greater loss of the lives of passengers. This must be stopped. But How? Is there no answer to this twentieth century problem?

Sivajini Ratnasingham,
Grade 12 Sc.

A FRIGHTFUL DREAM

One evening the sky was cloudy. The sun did not shine at all. There were heavy black clouds everywhere. The wind blew very fiercely. Trees were uprooted. Birds flew to their nests in great hurry. The cows and other animals rushed quickly to their homes. Farmers were returning home after a day's hard work. Suddenly it grew dark; and there was a shower of rain.

As I had very little work to do, I went to bed much earlier than usual. It was quite chilly and cold when I got into bed, so I fell asleep almost immediately.

I found myself in a dense forest. I was frightened and I could hear the sounds of insects and birds that cry at nights. I saw pretty wild flowers and decided to pick some of them. But suddenly I was disturbed by a big thumping noise, a noise of breaking branches. I looked towards the direction the noise came, my blood ran cold, and I could not move for a few seconds. Unfortunately the huge monster saw me and chased me. I ran as fast as I could. I prayed to God to save me. The monster walking towards me was in the shape of an elephant. As I ran through the thick forest a stone struck my feet and I fell. This great fall awakened me. I opened my eyes, I found myself lying on my bed.

It was a great relief to know that it was only a dream and that the elephant which chased me was not a true one.

Rajakumary Veerasingham,
Grade 10 Sc.

MY SCHOOL

To the very north of this Island of Ceylon, bordering the Point Pedro—Kankesanthurai Road, along the sea coast, lies scattered a number of long low buildings, with long narrow corridors and doors. Wedged in between the buildings are stretches of wide playgrounds.

The sea is in front; and the muffled roar of the waves and the beating in of the salt sea water sprays are common with us—the Methodist Girls' High School—this is my school.

I still remember the day when I first came to this school. I clung to my grandfather, with tears in my eyes. My elder sister who had been in the hostel earlier tried to pet me and said many a comforting word to help me to stay on. Now the years have rolled by. I have grown very fond of my dear school.

Our Principal—an efficient lady, stern, but yet kind, always tastefully dressed is very fond of children. She teaches us English, the subject I like most. My class teacher and other subject teachers take great interest in our lessons. They want us all to pass out well in our examinations. Sometimes we disappoint them by our laziness and carelessness in our work.

Games time is a time of fun too. It is the time we tease and get teased. Net ball is my favourite game, though I am not a good player.

Every teacher has a kind word, and a cheering smile with the passing of each day. I have learnt to respect elders and love each fellow student.

I have begun to remember with great fondness every pillar and every cobble.

Let me hope and pray that I remain in this school till I complete my studies.

Clarice Fernandez
Grade 10 Sc.

A DAY'S RECOLLECTIONS IN TRINCOMALEE

It was on the twelfth month of the year,
When the skies were far from clear,
I recollect to mind a day of great fear.

Shot up like a rocket, a ball of red fire,
Throwing all electricity down into ditch
and mire,
The wires making melody which was not
of a lyre.

The mighty wind in every corner blew,
Wailing like a siren that louder and louder
grew,
For six full hours without a pause it flew.

It's power drove faster than any nuclear
force,
From skies, to hills, plains and sea it took
its course,
Destruction was the mighty 'theme' it chose.

Roofs, rafters, pillars, beams and posts
went a-flying,
Ancient trees uprooted and crashed to
earth a-crying,
Breaking down living houses with inmates
all a-sighing.

The sea waves it slashed madly on the shore,
Fishing boats, and anchored ships in
moorings no more
Tossed restlessly on rocks and into pieces
tore,

In Dadda's embraced arms I fell so pale,
For six hours listening to every sad tale,
At the end of it all, I heard it was only a
'Gale'.

Dharshini Rajadurai,
Grade 9 Sc.

IF I GO TO THE MOON

Do you know the man who first stepped on the Moon? He is Neil Armstrong.

My biggest disappointment is that I did not go with him. Do you know what I will do if I go to the moon?

Before I step down on the moon, I will prepare air from atomic mass. Then I'll step on the moon from my space vehicle. I will carry iron shoes from the earth. I will invite my friends from here to help me there. By drilling deep into the moon's surface I will get water and pump it out. I will build many houses for people to live there. These houses will not be built from materials from the earth. I will use moon rocks and stones. I will also carve these rocks and stones into beautiful shapes. I will make dolls and toys for babies to play with. I will make the fourteen full nights into days by using atomic electricity. I will exchange things between the moon and the earth. As there are no plants my friends and I will dig the moon land and plant nuts. I will make several vehicles for use on the moon. To do so I will bring all the parts and machinery from earth. I will build many shops for people to buy things. I will build schools, factories and playgrounds. I will invite the beggars and homeless of the earth to the moon and provide them with all they need. I will help in this way to solve the unemployment problem on earth.

Yasotha Ramasamy Chettiyar,
Grade 9 Sc.

THE EIGHT IMPS OF MY CLASS

Look! Where? There! The Babarians,
Ho! No— all the imps,
We are thirty in all,
Each with remarks uncalled,

First I'm telling about Din you see,
Our leader of good mischief is she,
In size a heavy bon - bon,
But in action a true Tom—Tom.

Rasathi is the monitress of the lot,
Always addressed as the class tea-pot,
Sometimes as main switch, my friends say,
Often making fun when teachers are away.

Indi is our best athlete,
With her we cannot compete,
When we are up to any mischief,
She wants to be the active chief.

Selva is the funniest in our class,
A chatter box among us—Alas!
She is known as the amplifier.
And popular for the mod attire.

Nanthini has round fair cheek,
Her manners are gentle and meek,
She is always full of fun,
And likes to speak out in pun.

Rathi is good in her studies,
And loves to eat hot curries,
She can Mimic and Mime,
And act every nursery rhyme.

Jessie is tall and very steady,
She claims herself big and mighty,
But gets into a terrible fury,
When her classmates become noisy.

Jayanthi sits in the first row,
She is our nightingale you know,
Humming musical notes, high and low,
Always beating time with her big toe.

Jasmine Nadarajah,
Grade 9 Sc.

WHAT I LIKE TO BE

When the school bell rings at 3-45 p.m. I take my books and rush out of the gates.

It is a great feeling of thrill, and happiness. I breathe the fresh air freely now and I am no more within the four walls—away from the many eyes that watch me from 8-30 a. m. to 3-45 p. m. The first thing I notice is the open sea with darting fish dancing along with the slashing waves which do make their own music. There I stand for many seconds and minutes to get another chance of seeing a silvery jump. I could stand there for many minutes, because I know there is no bell to limit my time.

Then I stroll along the roadside gazing at every scene, sometimes its a bus, sometimes its a van or a tractor. I also watch the many many crows and birds flying in the air and dogs running on the road. I don't count their numbers but they go in any formation, not like the single lines we make in school when we go from class to class.

As I walk on into a palmyrah grove, I hear the rustling noise of the stiff leaves moving for the wind, but this I find is no disturbance to twittering sparrows or cawing crows, they all talk and talk. No one to say 'Stop talking' or 'Be quiet.'

One day I saw a half drunk of a palmyrah tree housing small green parrots. The birds came in and out of their nests. I knew they were learning to fly on their own, for they lost their balance many a time and fell. There was no nanny to teach them the first steps.

Finally I walked through a field of tall green grass on both sides of my path. My foot steps disturb yellow and white butterflies which fly about feeding on sweet honey

at all times of the day. I find they have no regular feeding times like mine.

As I near my home, it gives me pain, for I must be within the four walls again with the many rules laid down by the elders, which is a bother.

I wish to be like the many born free and live free all my life.

Sobhini Kulasingam,
Grade 8.

THE DOG THAT SAVED IT'S MISTRESS

Long, long ago there lived a girl named Malinie. She lived with her parents in Ratnapura. She had a small dog named Buster. He had a lovely black coat of fur, long curly ears and small melting eyes. Malinie was very fond of her little pup.

Now it happened that Malinie's birthday was soon approaching and her parents wanted to give her a very enjoyable time.

It was arranged to go on a picnic by a lovely lotus pond. Malinie was so excited about it. She called her pup Buster and told him all about their plans. At last the happy day came. It was a bright and sunny day. The beams of sunlight came streaming in through the window panes. Malinie quickly got out of bed and dressed up, had her breakfast and off she went with mummy, daddy and Buster in their car.

They drove for six miles and finally came to an open green spot where stood a huge mahogany tree which gave plenty of shade all round about. There was also a very big pond a few yards away from this shady tree. In the pond one could see some ducks swimming and also a few lotus buds floating on the water.

Malinie took a long walk with her Buster along the bank of the pond played hide and seek with him, and finally felt very tired. So they all had their lunch under the shady tree.

Malinie went into the pond for a swim and Buster sat on the bank watching his mistress. In a few minutes she saw the beautiful lotus buds. She thought she could take one to school next day and show it to her friends because lotuses are not very common. She did not know that the current in these parts of the pond were very rough. Before she knew where she was, she was going down and down and almost drowned in the water. There was nobody closeby. Seeing the mistress in trouble, Buster jumped into the water dragged the little girl out of the water and swam back to the bank.

Malinie was happy to see her parents, and her parents were happy too. They had a grand tea, with biscuits and chocolates and of course a big cake with 'Happy Birthday' iced on it. Buster had the biggest share of the treat. The day ended happier than they expected.

I am sure Malinie will never forget that adventurous day and the faithful dog.

Aloma Aseervatham
Grade 7 A.

MY MOTHER'S ARRIVAL

My parents went to England two years ago. We lived with our grand-parents. We were very happy with them.

One day we had a letter from my mother. She was coming to Ceylon the next month. We were very excited and longed for her arrival.

When she came we shouted 'Amma'. She brought a lot of toys, sweets, chocolates, dolls, clothes and many other things. We cooked meat for her. We shouted 'Amma' again. My grand-mother came and asked 'What's the matter'? Then I knew that it was a dream and I opened my eyes.

When the real day came we went to the airport. The plane touched down and we anxiously waited for the doors to open. We were happy the moment she came out of the plane and waved to us. When she had gone through the Customs she came and greeted us. Then we drove back home. We did enjoy the gifts given to us.

Saratha Thiyagarajah,
Grade 7.

MY TRIP TO ADAM'S PEAK

It was the month of July and there was no rain at Ratnapura for some days. As it was the season for going to Adam's Peak my father decided to take us all to this famous mountain for the week end. This mountain is called 'Sri Pada' by the Sinhalese. It means the sacred foot-print. There is said to be a foot-print left by Lord Buddha on top of the peak. The Hindus say that it is the foot-print of Lord Siva and the Christians and Muslims say that it is the foot-print of Adam

My mother prepared dinner for all of us. We took hot coffee in the thermos flask. We took sweaters and mufflers. There were special bus services from Ratnapura to Carney Estate—a distance of about 15 miles.

We left after lunch. Pilgrims were going in groups carrying bags. From Carney we had to walk up the hill. The wind was blowing and it was cold. We put

on our sweaters and mufflers. My younger brother was running up and down. My little sister was carried by my father whenever she felt tired. The full moon was up in the sky. We rested for sometime on the way. My mother gave us the hot coffee to drink.

The pilgrims were shouting 'Sadhu Sadhu' and 'Haro Hara'. We climbed further and came to Haramitipahana where a Government dispensary and Police Station had been put up for the season. The Doctor at the dispensary was a friend of my father and we had our dinner with him.

We climbed the whole night and by 6 a. m. we were at the top of the peak. Pilgrims had come through Maskeliya too by climbing up the other side of the mountain. That is said to be easier. The sunrise was splendid! people say that the sun dips thrice and worships the sacred foot-print. We also worshiped it and after sometime we climbed down, took the bus and were in Ratnapura by evening.

Jamuna Rasamaniccam,
Grade 7.

'KAVADI DANCE'

September 10th was an important day in my life. My school was selected for the All Ceylon Dance Competition. My sister and I were in the group. We started the journey early in the morning. We went from our school to the Kankesanthurai railway station. The dance teacher, music teacher and six students went by train. We reached the station at 6 a.m. but the train left only at 6-30 a. m.

We had a very happy time in the train. Singing all the time as the

train was going fast. When the train stopped at a station we pretended to be fast asleep. We reached Colombo Fort Station at 2 p.m. From the station we went by taxi to the Girl Guides' Headquarters, where we stayed. We had a bath and rested for sometime. In the evening we went for a rehearsal.

The competition was in the Lumbini Maha Vidyalaya Hall. It started at 8 a.m. the next day. Many schools from all parts of the Island took part in the competition. We were able to see many kinds of dances. When our Kavadi dance started all the people in the hall cheered and clapped their hands. We thought we would get a place; but at the end they did not announce the results. We were hoping for a place and enjoyed ourselves thoroughly.

Our Principal gave us a treat for doing well. She took us to a picture in the evening. The teachers took us to the Museum. Our dance teacher gave us an ice-cream treat too. The next day we went to see the Zoo. There were many animals and birds that we never saw before. We had a very happy time but we were only anxious to know the results of the dance competition all the time.

We returned by train on the 14th and to our great joy after we came here we were informed that we were placed first in the 'All Ceylon Dance Competition.' We were all happy. The school teachers and girls talked about this all day and congratulated us. I was happy to be one of the dancers of the 'Kavadi Dance' which won the first place at the All Island Dance Competition.

Vasanthy Kanapathippillai
Grade 7.

ALL ISLAND UNESCO DANCE COMPETITION—1971
'KAVADI' DANCE

Winners of the first place

Proud receiver of the prize from the Premier

MY KITTY

My kitty is a pretty little one. I saw her in the lane playing with a string. I carried her in my arms and patted her. Then left her in the lane and went home. But the kitten came behind me crying—'mew—mew—mew—mew'. So I took her into the house. I gave her milk in a saucer. My little sister liked her very much. My

mother said: 'She has no home, so keep her here with us'. Kitty is fond of woollen balls. I gave her one and she is always playing with it. Kitty will soon grow up into a cat. She will catch all the rats. She is fond of me. I am fond of her.

Sivanthy Sathasivam,
Grade 6.

'To each is given a bag of tools
A shapeless mass and a book of rules
And each must make ere life is flown
A stumbling block or a stepping stone.'

R. L. Sharpe

நுண்ணுயிர்களும் மனிதவாழ்க்கையில் அவை எடுத்துக்கொள்ளும் பங்கும்

நோய்க்கு மருந்து தேடுவதைவிட நோய்வராது பாதுகாத்தலே சிறந்தது என்கிறார்கள் சான்றோர். ஆனால் நோயில்லாத ஒருவன் இத்தரணியில் வாழ்ந்ததே கிடையாது. நோய் என்றால் என்ன? உடலமைப்புகளில் அல்லது உடற்றொழில்களில் ஏற்படும் அசாதாரண நிலையே நோய் எனப்படும். இந்நோய்கள் பல காரணங்களால் எமக்கு ஏற்படலாம். போஷணைக் குறைவால் ஏற்படும் பற்றாக்குறை நோய், கலங்களின் அசாதாரண வளர்ச்சியால் ஏற்படும் புற்றுநோய், கானில் சுரப்பிகளினால் ஏற்படும் நோய், தொற்று நோய்கள் என்பன காணப்படுகின்றன.

தொற்று நோய்களுக்கு முக்கிய காரணகர்த்தாக்கள் நுண்ணுயிர்களேயாகும். இவற்றின் தொற்றுதலாலேயே தொற்று நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனை முதன் முதலில் கண்டுபிடித்து நிரூபித்தவர்கள் பாச்சூர், கோச்சுமே, பால்கட்டும் முறையையும் முதன் முதலில் கண்டுபிடித்தவர் பாச்சூர், ஆயினும் எமது அன்றாட வாழ்க்கையில் நுண்ணுயிர்கள், புரியும் தொண்டு அளப்பிலதும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமாகும்; பற்றீரியம், வைரசு போன்ற சில நுண்ணுயிர்களை மட்டும் அழித்துவிட்டால் அவற்றின் அழிவு எமது வாழ்க்கையை எவ்வாறு பாதிக்கின்றதென்பதை நாம் அறிய முடியும். எனவே இவை உருவத்திற் சிறியனவாயிருந்தாலும் முக்கியத்துவத்திற் பெரியன; அவற்றுள் பல பயனுள்ளனவாயும் பல பயங்கர நோய்களுக்குக் காரணமாயும் இருப்பினும் அவை மிக முக்கியமானவையே.

இவற்றுள் பற்றீரியா, வைரசு போன்றவையே மிக முக்கியமானவையும் மிக நுண்ணியனவுமாகும். பக்டீரியாக்கள் 1-10 மைக்கிரன்வரை நீளமுடையனவாயிருக்கும். வைரசுக்கள் இன்னும் நுண்ணியனவாகையால் அவைகளை இலத்திரன் நுணுக்குக்காட்டியினாலேயே பார்க்க முடியும். ஒலி

லாந்து தேசத்தவரான வன்ஹொக்கே பற்றீரியாவை முதலில் கண்டுபிடித்தார்: வைரசுக்கள் இவ்வேவசுக்கியால் இருக்கின்றன என்பது முதன் முதலாகக் காட்டப்பட்டது.

பல வருடங்களாக காசம் ஏற்புலி, இடித்தீரியா, வாந்தி பேதியாகிய நோய்களைப் பரப்புகின்ற தீமையான விளைவுகளில் பற்றீரியாக்கள் முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றதெனக் கண்ட மக்கள் இவற்றை உணவிலும், பாணத்திலும், மண்ணிலும், காற்றிலும் மறைந்திருக்கும் ஜென்ம விரோதிகளெனக் கருதினார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவெனில் மனித சமுதாயத்திற்கு பற்றீரியாக்கள் வழங்கும் நன்மைகள் யாவும் அவற்றை மிஞ்சி விடுகின்றன என்பதேயாகும்.

பற்றீரியாக்கள் அநேகமாக எங்கும் பரந்து காணப்படும் தலிக்கல தாவர அங்கிகளே! இவை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ மனிதனுக்கு நன்மை பயக்கின்றன. மனிதனின் உணவு தயாரிப்பதில் முக்கிய பங்கெடுக்கின்றன; உதாரணமாக வினாகிரி, வெண்ணெய்க்கட்டி தயாரித்தல், பால் தயிராதல் என்பனவாகும்; பல விளையுயர்ந்த இரசாயனப் பொருட்கள் தயாரிப்பிலும் பயன்படுகின்றன. அசற்றேன் இதன் அசெற்றேற்று இரேயன் தயாரிப்பில் பயன்படுத்தப்படும்; பியூற்றலேல் சாயங்களின் கரைப்பானாகும். மற்றையவை விற்றமின்களாகும். தென்னை, சணல் என்பவற்றிலிருந்து நார்பிரித்தெடுக்கவும் பயன்படும்; இறந்த தாவரவிலங்குடல்களை அழித்து சிதைத்து அவற்றிலுள்ள புரதம், காபோஹதரேற், கொழுப்பை, காபனீரொட்சைட்டு அமோனியா, வேறும் அசேதனச் சேர்வைகளாக மாற்றுகின்றது. எனவே குப்பை கூளங்களை இவை ஆகற்றுகின்றன; பின் இவ்ளளிய அசேதனப் பொருள்களால் பச்சைத்தாவரம் திரும்பவும் சேதனவுண

வைத் தயாரிக்கும். பின் இத்தாவரங்களை தாவர அண்ணிகள் உண்ண இவற்றை விலங்கு உண்ண இவ்வுணவுச் சங்கிலி மனிதனில் முடிவடைகின்றது. பற்றிரியா இல்லாவிட்டால் அசேதன மூலப்பொருட்கள் கிடைப்பது அரிதாக சேதனப் பொருட்கள் புவியில் நிரம்பும். எனவே தாவரமும் விலங்கும் வாழமுடியாது அழிந்தவிடும். மற்றும் மண்ணிலுள்ள பற்றிரியாக்கள் தாவரத்திற்கு நைதரசனை நைத்திரேற்வடிவத்தில் கொடுக்கின்றன. இந்நுண்ணுயிர்கள் மனித வாழ்க்கையில் இவ்வளவு நன்மையைத் தந்தாலும் பயங்கர வியாதிகளான இடித்திரியா, காசம், நீமோனியா, நெருப்புக்காய்ச்சல், வயிற்றுளவு போன்றவற்றிற்கு முக்கிய காரணியாயுள்ளன.

மற்றைய நுண்ணங்கியான வைரசு பற்றிரியாவைவிடச் சிறியதும் உயிருள்ள காலத்திலேயே இனப்பெருக்கம் செய்யும் தன்மையும் கொண்டது. இவை தாவரங்களையும் மனிதனையும், விலங்குகளையும், பற்றிரியங்களையும் தாக்கும் திறமையுடையன. இவை மனிதனுக்கும் விலங்குகளுக்கும் நோய்களை விளைவிக்கும் தன்மையை மட்டுமன்றி இவற்றின் இயல்பு அவை தாக்கும் விலங்குடன் நிகழ்த்தும் இடத்தாக்கம், கூர்ப்புக்குரிய திட்டத்தில் அவற்றின் நிலை ஆகியனவும் எமது கவனத்தை அதிகளவு கவரக்கூடியதாயுள்ளது. இவையே அம்மை, கொப்பிளிப்பான், இளப்பிள்ளை வாதம் (போலியோ) கூகைக்கட்டு போன்ற நோய்களையும் தாவரங்களில் ஏற்படும் இலைச்சித்திரவடிவுபோன்ற நோய்களையும் ஏற்படுத்திவருகின்றன.

எனவே வைத்தியத்துறையினர் மனிதனுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் எல்லா நுண்ணுயிர்களையும் அழித்து அகற்றும் அதிசயம் மிக்க காலத்தை எதிர்த்தோக்கி நின்றனர். அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மருந்துகள் வைத்தியத்துறையில் நம்பிக்கையளித்தாலும் தொற்றுநோயற்ற வாழ்வை அடையும் நம்பிக்கை மிகக் குறுகியதாகவேயிருந்தது. கந்தக (சல்பர்) மருந்துகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க முறையில் பற்றிரியங்களை எரித்துப் போராடுவதில் பயனளித்தன. இதன் பின்னரே நுண்ணுயிர் கொல்லி

களைக் கண்டுபிடிக்கும் காலம் ஏற்பட்டது. இதில் நுண்ணுயிர்களையே நுண்ணுயிர்களுக்கு கெதிராக ஏவிவிடும் அதிசயமிகு தத்துவத்தில் பல பயங்கர நோய்களுக்கு முற்றுப்புள்ளியிடக் கூடியதாயிருந்தது. நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் உபயோகம் கொல்லப்படுவதற்கெனக் கருதிய அங்கிகள் எதிர்க்குங் குலவகைகளை அல்லது நிலைபேறு அவைகளை விருத்தி செய்ய வழி செய்யுமென அறியலாம்.

நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளைப் பொறுத்த வரையில் பென்சிலியம் பற்றிரியங்களின் கலச்சுவரை ஆக்குவதைத் தடை செய்கின்றது. அத்தினுமைசின் பிறப்புரிமைக்குரிய பொருட்களை ஆக்குவதின் திறமையைக் குறைக்கின்றது. கிருமிசுடிந் நுண்ணுயிர்களின் கலச்சுவர்களைத் தாக்குகின்றது. இசுரெப்ரோமைசின் இவ் அங்கிகளின் கலப்புரதத் தயாரிப்பைத் தகர்க்கின்றது. அன்ரிமைசின் இவற்றின் அனுசேபத் தொழிலுக்கு முடிவுகட்டுகிறது ஆனாலும் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளை அதிகமாக உபயோகித்தால் அந்த நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளினால் அழிக்கமுடியாத அங்கிகளின் வளர்ச்சி அதிகரிக்கும். எனவே சில நுண்ணுயிர்களை இக்கொல்லிகள் தாக்கி அழிகும்போது தாக்கப்படாதனவற்றைப் போட்டி குறைந்து அவை பெருகும்.

சுடந்த சில வருடங்களில் பல நுண்ணுயிர்கள் மருந்துகளுக்கு மிக வலுவான தடையுடையனவாக இருக்கின்ற தெனவைத்தியர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். இப்போது நோய்சன் தொற்றுலது சாதாரண நிகழ்ச்சியென்றும் கிருமிகள் சற்றும் தொற்றாத மனிதன் மரணமடைவானென்றும் வைத்தியர்கள் ஏகமனதாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண மனிதனின் மூக்கிலிருந்து வடியும் நீர் நீமோனியா, இடித்திரியா போன்ற நோய்களுக்குக் காரணமான இசுரபிலோ கோகசு, இசுரெப்ரோ கோகசு முதலிய நுண்ணுயிர்களைக் கொண்டுள்ளதெனக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.

நாங்கள் தற்போது சாதாரணமாகச் சதா நோய்க்கும் நோயற்ற நிலைக்கும்

இடையே யுள்ள சமநிலையில் இருந்து கொண்டு உயிர் வாழ்கின்றோம்; எமது உடலில் பதுங்கியுள்ள கிருமிகள் அல்லது நுண்ணங்கிகள் எமது இயற்கைத் தடைகளை மீறாமலவிற்கு நமது தடைச் சிறப்பு குறையும்போதுதான் நாம் நோய் ஞால் பீடிக்கப்படுகிறோம். அல்லது சின்னமுத்து, அம்மை முதலியவற்றின் காரணிகளான எமது உடலில் வசிக்காத நுண்ணுயிர்கள் எமது உடலை வந்தடைவதால் நோயேற்படுகிறது. விஞ்ஞானம் முன்னேற்றம் அடைந்த இந்நவீன காலத்தில் கூட

தொற்று நோய்களுக்கு ஆளானவர்களின் தொகை ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் காணப்பட்ட அளவே வைத்திய நிலையங்களில் காணப்படுகின்றனர். எனவே வைத்தியக்கலை நிபுணர்களும், வல்லுணர்களும் நுண்ணுயிர்களின் கட்டுப்பாடற்ற நடத்தைகளை அறியவும் அவற்றை எதிர்த்துப் போராடவும் ஆர்வங் கொண்டுள்ளனர்.

நந்தினி பஞ்சநாதன்,
தரம் XII விஞ்ஞானம்.

என்னுடன் சில நிமிடம்.....

ஏன் திகைக்கிறீர்கள்? இந்தச் சின்னஞ்சிறு ஜீவன் ஒரு நிமிட ஓய்வின்றி அலைந்து திரிகிறதே என்றுதானே? என்னைப் பற்றியறிய மிகவும் ஆவலாய் இருக்கிறீர்கள்போல இருக்கிறதே! பரவாயில்லை. என்னுடைய நேரத்தில் ஒரு சில நிமிடங்களை நான் உங்களுடன் கழிப்பதிற்பெருமையடைகிறேன்.

மாணிடர்களாகிய உங்களால் நாம் தேனிக்கள் என அழைக்கப்படுகிறோம். ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் பேர் சேர்ந்து ஒரே கூட்டில் ஒரே சமுதாயமாக வாழ்ந்து வருகிறோம். நான் உங்களிடம் ஒன்று சொல்கிறேன். கோபிக்க மாட்டீர்கள் தானே? உங்களிலும் பார்க்க ஓரறிவைக்குறைவாக ஆண்டவன் படைத்துவிட்டான் என்பது உண்மைதான். ஆனால் உங்கள் சமுதாயத்திற்கு காணப்படும் ஏற்றத் தாழ்வுகளோ, பொருமை கோபங்களோ நம்மிடையே இல்லை. செய்யும் தொழிலிலேதான் எமக்கிடையே பிரிவு. மற்றும்படி நாமெல்லோரும் ஒரே இனத்தவர்கள்.

எங்களுடைய இராணியை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? இராணியையே நாங்கள் எங்கள் சமுதாயத்தின் தாயாக மதிக்கிறோம். ஒவ்வொரு சமுதாயத்திற்கும் ஒவ்வொரு இராணியே உண்டு. இராணியைத் தவிர ஆண் தேனிக்களெனவும், தொழிலாளித் தேனிக்களெனவும் நம்மிடையே இருவகையுண்டு. எமது தாயாகக் கருதும் இராணிக்கு நாம் எவ்வித வேலையையும் கொடுப்பதில்லை; அவரது தேவைகளையெல்லாம் தொழிலாளிகளாகிய நாமே பூர்த்தி செய்வோம். எங்களுடைய இனத்தைப் பெருக்கும் எமது தாய்க்கு இதைவிட நாம் செய்யும் கைமாறு வேறேதுளது? என்ன ஒன்றுமே விளங்காமல் திகைக்கிறீர்கள்போல இருக்கிறதே! இந்தச் சின்னஞ்சிறு உயிரினங்களுக்கிடையில் எவ்வாறு இவ்வேற்றுமைகளைக் கண்டறியலாம் என எண்ணுகிறீர்கள்போல இருக்கிறது. சற்றுப் பொறுங்கள் எமது உடலின் அமைப்பையும், எமக்கிடையே காணப்படும் நுண்ணிய வேற்றுமைகளையும் கூறினாற்றான் உங்களுக்கு விளங்கும்:

பொதுவாகக் கூறினால் எமது உடல்தலை, நெஞ்சறை, வயிறு என மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தலையிலே ஒரு சோடி உணர்கொம்புகளும் ஒரு சோடி கூட்டெலும்புகளும் உண்டு. என்னைப்போன்ற ஒரு தொழிலாளியின் அமைப்பை இனிக்குறுகிறேன் கேளுங்கள்:

பொதுவாகக் கூறினால் எமது உடல்தலை, நெஞ்சறை, வயிறு என மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தலையிலே ஒரு சோடி உணர்கொம்புகளும் ஒரு சோடி கூட்டெலும்புகளும் உண்டு. என்னைப்போன்ற ஒரு தொழிலாளியின் அமைப்பை இனிக்குறுகிறேன் கேளுங்கள்:

தொழிலாளிகளாகிய நாமே எமது சமுதாயத்தை ஒரு வெற்றிப் பாதையில் நடத்திச் செல்லத் தூண்களாக உள்ளோம் என்பதை உங்களுக்குக் கூறுவதில் நான் பெருமையடைகிறேன். வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான எல்லாத் தொழில்களையும் செய்யும் வல்லமையை எல்லாம் வல்ல இறைவன் நமக்களித்திருக்கிறான். எமது வாயுறுப்புக்கள் வெட்டுவதற்கும் உறிஞ்சுவதற்கும் உதவியாகவுள்ளன. எங்கள் வாயுறுப்புக்களில் சிபுகக்கள் என்னும் அமைப்புகள் உண்டு. பொதுவாகப் பற்களின் அமைப்புடன் ஏனைய உயிரினங்களிற் காணப்படும் இது நாம் கடினமான பதார்த்தங்களை அவ்வளவு வெட்டுவதில் லையாதலினால் நம்மில், மகரந்தமணிகளைச் சீவுவதற்கும் தேன்கூடு அமைத்தலுக்கான மெழுகை வார்ப்பதற்கு ஏற்ற உபகரணமாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஏற்ப வேறுபாடு அடைந்துள்ளன. எமது தலையின் முற்பகுதியில் "தேன் கரண்டி" எனப்படும் நீண்ட குழாய்போன்ற அமைப்பு உண்டு. என்ன! பார்ப்பதற்கு ஆசைப்படுகிறீர்களா? ஆசை மிகவும் பொல்லாதது அது... ஐயையோ அலட்டத் தொடங்கிவிட்டது என்று போகப்போகிறீர்கள்போல இருக்கிறதே! நில்லுங்கள் இதோ தேன் கரண்டியை உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன். அதில் செறிவாகக் காணப்படும் மயிர்களைக் கண்டீர்களா? ஆம் என்று உங்கள் முகமே சொல்லிவிட்டதே! இவற்றின் உதவி கொண்டே நாம் மலர்களின் அடியில் உள்ள தேனை உறிஞ்சிக் கொள்கிறோம். எனது உணவுக்கால்வாயில் "தேன் இரைப்பை" எனப்படும் ஒரு பகுதியில் நாம் தேனைச் சேகரித்துப் பின் தேன் கூட்டை அடைந்ததும் திரும்பி அவற்றை வெளியே உமிழ்ந்து அங்குள்ள சேமிப்பு அறைகளில் சேமித்து வைத்து விடுவோம்.

ஐயையோ வந்தது அபாயம்! தேன்கூடு என்றதும் உங்கள் கண்கள் நாலாபக்கமும் சுழல்கின்றனவே! என்னே பாவி நான்! என் சமுதாயத்தையே காட்டிக் கொடுத்த துரோகி நான்... மன்னிக்கவும் மன்னிக்கவும் உங்கள் கண்களில் சமுதாயத்தை அழிக்கும் கொடுமையில்லை.

ஆராய்ச்சியுடன் கூடிய அறிவு ஒளிதரவே சுடர்விடுகிறது. என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்; வாருங்கள் அருகில்தான் என்னுடைய கூடு. இந்தக் கூட்டின் இரகசியத்தை இதோ கூறுகிறேன். உங்களிடையே சிறுவர் சிறுமியர்போல் எங்களிடையேயும் இளம் தொழிலாளிகள் இருப்பார்கள் தானே! அவர்களின் வயிற்றறையின் அகப்பக்கத்தில் உள்ள சில மெழுகுச் சுரப்பிகளினால் ஒருவகை மெழுகு சுரக்கப்படுகிறது. என்னையோல் முதிர்ந்த தொழிலாளிகள் இம் மெழுகைச் சேகரித்து மகரந்தமணிகளுடனும் உமிழ்நீருடனும் சேர்த்துக் கலந்து பிசைந்து கூட்டின் அறைகளைக் கட்டுகிறோம். மகரந்த மணிகள் என்றால் என்ன என்று யே:சிக்கிறீர்களா? மலர்களில் உள்ள மகரந்தக் கூடுகளில் இந்நுண்ணிய மகரந்தமணிகள் காணப்படும் நாம் பூக்களில் தேனுடன் இந்த மகரந்த மணிகளையும் சேகரிக்கிறோம். இதோபாருங்கள்: இவை முன்னங்கால்கள். இது துண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதையும் கண்டிருப்பீர்கள். நாலாவது துண்டத்தைச் சற்றுக் கூர்மையாக அவதானியுங்கள். இதில் உள்ள குறுகிய தடித்த மயிர்களைக் கொண்டே நாம் எமது கண்களைச் சுத்தம் செய்கிறோம். நாம் பூக்களிலுள்ள தேனை அருந்தும்போது எமது உடலில் ஓட்டியுள்ள மகரந்த மணிகளை அகற்றவே இதோ நீங்கள் அவதானிக்கும் இந்த நீண்ட மயிர்கள் உதவுகின்றன.

இதோ பார்த்தீர்களா? என் முன்னங்கால்களின் அடிப் பகுதியில் உள்ள இந்தத் தவாளிப்பை? இதனுள்ளே அமைந்துள்ள சீப்புப்போன்ற தடித்த சிலிர் முட்களையும் கண்டிருப்பீர்கள். இதன் உதவியின்றொன் எமது உணர் கொம்பில் ஓட்டியுள்ள மகரந்த மணிகளை அகற்றுகிறோம். இதேபோல இரண்டாம் சோடிக் கால்களிலுள்ள மயிர்களினால் முதலாம் சோடிக் கால்களில் உள்ள மகரந்த மணிகளையும், மூன்றாம் சோடிக் கால்களிலுள்ள மயிர்களினால் உடலின் வயிற்றுப் பாகத்தில் உள்ள மகரந்த மணிகளையும் அகற்றுகிறோம். இதோ மூன்றாம் சோடிக் கால்களில் உள்ள கூடைபோன்ற இவ்வமைப்பைக் கண்டீர்களா? மகரந்தக் கூடை

எனப்படும் இதன் குழியினுட்தான் மகரந்த மணிகளைச் சேகரித்துத் தேன் கூட்டிற்குக் கொண்டு செல்கிறோம்.

என்னவோ கேட்கத் துடிக்கிறீர்கள். நீங்கள் கேட்க நினைத்ததை நானே சொல்லி விடுகிறேன். தொழிலாளிகளாகிய நாம் எல்லோரும் பெண்கள்தான். ஆனால் மலடானவர்கள். எங்கள் சமுதாயத்தில் கருக்கட்டும் தன்மையுள்ள ஒரே பெண், இராணிதான். இராணிக்கு முட்டைகளை இடுவதே தொழிலாகும். ஆண் தேனீக்கள் தோற்றத்தில் எம்மைவிடப்பெரியவை. அவற்றிற்கு எவ்விதமான தொழிலும் கிடையாது. தமது வாழ்க்கையில் ஒரே ஒரு முறை இராணித் தேனியுடன் சேர்ந்து அதைக் கருக்கட்டச் செய்தபின் அவை இறந்து விடுகின்றன. இராணித் தேனீ இடும் முட்டைகளில் சில கருக்கட்டிய முட்டைகளாகவும் சில கருக்கட்டாத முட்டைகளாகவும் இருக்கும். கருக்கட்டிய முட்டையில் இருந்து பெண்ணும் கருக்கட்டாத முட்டையிலிருந்து ஆணும் விருத்தியடையும். முட்டை இடுவதுடன் இராணியின் கடமை முடிந்தது. பின் அவற்றைப் பராமரிப்பதெல்லாம் தொழிலாளர்களாகிய நம்முடைய பொறுப்புத்தான்.

முதலில் முட்டையிலிருந்து குடம்பிகள் உண்டாகும். அதோ பாருங்கள் அதோ தலையை வெளியே நீட்டி எட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்கள் தான் குடம்பிகள். இவர்கள் தேன் கூட்டின் அறைகளுக்குள்ளேயே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சரிதான் எதிர்கால இராணியாக யார் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்? என்பது தானே உங்கள் சந்தேகம். அந்த மகத்தான தேர்வை நடத்துவது தொழிலாளர்களாகிய நாம் என்பதைப் பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் தொண்டையில் ஒரு சிறப்பான சுரப்பி திறந்துள்ளது. இதில் இருந்து இராசபாகு அல்லது அரசக்கூழ் எனப்படும் பதார்த்தம் சுரக்கப்படுகிறது. குடம்பிகளுக்கு உணவளிப்பவை இளம் தொழிலாளிகளே. எனவே இவைகளினால் இராசபாகு ஊட்டப்படும் குடம்பிகள் இராணித்

தேனீக்களாகவும், சாதாரண தேன் போன்றவை ஊட்டப்படும் குடம்பிகள் தொழிலாளித் தேனீக்களாகவும் விருத்தியடையும். கருக்கட்டாத முட்டைகளில் இருந்து விருத்தியடையும் தேனீக்கள் ஆண் தேனீக்களாகவும் விருத்தியடையும்.

குடம்பிகளுக்குத் தேவையான உணவை இளம் தொழிலாளிகள் ஊட்டுகிறார்கள் என்று கூறினேன் அல்லவா? இது போலவே தொழிலாளர்களாகிய எமக்கு மூன்று அல்லது நான்கு நாட்களின் பின்புதான், முட்டையிலிருந்து உடனே பொரித்த இளம் குடம்பிக்கு உணவு ஊட்டும் வேலை கிடைக்கும். அதற்கு முன் சிறிது வளர்ந்த குடம்பிக்கு உணவு உட்டும் தொழிலை நமக்குண்டு. அடுத்த சில நாட்களில் கூட்டைச் சுத்தமாக்குவதே நமது தொழில். அதாவது அழுக்குப் பொருட்களை ஒன்றும்விடாமல் அவதானமாகப் பொறுக்கியிருந்து எறிவது; பின்பு தான் கூட்டின் வாயில் மூலம் வெளி உலகத்திற்கு வருகிறோம். உடனேயே நாங்கள் தேனை நாடி வெளியே பறப்பதில்லை. சில நாட்களுக்குக் கூட்டின் வாயில் அமர்ந்திருந்து அதோ பாருங்கள். சில இளம் தொழிலாளிகள் தமது சிறகுகளை மேலும் கீழும் வேகமாக அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையேதான் நான் உங்களுக்குக் கூறவந்தேன். இது ஏன் தெரிமா? இவற்றின் சிறகுகளின் இயக்கத்தினால் தேனீக்கள் வாழ்வதற்கேற்ற சூழ்நிலையை உண்டாக்கக் கூடியதாய்க் காற்று கூட்டினுள்ளே தள்ளப்படுகிறது. இச்செயலால் சுவாசத்திற்குத் தேவையான காற்றுக் கிடைப்பதோடு கூட்டின் உள்ளே வெப்பநிலையும் சீராக்கப்படும். இவற்றின் அடுத்த தொழில் பாதுகாத்தலாகும். உங்களுக்கு ஒன்று சொல்ல மறந்துவிட்டேன். தொழிலாளிகளாகிய எமது உடம்பின் கடைசியில் வயிற்றுக்கு உண்டில் பின்னோக்கி அமைந்துள்ள கூர்மையான கொடுக்கு உண்டு. இதோ பாருங்கள் இது தான் கொடுக்கு. இக்கொடுக்கின் அடிப் பகுதியில் சிறு முட்கள் உண்டு. இம் முட்களின்மேலே பற்கள் இருக்கின்றன. இவற்றினாலேயே நாம் நமது எதிரி

களைக் குத்துவோம்; நான் இப்போது கூறப்போவதைக் கேட்டால் பகுத்தறிவுள்ள நாமே நமது உயிரைத் தியாகம் செய்ய எப்படித் தயங்குகிறோம். இந்த அற்ப பிராணிகள் தமது சமுதாயத்திற்காகத் தமது உயிரை இவ்வளவு விளையாட்டாகத் தியாகம் செய்கின்றனவே! என எண்ணுவீர்கள். ஆம் நாம் யாரையாவது ஒரு முறை கொட்டிவிட்டால் பின் எமது கொடுக்குகளை வெளியே எடுக்க எம்மால் முடியாது. இதனால் சில வயிற்றறைத் துண்டுகளும் கிழிந்து கொட்டிய பகுதியில் விடுபட்டு விடுவதினால் நாம் உடனே இறந்துவிடுவோம். இத்தகைய தொழில் களைப் புரியும் இளம் தேனீக்கள் ஏறக் குறைய மூன்று வாரங்களின் பின் எம்மைப்போல மற்றைய தொழில்களையும் செய்யத் தொடங்கும்.

சரி இவ்வளவு நேரமும் பொறுமையாகக் கேட்டீர்கள். முதிர்ந்த தேனீக்களாகிய நம்முடைய தொழிலையும் கூறி விடுகிறேன். தேனையும் மகரந்தத்தூளையும் சேகரிக்கிறோம். கூட்டைக்கட்டுகிறோம். இவற்றையெல்லாம் முதலிலே கூறி விட்டேன். இராணித் தேனீயை நாள்தோறும் துடைத்து அதற்கு உணவளிக்கிறோம். இராணி இடும் முட்டைகளைப் பொறுக்கியெடுத்து இவற்றிற்கென்று கட்டப்பட்ட அறைக்குள் தனித் தனியாக வைத்து மெழுகினால் இவ்வறைகளை மூடி விடுவோம். முட்டைகள் பொரித்தவுடன் இவற்றைப் பராமரித்து ஆளாக்குவோம்.

இராணித் தேனீக்களாய் வரும் குடும்பிகள் வாழும் அறைகள் ஏனைய அறை

களைவிடப் பெரியனவாகவும் வெளிப்புறம் திரண்டனவாகவும் இருக்கும். இவற்றில் ஒன்றில் இருந்து ஓர் இளம் இராணி சிறிது பரபரப்படையும். முதிர்ந்த இராணி இந்த இளம் இராணியின் அறையை உடைத்து அதைக்கொல்லவும் முயல்வதுண்டு. ஆனால் நாங்கள் இதை அனுமதிக்க மாட்டோம். சில நாட்களின் பின் இளம் இராணி சில தொழிலாளித் தேனீக்களையும் சில ஆண் தேனீக்களையும் அழைத்துக் கொண்டு கூட்டிற்கு வெளியே பறக்கும். அப்போது அது ஆண் தேனீயுடன் சேர்ந்து கருக்கட்டும். இதனால் ஆண் தேனீக்கள் இறக்கும். பின் தொழிலாளிகள் ஓர் புதிய கூட்டைக் கட்ட ஒரு புதிய சமுதாயம் அங்கு உருவாகும்.

“அதோ பாருங்கள் நீங்கள் உண்மையில் கொடுத்து வைத்தவர்தான். அதோ அந்தத் தேனீ கூட்டின் வாயிலில் நின்று நடனம் ஆடுகிறதே! கவனித்தீர்களா? அதுதான் எங்கள் நடனம். அந்தத் தேனீ எங்கோ மிக நல்ல தேனைக் கண்டுபிடித்து விட்டது. எனவே அது இந்நடனம் மூலம் தனது சகாக்களுக்கும் தேன் கிடைக்குமிடத்தைக் காட்டுகிறது.

சரி இவ்வளவு நேரமும் என்னைப்பற்றிச் சொல்லி நானும் களைத்துவிட்டேன்; கேட்டு நீங்களும் களைத்து விட்டீர்கள்; போய் வருகிறேன்.

கு.கனேசுவரீ அருநேசரட்டணம்
தரம் XII விஞ்ஞானம்

*

*

*

“மேதாவியாக இருந்தாலும்
வணக்கந்தான் கல்விக்கு அழகு”

—இரவிந்திரநாத் தாகூர்.

பாரதியார் கண்ட கண்ணன்

ஆலிலைமேல் பள்ளி கொள்ளும் ஆயர் குலக் கண்ணனைப் பல்வேறு வடிவத் தோற்றங்களில் மனக்கண்ணாற் கண்டு பாடிய கவிஞர்கள் பலபேர். அவர்களுள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற புரட்சிக்கவி பாரதியாருக்குச் சிறப்பான ஒரு இடமுண்டு. மற்றைய கவிஞர்கள் கண்ணனைக் குழந்தையாக, தெய்வமாக இவ்வாறு யாதரனுமோர் தோற்றத்திற் கற்பனை செய்து பாடினர். பாரதியார் குழந்தையாகத் தெய்வமாகக் கண்டது மட்டுமன்றிச் சேவகன், அரசன், தந்தை, தாய், சீடன், காதலன் முதலிய பல்வேறு வடிவங்களிலே அவனை மாணசீகமாகக் கண்டு பாடியுள்ளார். கண்ணனிடம் அவர் கொண்ட அன்பும், பக்தியுமே இவ்வாறு அவரைப் பாடத் தூண்டியதெனலாம். பாரதி பாடிய பாடல்களுள் கண்ணன் பாடல்களுக்குத் தனிச் சிறப்பிடமுண்டு. அதற்குக் காரணம் அவரது கற்பனைத்திறன் மிளிரும் பாடல்களாக அவை அமைந்துள்ளமைபேயாகும்.

தாய்மை நிலை உலகிலே யாவற்றுள்ளும் மேலானதும் சிறந்ததுமாகும். தாய்மைக்கு ஒப்பானது இங்கு வேறொன்றில்லை. அத்தகைய பெருமை பெற்ற தாயின் நிலையிற் கண்ணனைக் கற்பனை செய்து பாடுவதிற் பாரதியார் அடையும் இன்பம் பெரிது.

“உண்ண உண்ணத் தெவிட்டாதே
— அம்மை

உயிரென்னும் முலையினில்
உணர்வென்னும் பால்
வண்ணமுற வைத்தெனக்கே -- எந்தன்
வாயினிற் கொண் டுட்டுமோர்
வண்மையுடையாள்
கண்ண னெனும் பெயருடையாள்
—என்னைக்
கட்டி நிறைவான் எனுந்தன்
கையினினைந்து
மாயமுறுங் கதை சொல்லி
மனங்களிப்பாள்”

என்று கண்ணனைத் தாயாகக் கண்டு பாடும் பாரதியார்,

“தின்னிடப் பண்டங்களும் — செவி
தெவிட்டறக் கேட்க நற்பாட்டுக்களும்
ஒன்றுறப் பழகுதற்கு — அறி
வுடைய மெய்த் தோழரும் அவள்
கொடுத்தாள்”

எனக் கண்ணனை உண்மைத் தாயின் நிலையில் வைத்து உள்ளமுருகிப் பாடுகின்றார். ஒருதாய் தன் குழந்தையின் தேவைகளையும், விருப்புக்களையும் அறிந்து எங்ஙனம் அவற்றைத் தீர்க்க விரைவாளோ அதே போற் கண்ணனெனும் தாயும்,

“வேண்டிய கொடுத்திடுவாள் — அவை
விரும்புமுன் கொடுத்திட விரைந்திடுவாள்”,
என்று கூறுகின்றார். கண்ணனைத் தந்தையென்ற நிலையில் நெருக்கமான உரிமை போடு பாடுகிறார்,

கண்ணனைத் தோழனாகவும் வைத்துப் பாடியுள்ளார். இறைவனைத் தோழனாகப் பாவித்துப் பாடிய சுந்தரரது தோழமைத் தொடர்பிலும் பார்க்கப் பாரதியார் கொண்ட தொடர்பு நெருக்கமானதாக

“ஈனக் கவலைக்ளெய்திடும் போதில்
இதஞ் சொல்லி மாற்றிடுவான்
பிழைக்கும் வழிசொல்ல வேண்டு
மென்றாலொரு
பேச்சினிலே சொல்வான்
கேட்ட பொழுதிற் பொருள்
கொடுப்பான் சொல்லும்
கேவி பொறுத்திடுவான் — என
ஆட்டங்கள் காட்டியும் பாட்டுக்கள்
பாடியும்

ஆறுதல் செய்திடுவான்”

என்ற அடியளாலுணரலாம். தோழனாகக் கண்ட கண்ணனைப் பிணி தீர்க்கும் மருத்துவனாக மனக்கண்ணிற் கண்டு பாடுமிடத்து,
“ஊனை வருத்திடு நோய்வரும் போதினில்
உற்ற மருந்து சொல்வான்”

என்று பாடுகிறார். சேவகன் என்ற நிலையிற் கண்ணனை வைத்துப் பாடுமிடத்துப் பாரதியாருக்கும், கண்ணனுக்கும் இடையே யள்ள தொடர்பு மேலும் இறுக்கமடைகிறது என்று கூறலாம். கண்ணனைப் பற்றி அவர் பாடிய பாடல்களிலேயே அதிக சிறப்

புடையது சேவகன் என்ற ஸ்தானத்திலே வைத்துப் பாடிய பாடல்தானெனலாம்; நண்பனும், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனுமாய், பண்பிலே தெய்வமாய்ப் பார்வையிலே சேவகனாய்த் தோற்றமளித்தவனைத் தான் பெற என்ன தவம் செய்தேன் என்று வியந்து பாடுபவர்,

“கண்ணன் எனதகத்தே கால்வைத்த
நாள்முதலாய்
எண்ணம் விசாரம் எதுவுமவன்
பொறுப்பாய்
செல்வம் இளமாண்பு சீர்சிறப்பு நற்கீர்த்தி
கல்வி, அறிவு, கவிதை, சிவயோகம்
தெளிவே வடிவாம் சிவஞானம் என்னும்
ஒளிசேர் நலமனைத்தும் ஓங்கிவருகின்றன
காண்”

எனச் சேவகனாய் வரும் கண்ணனாற் தான் பெற்று வரும் நன்மையை மனந்திறந்து கூறுகிறார்.

கண்ணனைக் குழந்தையாகக் கண்டு பாடிய பெரியாழ்வார் அக்குழந்தையது குறும்புத்தனங்களை வெளிப்படுத்தியபோதும் அது ஒரு தெய்வீகக் குழந்தை என்ற நிலையிலேயே வைத்துப் பாடினார்.

“மண்ணும் மலையும் கடலும் உலகேளும்
மகிழ்ந்துண்ணும் பிள்ளைக்கு”

“உய்ய உலகுபடைத்துண்ட மணி வயிறு
ஊழி தோறுழி பல ஆலையைதன்மேல்”

முதலிய அடிகளாலுணரலாம். ஆயின், பாரதியாரோ சாதாரண ஒரு குழந்தையாகவே கண்ணனைப் பாவித்துத் தாய்மைப் பண்போடு மிக இயல்பாகப் பாடுவதை,

சொல்லு மழலையிலே — கண்ணம்மா
துன்பங்கள் தீர்ந்திடுவாய்;
முல்லைச் சிரிப்பாலே — எனது மூர்க்கந்
தவிர்த்திடுவாய்
இன்பக் கதைகளெல்லாம்

— உண்ணப்போல்
ஏடுகள் சொல்வதுண்டோ?
போன்ற அடிகளாலுணரலாம்.

தன்னைக் காதலியாகவும், கண்ணனைக் காதலனாகவும் எண்ணிப் பாடுமிடத்து உண்மைக் காதலின் உணர்ச்சிகள் தெளிவாக அங்கே வெளிப்படுவதைக் காணலாம்;

“பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்து
விட்டால் — மிகப்
பிழையிருக்குதடி தங்கமே தங்கம்
பண்ணென்று வேய்க்குழல் ஊடு
வந்திட்டான் — அதைப்
பற்றி மறக்குதில்லை பஞ்சையுள்ளமே
நேரமுதினும் பாவி தன்னையே
— உள்ளம்
நினைத்து மறுகுதடி தங்கமே தங்கம்”

இதுபோன்ற பாடல்கள் காதலி என்ற நிலையில் அவர் பாடிய அழகுமிது பாடல்கள். கண்ணனைப் பிரிந்து வாடும் நிலை, பாங்கியைத் தூதுவிடல் போன்ற பல சந்தர்ப்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். காதலனைக் கண்டு பாடியது மட்டுமன்றிக் காதலி வடிவிலும் கண்டு பாடியுள்ளார்.

“விசுபுகழ் நீயெனக்கு; விரியுமலர்
நானுனக்கு

பேசு பொருள் நீயெனக்கு;
பேனுமொழி நானுனக்கு
நேசமுள்ள வான்சுடரே;

நின்னழகை ஏதுரைப்பேன்?”
என்று காதலியாம் கண்ணனின் உயரிய அழகை வியந்து பாடும் இவர்.

“அன்னியமாக நம்முள் எண்ணுவதில்லை
— இரண்

டாவி யு மொன்றாகுமெனக் கொண்ட
தில்லையே
பன்னிப் பலவுரைகள் சொல்லுவதென்னே
என்னைப் புறமெனவும் கருதுவதோ

— கண்கள்
இரண்டினில் ஒன்ஊற யொன்று கண்டு
வெள்ளுமோ?”

என்று மேலும் பாடுகிறார்.

இதுமட்டுமன்றி விளையாட்டுப் பிள்ளையாகவும் கண்ணனைக் கண்டு, அவனது குறும்புச் செயல்களை எடுத்துரைக்கின்றார். கண்ணனை விளையாட்டுப் பிள்ளையாகக் கண்டு பாடிய பெரியாழ்வார் அவனது குறும்புகளை அவனது திருவிளையாடல்களென்றே எண்ணிப் பாடினார். ஆயின் பாரதியாரோ அவ்வாறில்லாமல் குற்றஞ்சாட்டுவதுபோலப் பாடியுள்ளார். இது அவரது நெருக்கமான உரிமையைக் காட்டுகிறது.

“கோளுக்கு மிகவும் சமர்த்தன்—பொய்மை
குத்திரம் பழி சொல்லக் கூசாச் சமுக்கன்
ஆளுக் கிசைந்தபடி பேசித்—தெருவில்
அத்தனை பெண்களையும் ஆகாதடிப்பான்”
எனக் குறும்பு செய்யும் கண்ணனாகப் பாடு
கின்றார்;

சற்குரு என்ற நிலையிலும் கண்ணனைக்
கண்டு பாடியுள்ளார். தனக்கேற்ற சற்குரு
வைத் தேடித் திரியும் நாளில் கண்ணனை
சற்குருவாக வந்து தனக்கு ஞான அறி
ஐட்டுவதாகக் ‘கண்ணன்—என் சற்குரு’
என்ற தலைப்பில் பாடியுள்ளார். அரசன்
என்ற நிலையில் வைத்துப் பாடும்போது,

“நீமைதனை விலக்கவும் செய்குவான்
சிறுமை கொண்டொழித் தோடவும்
செய்குவான்
ஆனகால விடத்தினைப் போலவே
அகிணமுற்றும் அசைந்திடச் சீறுவான்”

என்று ஒரு அரசனுக்கிருக்க வேண்டிய உண்
மையான வீரவுணர்வை அப்படியே வெளிப்
படுத்திப் பாடியுள்ளார் பாரதியார். இவை
மட்டுமன்றிச் சீடன், ஆண்டான் முதலிய
தோற்றங்களிலும் வைத்துப் பாடிய அவர்
ஈற்றில் கண்ணனைக் குலதெய்வமாகவும்
கண்டு,

“துன்பமில்லை சோர்வில்லை தோற்பில்லை
அன்பு நெறியில் அறங்கள் வளர்ந்திட
நல்லது நீயது நாமறியோம் அன்னை
நல்லது காட்டுக நீமையை ஓட்டுக”

எனக் குலதெய்வமான கண்ணனை இரந்து
வேண்டிக் கண்ணன் பாடல்களை நிறைவு
பெறச் செய்திருக்கிறார்.

திருமாலடியவரான ஆழ்வார்கள்
கண்ணனைப் பல வடிவங்களிற் கண்டு பாடிய
போதும் பாரதியாரைப் போன்று நெருக்க
மான உரிமை பாராட்டவில்லை. தமது கற்
பணையாற் கண்ணனின் திருவுருவைப் பல்
வேறு விதத்திற் கண்டு பாடிய போதிலும்
அவன் ஒரு தெய்வம் என்ற எண்ணத்தை
அவர்கள் முற்றாக மறந்து விடவில்லை;
கண்ணன்மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த
ஆழமான பக்தியே நெருக்கமான பிணைப்
பொன்றை ஏற்படுத்த முடியாமற் குறுக்கே
நின்றது. கண்ணனின் புகழைப் பலவிதத்

தில் ஏற்றிப் போற்றிய போதிலும் கண்ண
னின் அன்பை—அருளை நாடியே அவனிடம்
அவர்கள் பணிந்தார்கள். எவருமே தம்மி
லும் கீழ்நிலையில் வைத்துக் கண்ணனைப்
பாடத் துணியாதபோது பாரதியார் மட்
டும் அவனைத் தன் சேவகனாகவும், சீடனாக
வும் மனக்கண்ணிற் கண்டு பாடியுள்ளார்.

ஆழ்ந்த பக்தியின் காரணமாகக் கண்
ணனை ஓர் உயர்ந்த தெய்வம் என்ற நிலை
யில் மட்டுமே வைத்துப் பாடவேண்டும்
என்ற எண்ணம் பாரதியாருக்குத் தோன்ற
வில்லை. அன்பு முதிர்ச்சியின், வெளிப்பாட்
டின் காரணமாகத் தன் தேவைக்கேற்றவா
றெல்லாம் கண்ணனை மாற்றியமைத்துக்
கொண்டார் பாரதியார். பாரதியார் கண்
ணனை இங்ஙனம் பாடியதற்கு இதுமட்டும்
ஒரு காரணமெனச் சொல்வதற்கில்லை;
தேச சுதந்திரத்தையே தம் முக்கிய இலட்
சியமாகக் கொண்ட அவர் சுதந்திரம் வேண்
டித் தேசியப் பாடல்களைப் பாடுவதிலும்
சுதந்திர தேவியின் அடிபணிவதிலுமே, தன்
பெரும் பொழுதைக் கழித்து வந்தார்;
அவ்வவ்போது தருணம் கிடைக்கையில்
கண்ணன் பாடல்களை இயற்றி வந்தார்.
அங்ஙனம் பாடல்களை இயற்றுமிடத்து
அவரது கற்பனை எங்ஙனம் செல்கிறதோ
அதற்குட்பட்டு அவர் கண்ணனது தோற்றத்
தையும், புகழையும் பாடினாரே தவிரத்
தெய்வமாக மட்டும் கண்ணனைப் பாட
வேண்டுமென்ற நோக்கம் அவருக்கிருக்க
வில்லை.

அவர் கண்ணன்மீது ஆழ்ந்த பக்தி
செலுத்தினார்! பரிபூரணமான அன்பு
கொண்டிருந்தார். ஆனால் அதற்காகத் தன்
எண்ணங்களின் ஓட்டத்தையும், உணர்ச்சி
யின் வெளிப்பாட்டையும் கட்டுப்படுத்திக்
கொள்ள விரும்பவில்லை. அவரது மனக்
கற்பனை எப்படி எப்படிச் சென்றதோ அவற்
றின் வடிவமாகவே பாரதியாரது உள்ளத்
திலே கண்ணன் பல வடிவங்களாக மலர்ந்
தான்;

நஞ்சன வல்லாளர்,
தரம் XII கலை;

சிலம்பு காட்டும் கண்ணகி

“நெடியோன் குன்றமும் தொடியோன்
பெளவமும் தமிழ் வரம்பறுத்த தண்புனல்
நன்னாடு” எனத் தமிழகத்தின் எல்லைகளுக்
குத் தெய்வீகத்தன்மை கற்பித்ததும்;
சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டை ஒரு
நாடாகப் பிணைத்ததுமான சிலப்பதிகாரம்
மக்களால் இற்றைவரையும் போற்றப்படும்
ஒரு காப்பியமாகும்.

பாரதி கண்ட பாஞ்சாலி பேரன்று
இளங்கோவடிகளும் தமது கற்பனையிலே
ஓர் அற்புதப் படைப்பாம் கண்ணகியை
உருவாக்கினார். “புரட்சி என்பது ஆடவர்
உரிமை” என்ற கொள்கையைத் தகர்த்த
தெறிந்து தாங்கமுடியாத கொடுங்கோள்
மை தாண்டவமாடினால் ஆக்கும் பண்பு
படைத்த பெண்களும் பழிவாங்கும் படை
யில் முன்னணியிலே நிற்பர்; முரசை முழக்
குவர்; அரசை அழிப்பர் என்று அறிவிக்க
கின்றார். தாய்மைக் குணத்தையே பெண்
மைக்கு உரிமையாக்கினர் பெரியோர்.
ஆனால் அநீதி தலைகாட்டினால், அதை அழிப்
பது பெண்களின் தலையாய கடமை என்ப
பதே சிலம்பு காட்டும் நெறி. அவ்வழிப்
பட்ட அரசில் தாய்மை உணர்வுகூட அநீதி
யால் அழிக்கப்பட்டு ஆண்மையாகவும்,
அழிப்புச் சக்தியாகவும் மாறினிடும் என்ற
புது நெறியை, வேறு யாரும் தீட்டாத
புரட்சிச் சித்திரத்தைத் தீட்டினார் இளங்
கோவடிகள். இது இலக்கிய உலகில் இளங்
கோவடிகள் செய்த மாபெரும் புரட்சியா
கும்.

சிலப்பதிகாரத்திற் கண்ணகியை மூன்று
காண்டங்களிலும் மூன்று பண்பினளாக
நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றார். புகாரீக்
காண்டத்திலே இவ்வாழ்வு நடத்தும் அறக்
கற்பினளாகவும், மதுரைக் காண்டத்தில்
அரசை அழிக்கும் மறக்கற்பினளாகவும்,
வஞ்சிக்காண்டத்திலே வரங்கொடுக்கும்
தெய்வக் கற்பினளாகவும் காட்சி தருகிறார்
கண்ணகி.

“தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற்றொழு
தெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

என்ற பொய்யாமொழிப் புலவரின் கூற்றிற்
கிசையப் புகாரீக் காண்டத்திலே கண்ண
கியை அமைத்திருக்கின்றார்.

“கடுக்குமென் நெஞ்சம் கண்ணினுலென் கை
பிடித்தனன். போய் ஓர் பெரும்பதியுள்
பட்டோம்
பட்டபதியில், படாதது ஒரு வார்த்தை
இட்டனர் ஊரார் இடுதேளிட்டென்றன்
மேல்
கோவலற்கு உற்றதோர் தீங்கென்று;
அதுகேட்டு
காவலன் முன்னர் யான் கட்டுரைத்தேன்;
காவலனோடு
ஊர்க்குற்ற தீங்குமொன்று உண்டால்
உரையாடேன்
திக்குற்றம் போலும் செறிதொடி இ!
தீக்குற்றம்
உற்றேடு, உற்ற உறுவனோடு, யான்
உற்ற
நந்திரம் கேட்கின் நகையாம்”

என்று கண்ணகி முதன் முறையாக வாய்
திறந்து தன் துயரைத் தோழிக்குரைப்ப.
தோழியாகிய தேவந்தி காமன் கோயினிற்
சென்று வழிபாடு நிகழ்த்தினால் நின் கண
வளை அடைவாய் எனக் கூறினாள். கண
வளையல்லாது பிறதெய்வங்களைக் கைதொ
ழாத கற்புடையான் கண்ணகி “அச்செயல்
பீடன்று” எனக் கூறி வாளாவிருக்கச்
செய்ததன் மூலம் கண்ணகியின் தரத்தினை
உயர்த்தி விடுகின்றது சிலப்பதிகாரம்.

எனினும் சிலப்பதிகாரம் கண்ணகியின்
அறக்கற்பை விட மறக்கற்பிற்கே அதிக
முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றதெனலாம்.
ஏனெனில் அறக்கற்பை வலியுறுத்தவே
சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பட்டதென்றால்
கதை புகாரீக் காண்டத்திலேயே நிகழ
வேண்டும். அப்படியின்றிக் கதை முழுவ
தும் மதுரைக் காண்டத்திலேயே அமைந்து
கிடப்பதால், அதிற் கண்ணகி நிகழ்த்தும்
மறக்கற்பை, அரசியற் புரட்சியைப்
போதிப்பதே சிலம்பின் எண்ணமாதல் வேண்
டும்.

குற்றமற்ற கோவலனைக் கள்வனென்று பொற் கொல்லன் புகன்றதை நம்பிப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அவனைக் கொன்றொழித்தான். கோவலன் கொலை யுண்ட செய்தி கேட்ட கண்ணகி நேரே கொலைக்களஞ் சென்று, அங்கே தன் கண வன் தலைவேறு உடல்வேறாக வெட்டுண்டு இரத்தத்தில் முழுகிக் கிடப்பது கண்டு அவ லம் கொள்கிறாள். அப்புட்ட மான் போல அனலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல அழுது துடிக்கின்றாள். ஈற்றில் ஆற்றாமை சீற்ற மாக மாறுகிறது. அவலக் கோலம் வெகு ளிக்கோலமாக மாறுகிறது. குற்றமற்ற கணவன் மீது குற்றங்கண்ட குன்றைய தோளாள்மேற் கோபம் கொப்பளிக்கின் றது. இத்தகையதோர் மனநிலையிற் கண் ணகியைச் சிலம்பு காவலன் வாயிலாக வரு ணிக்கும் விதம் நயப்புடையது.

“அடர்ந்தெழு குருதி அடங்காப் பசுந்
துணிப்
பிடர் தலைப்பிடம் ஏறிய மடக்கொடி
வெற்றிவேல் தடக்கைக் கொற்றவை
யல்லள்
அறுவர்க்கினைய நங்கையிறைவனை
ஆடல் கண்டருளிய அணங்கு குருடைக்
கானகம் உகந்த காளிதாருகன்
பேருங் கிழிந்த பெண்ணும் அல்லள்”.

இத்தகைய கோலத்துடன் அரசனை அணுகிச் சொற்போர் புரிந்து செங்கோல் கொடுங்கோலானதை மெய்ப்பிக்கின்றாள். இதன்மூலம் கணவன்மீது படிந்த மாசையும் துடைத்துத் தூய்மையாக்குகின்றாள்.

சிலப்பதிகாரக் காலம்வரை அரசன் தவறிழைத்தால் அவனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யு் உரிமை குடிமக்களுக்கு உண்டு என்ற எண்ணம் தமிழ் மக்களுக்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

“இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்
சொல் வேந்தன்
உரை கடுகி ஒல்லை கெடும்”

என்ற குறட்பாவால் மன்னன் கொடுங் கோலானாயின் மக்கள் பழிதூற்றுவது மரபு என்பதை மட்டும் அறிகிறோம். ஆனால் மக் களின் சக்தி அதுவும் பெண்ணினது சக்தி கொடுங்கோலை எதிர்த்துப் போரிட்ட செய்தியைச் சிலப்பதிகாரம்தான் முதன் முதலில் அறிவிக்கின்றது. இதனால் மது ரைக் காண்டத்திலே மறக் கற்பினளாய்ப் - புரட்சிப் பெண்ணாய்ப் பாத்திரமேற்கொள் வீரக் கண்ணகி எனலாம்.

வஞ்சிக் காண்டமோ வரங்கொடுக்கும் தெய்வக் கற்பினளாம் கண்ணகியை எமக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கின்றது.

“நம் அகல் நாடு அடைந்த இப்
பத்தினிக் கடவுளைப் பரவுதல் வேண்டும்”
என்ற சேரமன்னன் செங்குட்டுவனின் தேவியின் கூற்றுக்கிணங்க, “உரைசால் பத் தினிக்கு உயர்ந்தோர் எத்தல்” என்றதற் கிசையப் பத்தினியாம் கண்ணகிக்குக் கோயி லெடுத்துப் பரவுவது மூலம் கண்ணகியின் தெய்வக் கற்பிற்கு இளங்கோவடிகள் ஓர் மறையாப் புகழைக் கொடுத்து விடுகின் றார்.

இவ்வண்ணமாகச் சிலம்பு காட்டும் கண்ணகியின் செயல்கள் போற்றற்குரியன வாக இருக்கின்றன. சிலப்பதிகாரக் கண் ணகி காட்டிய இப்புது நெறியைப் புரட்சி வழியைத்தான் பிற்காலத்திலே உலக நாடு கள் பலவற்றிலே மக்கள் பின்பற்றினர் என்பதை வரலாறு நமக்கு அறிவிக்கின்றது.

மஞ்சளாதேவி செல்லத்துரை,
தரம் XII கலை.

N. P. T. A. MUSIC COMPETITION - 1971
(JUNIORS)

WINNERS OF THE FIRST PLACE

(L R.) Leela Ramany P., Pushparanee A., Kosalai M, Manohari A.,
Thirumarai Chelvi T.

REGIONAL MUSIC COMPETITION (DEPARTMENTAL)—1971

WINNERS OF THE SECOND PLACE

Seated (L. R.) Ananthi T., Suseelaranjini C., Kosalai M., Nanthini S., Rathivathana K.,

Standing (L. R.) Indrakumari N., Prema Jayanthi R., Manohary A., Pushparanee A.,
Thirumaraichelvi T., Leela Ramani P.

மாணவப் பருவத்தின் இன்றியமையாமை

கிளிபோலப் பறந்து, குயில் போலப் பாடி, மயில் போல ஆடி, மலர்போலச் சிரித்து வாழும் பருவமல்லவா மாணவப் பருவம். வருடத்திலே ஒரு முறைதான் வசந்தகாலம் வருகின்றது. அதேபோல வாழ்க்கையிலும் ஒரு பருவத்திற்குள் வசந்தம் வருகின்றது. அந்த வசந்தகாலம் மாணவப் பருவமே. வருகின்ற அக்காலப் பகுதியை நல்ல முறையிற் சிறப்பாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். மாணவப் பருவத்திலே மாணவர்கள் மனதிலே கள்ளங்கபடமற்று, வெள்ளையுள்ளத்துடனும், பயபக்தியுடனும் நடக்கின்றார்கள். இச்சமயத்திற்குள் அவர்களது மனதிலே நல்ல எண்ணங்களை வளர்க்க வேண்டும். அது அழியாது அவர்களது வாழ்க்கையிலும் செயற்படும். மாணவர்கள் வீட்டிலே— பள்ளியிலே— சமூகத்திலே எவ்வாறு செயற்பட வேண்டுமோ அவ்வாறு செயற்பட வேண்டும். “இளமையிற் கல்வி கிலையில் எழுத்தல்லவா?” ஆதலால் இளமையிற் கற்றுக் கொடுப்பவை பசுமரத்தாணிபோல நிலைத்து நிற்கும்.

ஆரம்ப வகுப்பு முதல் பட்டம் பெறும் வகுப்பு வரை படிக்கும் அனைவரும் மாணவரேயாவர். அவர்களுள் வறியவர்களும் இருக்கலாம், செல்வர்களும் இருக்கலாம். ஆயின் யாவரும் மாணவரே. பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகளே. மாணவப் படித்துத் தேறும் குறிக்கோளிலேயே மனதைச் செலுத்த வேண்டும். நமது கல்விக்கு உறுதுணையான முதல் நூல்களையும், துணை நூல்களையும் நன்கு படித்து ஒவ்வொரு துறையிலும் அறிவை வளர்க்க வேண்டும். ஒய்வு நேரங்களிற் பெற்றோருக்கு உதவி செய்தல் வேண்டும்.

கூலிக்கு வேலை செய்யும் பையன் தன் எஜமானன் கூறும் வேலைகளைச் செய்துவிட்டுப் பாடசாலைக்குப் பிந்திச் சென்றும் முன்னுக்கு வருவதில்லையா? படிப்பிலே உண்மை ஆர்வமும், கவனமும் இருப்பவர்கள்தான் இடர்களுக்குள்ளும், வேலைக்குள்ளும் படித்துத் தேறுவர். உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்திஜி கூடத் தமது வேலை

களைத் தாமே செய்தார். தம் வேலைகளைத் தாமே செய்வதிலே மேலூட்டு மாணவர்கள் பலர் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

ஒரு சமுதாயத்திலே பல இனப்பிரிவுகள், சமயப் பிரிவுகளிருக்கின்றன. இப்பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பொது இடமாகிய பள்ளியிற் சேருகிறார்கள். பல மலர்கள் சேர்ந்த மாலைபோலவும், பல சிற்றூறுகள் சேரும் கடல் போலவும் இருப்பதே பாடசாலை. இவ்வாறு ஒன்று சேருவதால் பிறரோடு பழகும் முறை, ஒருவரையொருவர் மதித்தல், பிறரது பிழைகளைப் பொறுத்தல், தமது தீய பழக்கங்களைக் களைதல் முதலியன இளமையிலேயே உண்டாகின்றன. இத்துடன் ஆசிரியர்களிடமும், பெரியோர்களிடமும் எவ்வாறு பழகவேண்டும் என்பதும் தெரிகிறது. பல நூல்களைப் படிப்பதாலும், ஆசிரியர் கற்பிப்பதாலும், மாணவரோடு அவைபற்றிக் கலந்தாலோசிப்பதாலும் பலவற்றைப் பற்றிய பொதுவான அறிவு மாணவருக்குண்டாகிறது. பிறருடன் அன்புடன் பழகவும், மரியாதை காட்டவும் பாடசாலை பயிற்சிக் கூடமாக அமைகிறது.

“நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே” என்னும் ஓளவையது முதுமொழிக்கேற்பத் தியகுணம் படைத்தவரும், நற்குணம் படைத்தவருடன் சேர்ந்து தம் குணம் மாறுகின்றனர். “நாம் எதற்காகப் பாடசாலைக்கு வருகின்றோம்?” என்ற கேள்வியை ஒவ்வொரு மாணவரும் தம் மனதிலெழுப்பி, “கற்பது கல்வி மாத்திரமல்ல—ஒழுக்கமும் கூட” என்பதை விடையாக்க வேண்டும். அவ்விடைக்கேற்ப ஒழுக்கவும் வேண்டும்.

இவ்வுண்மைகளை உள்ளத்திற் கொண்டுடொழுகின் பிற்காலம் பல்லோர் பாராட்டும் பொற்காலமென்பதற்கையமில்லை.

“குறையப் பேசு, நிறையச் செய்”.

பத்மாவதி கார்த்திகேசு,
தரம் XI கலை.

காலத்தின் அருமை

காலம் விலையுள்ளது. அதை மதிப்பிட முடியாது. காலத்தை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோமோ அதற்குத் தக்கதாக அது பயனைத்தர வல்லது.

காலம் கணங் கணமாகக் கழியுத் தன்மையுடையது. இழந்துபோன காலத்தைக் கோடிபொன் கொடுத்தாலும் மீளவும் பெறுதல் முடியாது. மக்களாகப் பிறந்தார்க்கு ஆயுள் நூறு வருடங்களொன்றைப் பொதுப்படக் கணிக்கப்பட்டாலும் இன்று மனிதன் எழுபது என்பது வயதிற்கு மேல் வாழ்வது பெரிதும் அருமையாகி விட்டது. வகுக்கப்பட்ட வருடங்களான நூறாண்டு காலமும் ஒருவன் வாழ்ந்தானெனக் கொண்டு நாம் அவதானித்தால், அவனுடைய வாழ்நாளின் சரிபாதி அதாவது ஐம்பது வருடங்கள் நித்திரையில் கழிய, இளமை முதுமைக்காகப் பத்துப் பத்து இருபது வருடங்கள் ஒழிய. எஞ்சிய முப்பது வருடங்களிலும் நோய் நொடி, இன்ப துன்பங்கட்காக ஒரு பத்து வருடத்தை நாம் ஒதுக்குவோமானால் பயன் பெறக்கூடிய காலமாக அவனுக்கு எஞ்சி நிற்பது இருபது வருடங்களே. இந்த இருபது வருடங்களே அவன் ஒரு பூரண மனிதனாகச் சமூகத்தில் வாழ்வென அவனுக்கு அவகாச மளிக்கப்பட்ட காலப் பகுதியாகும்.

இக் காலத்தின் அருமை தெரியாத சிலர் தமது காலத்தை ஒன்றுக்கு முதவாத வீண் வம்புகளிற் செலவழித்து உலகில் நடைப் பிணங்களாகத் திரிசின்றனர். தங்களது பிற்கால வாழ்வைக் கல்வியேனும் கற்களைக் கொண்டு எழுப்ப வேண்டிய பள்ளிச் சிறார்கள் காலத்தைப் பொன்றாக மதிக்க வேண்டும். தங்கள் வாழ்க்கையை உயர் நிலைப்படிக்கு ஏற்றிச் செல்லும் ஆசிரியர் தரும் பாடங்கள், உணர்த்தும் அறிவுரைகள் புகட்டும் கல்வி தெளிவாக்கும் சாஸ்திரங்கள் என்பவற்றைச் சிரமேற் கொண்டு, வீணான கருமங்களிலே நேரத்தைச் செலவழிக்காது படித்து முன்னேற வேண்டும். அன்றாட

பள்ளிப் பாடங்களைப் பிறகு செய்வோம் நாளை செய்வோம் என்று தள்ளிவைத்து வேலைகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளாமல் உடனுக்குடன் செய்து பயன் பெறவேண்டும்.

எமக்குக் கிடைத்துள்ள நேரத்தை எமது வேலைக்குத் தக்கவாறு பிரித்து ஒரு நேரகுதியை வகுத்துத் தலைபோயினும் அதைப் பின்பற்றியே நடக்க வேண்டும். உலகம் போற்றும் பெரியார்களாகிய மகாத்மா, நேரு, வள்ளுவர், கம்பர் போன்ற பெரியார்களெல்லாம் தங்கள் காலத்தைப் பங்கீடு பண்ணிச் செலவு செய்த காரணத்தினாலேதான் உலகம் போற்றத்தக்க காரியங்களைச் செய்தனர்.

எம்மை அறிவாளிகளாக்கிச் செல்வர்களாக்கிப் புகழ்படைத்தவர்களாக்கி விடுவது காலம். நாம் அதைத் தக்கவகையிற் கழிக்கப் பழக வேண்டும். சிலருக்குக் காலத்தின் அருமை தெரியவே தெரியாது. தங்கள் வாழ்வை வளம்படுத்தக் கூடிய பொன்னான காலத்தைத் தீய மார்க்கங்களிற் செலவிட்டும், பயனற்ற விதங்களிற் செலவிட்டும் வீண் கஷ்டங்களிலும் தொந்தரவுகளிலும் சிக்குண்டு அல்லலுறுகின்றனர்.

முக்கியமாகப் பள்ளிச் சிறார்களாகிய நாம் காலத்தைத் தக்கவழியில் உபயோகிக்கப் பழகவேண்டும். கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்ட இளமைக் காலத்தை நல்லவழியிற் கழிக்க வில்லையெனில் எமது வாழ்வு வீணானதாகிவிடும். இளமையிலே வறுமை எவ்வளவு கொடியதோ அதைவிடப் பன்மடங்கு கொடியது இளமையிற் காலத்தை அவமே போக்குவது. ஒவ்வொரு கணத்தையும் உயர்ந்த காலம் மிகவும் பயனுள்ள காலம் என எண்ணி அதைப் பயனுண வழியிற் செலவிடப் பழக வேண்டும். ஓய்வு நேரங்களில் புத்தகம் வாசித்தல், படங்கள் சேகரித்தல் பூக்கட்டல் போன்ற வேலைகளிற் செலவழிக்கலாம்.

மாணவர்களாகிய நாம் எமது காலத்தைப் பள்ளிப் பாடங்களிலும், மற்றும்

எமது அறிவை விருத்தி செய்யக் கூடிய பல வோமென்பதற் கையமில்லை;
உபாயங்களிலும் செலவிடு வோ மாயின்
வருங்காலத்தில் நாமும் மேம்பட்டு விளங்கு

மாகிறெட் பாக்ஷியநாதர்
தரம் X கலை

கைத்தொழில்

கைத்தொழி லொன்றைக் கற்றுக்கொள்
கவலை யுனக்கில்லை ஒத்துக்கொள்
எத்தொழில் எதுவும் தெரியாமல்
இருப்பது உனக்கே சரியாமோ ?

நெசவுக் காரர்கள் நெய்யாமல்
நிலத்தவர் உடைக்கென் செய்வார்கள் ?
உழவுத் தொழிலும் இல்லாமல்
உலகில் ஒன்றும் செல்லாது.

கொல்லருந் தச்சருங் கூடாமல்
கூடமும் மாடமும் வீடாமோ ?
குயவன் வனைந்திடும் பாண்டமன்றோ !
குடித்தனம் நடத்திட வேண்டுமன்றோ ?

வேந்தர்கள் வரிப்பணம் வாங்குவதும்
வீரர்கள் வெற்றி தாங்குவதும்
உலகில் ஒங்கும் கைத்தொழிலால்
மண்ணிற் சிறப்பதும் கைத்தொழிலாம்.

“கடமைகளைச் செய்வதற்குப் பலன்களை எதிர்பார்த்தல்
கூடாது. ஆனால் நல்ல காரியம் எதுவும் முடிவில் பயன
ளித்தே தீரும் என்பது என் உறுதியான நம்பிக்கை.

— மகாத்மா காந்தி

நான் சென்ற பாசறை வாசம்

சென்ற வருடம் எமது பாடசாலையிற் படிக்கும் கிறிஸ்தவ பிள்ளைகளிற் சிலர் பாசறை வாசத்திற்குச் சென்றோம்: இப் பாசறை வாசம் எமது மனதை மிகவும் கவர்ந்த ஒன்றாயிருந்தது:

சென்ற வருடம் செப்டம்பர் மாதம் ஒருநாள் எட்டாம் வகுப்பிற்கும், ஆறாம் வகுப்பிற்கும் இடைப்பட்ட கிறிஸ்தவ பிள்ளைகளைக் காரைநகர் என்ற இடத்திற்குப் பாசறை வாசஞ் செய்வதற்குக் கூட்டிப் போவதாக எமது கிறிஸ்தவ மன்றத் தலைவர் கூறினர். இதைக் கேட்டதும் நாம் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் ஆரவாரித்தோம். அடுத்த நாள் வருபவர்கள் வீட்டிலிருந்து அனுமதிக்கடிதம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. இதனை வர வேற்றவர்களுள் ஒரு சிலரைத் தவிர மற்றையோர் அனுமதிக்கடிதம் கொண்டு வந்தனர். போகும் நேரம் பற்றியும், கொண்டுவரப்பட்ட வேண்டிய பொருட்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டது. உரியநாள் வந்தது. நாமும் பாடசாலையில் மதியபோசனத்தை அருந்திவிட்டு ஆயத்தமாகினோம்.

எமது அதிபர் எம்மைக் கூட்டிச் செல்ல விருந்த ஆசிரியைகட்கு, நாம் புறப்படமுன் கூறவேண்டியவற்றைக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். நாம் பஸ்வண்டியை எதிர்பார்த்திருந்தோம். பஸ்வண்டியும் வந்தது. அதிலேறினோம். வழியிலே பல இடங்களைப் பார்த்தோம். பின் காரைநகரை அடைந்ததும் பஸ்வண்டியிலிருந்து இறங்கி மோட்டார்வண்டியிலேறிப் பாசறையை அமைக்க வேண்டிய இடத்திற்குச் சென்றோம். அங்கு எமக்கு முன்னதாகவே ஓரிரு பாடசாலைகள் வந்துவிட்டன. எமது பொருட்களை அவர்களாற் காட்டப்பட்ட ஓரிடத்திலே வைத்துவிட்டு, இனி வரப்போகும் பாடசாலைகளை எதிர்பார்த்திருந்தோம். எல்லாப் பாடசாலைகளும் வந்தபின் எல்லோ

ரும் சேர்ந்து பல விளையாட்டுக்கள் விளையாடினோம். பின் தேநீர் அருந்தினோம். மாலைப் பொழுதில் எமது மாலைக் கடன்களை முடித்து ஆடைகளையும் மாற்றினோம்; பின் இரவாகி விட்டது.

எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி இருந்தோம்; அப்போது எமது கிறிஸ்தவ மாகாணத் தலைவர் சில புதிய பாட்டுக்களைப் பழக்கி ஒவ்வொரு பெயருடன் ஒவ்வொரு குழுக்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் தலைவரையும் தெரிவு செய்தார். இராப்போசனம் முடிந்ததும் எல்லோரும் கூட்டமாக இருந்து விளையாடினோம்; எல்லோரது முகமும் மகிழ்ச்சியாற் பூரித்திருந்தது; விளையாட்டு முடிந்து படுக்கச் செல்வதற்கே வெகு நேரமாகிவிட்டது; அப்பொழுது கூட விளையாட்டாக ஒருவரை யொருவர் பயப்படுத்தியும், பொருட்களை ஒழித்து வைத்தும் வேடிக்கை செய்தோம். பின் அமைதியாகத் துயில் கொண்டோம். அடுத்த நாளும் முதல்நாட் போலப் பாட்டுக்கள், கதைகள், கேள்விகட்குப் பதில் பெறல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்தினோம்.

அன்று கடலிற் குளித்தோம். மதிய போசனம் முடிந்ததும் முன்பு தீர்மானிக்கப்பட்டபடி ஒவ்வொரு குழுக்களும் நாடகங்களை நடத்துக் காண்பித்தனர். ஆசிரியர்களும், தாமும் சில நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து காட்டினர்.

பின்னர் ஒவ்வொரு பாடசாலையாக அன்று மாலையே தம் இடம் நோக்கித் திரும்பினர். நாமும் ஒரு மோட்டார் வாகனத்தில் வந்து பின்னர் பஸ்வண்டியிலேறிப் பாடசாலைக்கு மீண்டோம். அன்றைய பாசறை வாசம் என்றும் என் மனதில் நிலைநிற்குமொன்றாகும்.

சுவேந்திரினி இராசையா,
தரம் VIII.

யாழ்ப்பாணச் சாரணியரின் பொன்விழா

சிறு தோழராகிய நாம் எமது சாரணியரின் பொன் விழாவைக் கொண்டாடும் நோக்கமாக ஐப்பசி மாதம் பதினெட்டாம் திகதி காலை எட்டு மணியளவில் யாழ்ப்பாணம் ஜுள்ள பழைய பூங்காவிற்குப் பயணமாணேம்.

அங்கு, எமது பாடசாலையில் இருந்து முன்று நாட்களுக்குமுன்பே பாசறை வாசத்திற்குச் சென்ற சாரண அக்காமாரால் வரவேற்கப்பட்டோம். முன்பு ஒருபோதும் சாரணியரின் பாசறையைக் காணாத எங்களுக்கு அவர்களின் ஜீவியம் புதிதாகவும் ஆச்சரியமாகவும் இருந்தது. எம்மைச் சாரண அக்காமார் தங்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பாசறைக்குக் கூட்டிச் சென்றனர். அங்கு எமது பிரயாணக்களைப்பைத் தீர்க்கு முகமாகச் சிற்றுண்டியையும் பானத்தையும் அருந்தினோம். பின்பு சில நிமிடம் ஓய்வு எடுத்தோம். சிறிது நேரத்தின்பின் தலைவியால் அழைக்கப்பட்டுச் சிறு தோழர்களுக்குரிய அழகு வட்டவடிவத்தில் நின்று எமக்குரிய பாட்டைப் பாடினோம். இதன்பின் சாரண அக்காமாரின் அணிதடைப் (Marching) பயிற்சி நடைபெற்றது. மதிய பேசனம் முடிந்தபின் சிறிது நேரம் இளைப்பாறினோம்.

அதன்பின் ஐம்பதாவது ஆண்டு சாரணப் பொன் விழாவிற்குரிய ஆயத்தங்களைச்

செய்தோம். பிற்பகல் நான்கு மணியளவில் நாம் அனைவரும் எங்களுக்கு என விதிக்கப்பட்ட அழகு வட்டத்தில் நின்று சாரண ஆணையாளரின் வரவை எதிர்பார்த்து நின்றோம்.

சிறிது நேரத்தின்பின் சாரண ஆணையாளரும், வழிகாட்டிகள் தலைவிகளும், இவ்விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்டோரும் சங்கீதத்தோடும் (Band Music) சிறுவர்களின் நடனத்தோடும் சுண்டிக்குளியில் இருந்து பூங்காவிற்கு அழைத்துக்கொண்டு வரப்பட்டனர். சிறு தோழராகிய நாம் எல்லோரும் ஒரு வட்டத்திலே நிற்க முடியாமல் இரண்டு வட்டத்திலே நின்று எமது கீதத்தைப் பாடினோம். சாரண அக்காமாரின் அணி நடை மரியாதையையும் பிரதம ஆணையாளர் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

இதன்பின் ஒவ்வொரு பாடசாலையும் தாங்கள் ஆயத்தம் செய்த நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து காட்டினர். நாமும் எமது நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டியபின் எமது குழுத் தலைவி எம்மை எம்முடைய வீடுகளிலே கொண்டு வந்து விட்டார். நாம் இப் பொன் விழாவைப்பவத்தை என்றுமே மறக்க மாட்டோம்.

சாந்தினி பாலசிங்கம்,
தரம் VIII.

“பழங்கள் நிறைந்த மரம் எப்போதும் பாரம் தாங்காமல் தாழ்ந்து வளையும். அதுபோல நீ பெருமையடைய விரும்பினால் அடக்கத்தோடு இரு, பணிவோடும் நடந்துகொள்”

—இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்.

எங்கள் மலை நாடு

எங்கள் மலைநாடு அழகும் வளமும் அமைந்தது. இந்துமாக்கடலின் கண் ஒரு முத்துப்போலவும், பசும் பொற்குன்று போலவும், ஒளிரும் எங்கள் மலைநாட்டின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறவும் வேண்டுமா? இந்நாட்டின் சிறப்பைப் பல நூல்களிலும் கவிதைகளிலும் அறிந்துள்ளோம். மீன்கள் இனிய பாலைப் பருகாது வேறு உணவுப் பொருட்களைத் தேடுவதுபோல எங்கள் நாட்டின் வளத்தையும் அழகையும் கண்டு மகிழ்ந்து வாழ அறியாது இருக்கின்றோம்.

மலைப் பிரதேசங்களில் வண்டி செல்லும் போது வளைந்து வளைந்து செல்வதையும் குன்றுகளிலிருந்து அருவிகள் பாயும் காட்சியையும் காண எவ்வளவு இன்பம் ஏற்படுகிறது. பள்ளத்தாக்குகளிலே மரங்கள் செடிகள் பலவும் நிறைந்து இயற்கையழகு பெற்று விளங்குகின்றது. வயல்வெளிகளும் தேயிலைத் தோட்டங்களும் பச்சைக் கம்பளம் விரித்தாற்போன்று பச்சைப் பசேலெனக் காட்சியளிக்கும். மலைப்பகுதிகளிலுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களில் மலை நாட்டுப் பெண்கள் முதுகுப்புறத்தில் தொங்கவிடப்பட்ட கூடைகளுடன் ஏறும்புகள் ஊர்வது போன்று சாரி சாரியாகச் சென்று கொழுந்து களைப் பறிப்பர்.

மலைநாட்டின் இயற்கையழகு எங்களை இன்புறச் செய்கின்றது. பலா, மா, வாழைகள் நிறைந்து அவற்றின்கீழ் கனிகள் உதிர்ந்து இருக்கும்போது அதன் எழிலை வார்த்தைகளிற் கூறமுடியாது.

கண்டிப் பகுதிகளில் மலைகளை ஊடறுத்து வகுத்த பாதையில் புகைவண்டி செல்வது இலங்கையில் வேறெப் பகுதிகளிலும் காணமுடியாததாகும்.

மலையுச்சியில் நின்று கீழே பார்க்கும் போது எமது உடலிலுள்ள ஒவ்வொரு அணுவையும் ஊசியாற் துன்புறுத்துவது போன்று குளிர் வாட்டும். பனி படிந்த குன்றின் பலவிடங்களிலும் பரந்த கதிர்கள் பொன்னும் வெள்ளியும் உருக்கி வார்த்தைப்போல அழகு செய்யும். இப்படிப்பட்ட மலை நாட்டை நினைக்கும்போது "நானும் ஒரு புலவனாக இருந்தால் இக்காட்சிகளைக் கவிதைகளில் பாடிப் பிறரும் அறியச் செய்வேன்" என்றே என்னால் எண்ணமுடிகிறது.

எலிசபேத் ஜெயசோதி ஆறுமுகம்,
தரம் VII.

எனது பேனை

அப்பா எனக்கொரு பேனை தந்தார். அது 'பைலட்' இனத்தைச் சேர்ந்தது. பேனை கிடைத்த அன்று எனக்கொரு நற் காலம் பிறந்தது. அந்தப் பேனையால் எழுதிப் பார்த்தேன். அது நன்றாக எழுதியது அதன் முனை வெள்ளிபோன்று பிரகாசிக்கும். அதற்கு ஒரு பொன் மூடி இருந்தது. அதில் ஒரு கொளுவி காணப்பட்டது. அது யானையின் தும்பிக்கை போன்று எனக்குத் தோன்றியது.

தந்தையொருவர் தன் மகனை நேசிப்பது போன்று நான் அதனை நேசித்தேன். அதனை வீட்டுப் பிரிந்திருக்க என் மனம் விரும்பவில்லை அது எப்போதும் என் சட்டைப் பையிலே பாதுகாப்புடன் இருக்கும் நான் வீட்டில் இருக்கும் வேளைகளிலே அதன் அழகைப் பார்த்துச் சுவைப்பதிலேயே பொழுதைக் கழிப்பேன். சில பொருட்களைப் பிறருக்கு இரவல் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவார்கள். பேனையும் அவ்வையான பொருட்களிலொன்றாகும். நான் எனது பேனையை எவர்க்கும் இரவல் கொடுப்பதில்லை. எனது ஆரூயிர் நண்பி கேட்டாலுங் கூடக் கொடுக்கமாட்டேன்.

அது கிடைத்தபோது எனக்கிருந்த ஆசைக்கு அளவேயில்லை. பருவத் தேர்வுகளுக்கு அந்தப் பேனையினாலேயே எழுதினேன். அவற்றிலெல்லாம் கூடிய புள்ளிகளைப் பெற்றேன். சில வேளைகளில் மை முடிந்துவிடும். அவ்வேளைகளில் மட்டும்

பாடங்களில் குறைந்த புள்ளிகளைப் பெறுவேன்.

ஒரு நாள் என்பக்கத்திலிருந்த மாணவி எனது பேனையைத் தட்டிவிட்டார். நான் அதைப் பதை பதைப்போடு எடுத்தேன். அதன் மூடியில் ஒரு வெடிப்புக் காணப்பட்டது. அப்போது என் உயிரே போவது போன்று துடித்தேன். ஒரு நாள் என்பேனை காணாமற் போய்விட்டது. நான் கண்ணீர் விட்டு அழுதேன். எடுத்தவர்கள் என்னைக் கண்டு இரங்கவேயில்லை. நான் பின்னர் என் வகுப்பாசிரியரிடம் கூறினேன். அவர் என் வகுப்பு மாணவரெல்லோரையும் விசாரித்தார். ஈற்றில் ஒரு மாணவியீது சந்தேகம் கொண்டார். நன்கு விசாரித்த பின் அதனழகில் மயங்கி அம்மாணவி அதனை எடுத்து வைத்திருப்பதை அறிந்தார். கடவுளருளாலே எனது பேனை கிடைத்தது. நான் ஆனந்தத்தாலே துள்ளிக் குதித்தேன்.

சிறிது காலஞ் செல்ல மெல்ல மெல்ல என் பேனைக்கு நோயுண்டாகத் தொடங்கியது. கழுத்திலிருந்து மை கசியத் தொடங்கியது. அதனால் எனது பேனையை வெறுத்து விட முடியுமா? பல முறைகளைக் கையாண்டு அதன் நோயைத் தீர்க்க முயலுகிறேன். சின்னஞ்சிறிய பேனையானாலும் நான் அதன் மேற் கொண்ட அன்பு பெரிது. புதிய பேனை கிடைத்தாலும் நான் அதைக் கைவிடேன்.

பவானி தேவி சபாரட்ணம்
தரம் VI

“முன் கோபக்காரர்களேத் தலைகீழாக நிற்பவர்களுக்கு ஒப்பிடலாம். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு எல்லாமே தலைகீழாகத்தான் தோன்றும்”

—கிரேக்க அறிஞர்:

பிச்சைக்காரனின் சுயசரிதை

கடவுளால் படைக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருக்கிறேன். இப்போது இக்கும் நிலையில் என்னை இனத்தவர் வாடுவன்று அழைப்பதும் இல்லை. தமது இனத்தவன் என்று சொல்லுவதும் இல்லை. நான் இப்போது ஒரு குடிசையில் வசிக்கிறேன்.

இப்போது எனது பழைய நினைவுகள் என் மனதில் தோன்றுகின்றன. எனது பெற்றோருக்கு நாங்கள் இரு பிள்ளைகள். நான் முத்த பிள்ளை. எனக்குப்பின் ஒரு சகோதரி பிறந்தாள். சகோதரி விதிவசத்தால் இறந்து விட்டார். நான் ஒரு பிள்ளையாக இருந்தமையால் என்னை மிகவும் கவனமாகவும் செல்லமாகவும் வளர்த்தார்கள். எனக்குப் பதினான்கு வயதாயிருக்கும் போது தகப்பரை இறந்ததும் நான் பள்ளிக்கூடம் போவதை நிறுத்திவிட்டேன். தாயார் எவ்வளவோ புத்தி சொல்லியும்

நான் கேட்கவில்லை. நான் மா அரைக்கும் ஆலையில் வேலை செய்தேன். சில காலத்துக்குப்பின் ஒரு நாள் எனது வலது கை இயந்திரத்தில் அகப்பட்டு முறிந்துவிட்டது. பின்பு வைத்தியசாலையில் கை கழற்றப்பட்டது. சில காலத்தின்பின் தாயாரும் இறந்துவிட்டார்.

இப்போது நான் காலே எழுந்ததும் எனது உணவுக்காகப் பிச்சை எடுக்கிறேன். சிலர் ஏசிவிட்டுப் பிச்சை போடுவார்கள். நாளாந்த சிவியத்திற்கே மிகவும் கஷ்டப்படுகிறேன். இப்போது இருக்கும் நிலையில் நான் எப்போது இவ்வுலகை விட்டுப் போவேன் என்றே எண்ணுகிறேன். இதற்காகவே தினமும் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

தயாளினி கந்தசாமி
தரம் V

எனது கிளி

எனது கிளி மிகவுஞ் சிறியது. அதன் அழகைக் கண்டு பலர் ஆசைப்படுகிறார்கள். அதற்கு நான் கதைகள் சொல்லுவேன். அது அதைக் கேட்டுவிட்டுத் தானும் சொல்லும். நான் அதை என் செல்வமெனப் பாராட்டுவேன். எனது கிளியின் பெயரும் செல்வம்தான்.

என் செல்வம் வெளியே கிளிகள் கூடிப் பறப்பதைக் கண்டு தானும் கூண்டிற்குள்ளேயே சிறகடித்துப் பறக்கும். ஆனந்தமாகக் கீ... கீ... எனச் சத்தமிடும். அதற்கு நான் பழங்களுஞ் சோறும் கொடுப்பேன்.

சாப்பிட்டபின் அதை என் மடிமேலிருத்தி விளையாடுவேன். அது என்னை அக்கா! அக்கா! என்று ஆசையாய் அழைக்கும்.

என் கண்ணாள் செல்வத்தைப் பிரிவதென்றால் எனக்கு மனமேயில்லை. அதனைக் கூண்டிலடைத்து வைத்திருப்பதே எனக்குத் துக்கமாக இருக்கிறது. அதை வெளியில் விட நான் பயப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அது சிலவேளை மற்றக் கிளிகளுடன் சேர்ந்து என்னைவிட்டுப் பிரிந்து விடுமே!

குணேஸ்வரி காரிசா,
தரம் IV.

ALL CEYLON GOVT. TAMIL TEACHERS' ASSOCIATION
— THIRD STANDARD EXAMINATION 1971 —

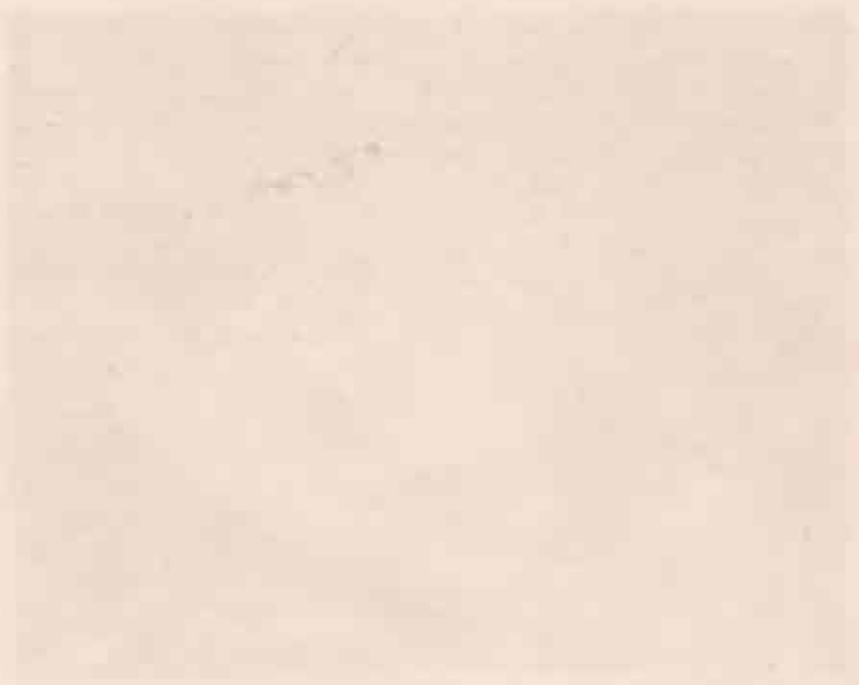
Ajanthakumar Jeyarajasingam
Recipient of the award for the Second place at the All Ceylon Level

N.P.T.A. ENGLISH ELOCUTION COMPETITION 1971
(JUNIORS)

— Aloma Aseervatham —
Winner of the first place

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

வாரை பேசுகிறது

கொம்பரில்லா மரங்களில் நானும் ஒருவன். நான் மணற்பாங்கான இடங்களிற் செழித்து வளர்வேன். என்னிற் கதலி, கப்பல், மொந்தன், இதரை, யானை, பன்றி எனப் பல இனங்களுண்டு என்னிலிருந்து மடல், பூ, காய், பழம், இலை என்பவற்றை மனிதர் பெறுவர்; நான் போதிய பசளையை உண்டு, நீரையும் குடிப்பேன். நான் ஆறு அடி உயரம் வரை வளர்வேன். எனது பழம் மிகவும் இனிமையாக இருக்கும். முக்கனிகளெனப் போற்றப்படுபவற்றுளொன்றாக அமைந்தது என்னில்

இருந்து பெறப்படும் பழம் என்பதில் எனக்குப் பெருமையுண்டு. நான் குட்டி ஈணுவேன். எனது பரம்பரையை வளர்க்கவேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு எப்போதுமே உண்டு.

எனக்கு ஒரேயொரு துக்கம்தானுண்டு. அதாவது, எனது பழத்தைப் பெற விரும்புவோர் பின்னர் என்னை வாழவிடுவதில்லை.

தருமதேவி மயிர்வாகனம்,
தரம் III.

*

*

*

“ உடலை அடக்கி, நாக்கை அடக்கி, மனத்தையும் அடக்கியுள்ள அறிவாளிகளே உண்மையான நல்லடக்கமுள்ளவர்கள்.”

—புத்தர்.

Reports of Associations

H. S. C. Union 1971

President : Manchuladevi Selvadurai

Secretary : Shanthini Sivakadacham

Teachers in charge : Mrs. G. Thavaratnam

Miss T. Sinnathamby

It is my duty as the Secretary of the Union to place on record an account of the activities of our Union for the year under review.

The year on the whole had been an eventful one. We had our meetings regularly on the second day of the week and these meetings were directed towards debates, discussions and speeches, prepared and unprepared. Quiz programmes and other contests relating to spelling, proverbs etc. too were conducted. I am extremely happy and proud to add that we were able to maintain a fairly high standard in all our activities. Debates aroused much keenness amongst our members and it often happened that these debates had to be followed up at subsequent meetings for them to be concluded.

Other items which were gone through were - (a) called 'advertisements' which took the form of dramatics and (b) games relating to one's capacity for vocabulary. In the latter item all members formed

themselves into groups and tested their supremacy over the other. Each group fought hard with much interest and enthusiasm to save itself from being dubbed 'donkey'.

On the whole, I should say, the entire membership benefitted much from the various activities of the Union.

Our members took part in declamation and essay competitions conducted by the V.T.A. and N.P.T.A. and secured places.

In conclusion it is my bounden duty to thank most sincerely the Teachers-in-charge for the able advice and guidance and the office bearers and other members of the Union for their whole hearted co-operation extended to carry out the functions of the Union satisfactorily without which it would not have been possible to have kept up the high ideals of the Union.

Shanthini Sivakadacham
Secretary.

The Senior English Literary Association

President : Indrakumary Nadarajah

Secretary : Pathmawathy Sabaratnam

It is my privilege to submit a report of the activities of the above association for the year under review.

Our meetings were held fortnightly on Tuesday afternoons. The programme for the year consisted of prepared and unprepared speeches, spelling contests, word games, recitations and short plays.

The members showed great interest in the activities and enjoyed each programme, especially the contests and short plays. The

activities of this association provided opportunity for each student to take active parts.

I take this opportunity to thank the committee members and the teachers in charge for their help and guidance. The class representatives gave me much help in arranging each programme I thank them all.

Pathmawathy Sabaratnam
Secretary.

தமிழ் இலக்கிய மன்ற அறிக்கை—1971

பொறுப்பாசிரியர்கள் : செல்வி ப. சொக்கலிங்கம்
பண்டிதர் கு. க. வயிரவப்பிள்ளை

தலைவி : செல்வி ரதிவதனா கந்தப்ப

செயலாளர் : நகுலேஸ்வரி சின்னத்தம்பி

எமது 1971 ஆம் ஆண்டிற்குரிய எமது தமிழ் மன்ற அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதிற் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இம்மன்றம் இருவாரத்திற்கொரு முறை கூட்டப்பட்டு மாணவர்களின் தமிழறிவையும், ஆற்றலையும் பேணும் வகையிற் செயற்பட்டு வருகிறது. இம்மன்றக் கூட்டங்களிலே மாணவரது பேச்சுக்களும், விவாதங்களும், நாடகங்களும் இடம் பெற்றன. அவற்றுள் தமிழ்ப் பெரியார்களான ஆறு முகநாவலர், புதுயுகம் கண்ட பாரதியார், மகாத்மாகாந்தி ஆகியோரைப் பற்றிய பேச்சுக்களும்; “பெண்கள் அரசாங்க உத்தியோகம் பார்ப்பது அவசியமா? இல்லையா?”, “கலைக்கல்வியா, விஞ்ஞானக்

கல்வியா சிறந்தது?” என்ற தலைப்புக்களிலே நடைபெற்ற விவாதங்களும்; “இளைஞனின் துணிவு” என்ற நாடகமும் மாணவியரால் உற்சாகமுடன் வரவேற்கப்பட்டவையாகும்.

எமது மன்றம் சிறப்பாக நடைபெறத் துணைபுரிந்த அதிபரவர்கட்கும், ஒழுங்குடன் நடைபெற ஊக்கமளித்த பொறுப்பாசிரியர்கட்கும், தம் கடமையைச் செவ்வனையாற்றிய செயற்குழு உறுப்பினர்கட்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நகுலேஸ்வரி சின்னத்தம்பி
செயலாளர்.

வரலாற்று மன்ற அறிக்கை—1971

பொறுப்பாசிரியர் : திருமதி கு. தேவராஜா

தலைவர் : செல்வி ரஞ்ஜனா வல்லாளர்

உப தலைவர் : செல்வி யோகாம்பிகை ஐயாத்துரை

காரியதரிசி : செல்வி சௌந்தரராணி சுந்தரலிங்கம்

எமது வரலாற்று மன்ற அறிக்கையை உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன் :

மாணவர்கள் வரலாற்றில் ஆழ்ந்த விரிவான அறிவு பெறுவதற்காகவும், அவர்களது வரலாற்று ஆர்வத்தை விரிவடையச் செய்வதற்காகவும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட எமது வரலாற்று மன்றம் இன்று வரை தனது கடமையைச் செவ்வனே ஆற்றி வருகின்றது. இவ்வாண்டு எமது மன்றத்தின் மூலம் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினோம்.

உலகின் வரலாற்றுப் பிரசித்திபெற்ற இடங்களை மாணவர்கள் நன்கு அறியும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் பொருட்டு, உலகப் படத்தில் வரலாற்றுப் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களைக் குறிக்கும் போட்டியை, மாணவர்களை இரு பிரிவாகப் பிரித்து நடத்தினோம்.

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற பெரியார்களையும், சம்பவங்களையும் பற்றி மாணவர்கள் நன்கு அறியும் பொருட்டும், அவர்களது வரலாற்று ஆர்வத்தைப் பெருக்கும் பொருட்டும் மாணவிகளிடையே பல பேச்சுப் போட்டிகளை நடாத்தினோம். அப்பொழுது ஒவ்வொரு வகுப்பிலிருந்தும் ஒவ்வொரு மாணவி கொடுக்கப்பட்ட தலைபங்கள்களின் கீழ் அவ்விடயம் பற்றிப் பேசிச் சிறப்பித்தனர்.

எமது மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளித்த பாடசாலை அதிபர் அவர்களுக்கும், ஆசிரிய ஆலோசகருக்கும், வரலாற்று மன்ற அங்கத்தினருக்கும், எமது மன்றத்தின் சார்பில் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சௌந்தரராணி சுந்தரலிங்கம்,
காரியதரிசி.

புவியியல் மன்ற அறிக்கை—1971

பொறுப்பாசிரியைகள் : திருமதி ஜெ. தேவகடாட்சம்

திருமதி ஆர். எ. ஜெயராட்சசிங்கம்

தலைவி : செல்வி இந்திராணி வேலுப்பிள்ளை

செயலாளர் : செல்வி நளினிசாந்தி அழகராசா

வளர்ந்து வரும் எமது புவியியல் மன்றத்தில் ஏறக்குறைய 250 மாணவிகள் அங்கத்தவம் வகிக்கின்றார்கள். பாடசாலையில் அநேக மன்றங்கள் இருப்பதால் நாம் வாரமொருமுறை கூட முடிவதில்லை. மூன்று வாரத்திற்கொருக்கால் பாடசாலை மண்டபத்தில் பி. ப. 3-15 மணியளவில் கூடுவோம்.

மாணவிகள் புவியியலைப்பற்றி மிகவும் நுணுக்கமாகவும், தெளிவாகவும் புரிந்து கொள்ளவும், புவியியலிற் கூடிய அறிவும், ஆற்றலும் பெறும் பொருட்டும் எமது புவியியல் மன்றம் பலவிதமான நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியது. உலகின் புவியியற் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களை மாணவர்கள் மிகவும் நுணுக்கமாகவும், தெளிவாகவும் அறியும் பொருட்டும், ஆர்வத்தை உண்டு பண்ணுவதற்கும் உலகப் படம் குறித்தலில் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன.

புவியியல் சம்பந்தமான சொற்பொழிவுகளும் எமது மன்றத்தில் நடந்தன. இச் சொற்பொழிவுகளின் பயனாக மாணவர்கள் பற்பல விடயங்களை அறிந்து கிரகிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. “ஆற்றின் செயல் முறை”, “உலகின் காலநிலைப் பிரதேசங்கள்”, “அவுஸ்திரேலியாவின் செம்மறியாட்டுப் பண்ணை”, “உலகின் கைத்

தொழிற் பிரதேசங்கள்” போன்ற விடயங்களைப்பற்றி உயர் வகுப்பு மாணவிகளால் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. மத்திய பிரிவில், “இலங்கையில் சீமேந்துக் கைத்தொழில்” என்னும் பொருள்பற்றி முருகேசுலதா சிறந்த சொற்பொழிவாற்றினார்.

மாணவர்கள் புவியியலிற் பொதுவான அறிவு பெறும் பொருட்டுச் செய்தித் தாள்களில் வரும் புவியியல் சம்பந்தமான வினாக்கள் மன்றத்தில் கேட்கப்பட்டு விடைகளும் ஆராயப்பட்டன.

எமது மன்ற மாணவிகளின் பலர் புவியியலில் விசேட சித்தி பெற்றிருப்பது எமது மாணவிகளின் புவியியல் ஆர்வத்திற்கும், அறிவிற்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

புவியியல் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளித்த அதிபர் அவர்கட்கும் எமது மன்றம் இடையூறின்றி வளர எம்மை ஊக்குவித்து ஆதரவளித்த புவியியல் மன்ற ஆசிரிய ஆலோசகர்களுக்கும், எமது மன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்திராணி வேலுப்பிள்ளை,
மன்றத் தலைவி.

விஞ்ஞான மன்ற அறிக்கை—1971

பொறுப்பாசிரியை : ஜி. ஐ. சாமுவேல்

தலைவர் : சாந்தினி சிவகடாட்சம்

உப தலைவர் : இராஜகுமாரி நடராஜா

செயலாளர் : ஜெயம் பொன்னையா

வருடாவருடம் வளர்ச்சி பெற்றுவரும் எமது விஞ்ஞான மன்ற அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு பெருமைப்படுகிறேன்.

எமது கூட்டங்களில் விஞ்ஞான அறிவை வளர்க்கும் விவேகப் போட்டிகள் இடம் பெற்றன. விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள், பயன்கள்பற்றிப் பல கோணங்களில் அலசி ஆராய்ந்து மாணவிகள் பயன்தரும் உரையாற்றினர். 20-2-71ஆம் திகதியன்று நடைபெற்ற கூட்டத்தில் எமது ஆசிரியை திருமதி தவரட்ணம் அவர்கள் கெட்டிச் சாயமிடுதல் எவ்வாறு என்பதைச் செய்து காட்டி விளக்கினார். அவர்களுக்கு எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றி கூறுகின்றேன்.

எமது மன்றத்தினர் வருடத்தில் இரு தடவை நீர், உயிரியல் ஆராய்ச்சி செய்வதற்குத் தொண்டமாணு, நாகர்கோவில்

போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றார்கள். இது எமது விஞ்ஞான அறிவை ஆராய்ச்சி மூலம் அதிகரிக்க உதவுகின்றது. செல்வி கமலேஸ்வரி வேலுப்பிள்ளை இவ்வருடம் விஞ்ஞான மாணவியாகப் பல்கலைக்கழகம் சென்றுள்ளார். இது எமது மன்ற மாணவியரிடையே புது உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவருக்கு எம்மன்றத்தின் சார்பில் வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்.

எமது மன்றம் தனது வளர்ச்சியில் முன்னேற்றம் காண உதவிய அதிபர். பொறுப்பாசிரியை, மற்றும் மன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்கும் மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜெயம் பொன்னையா,
செயலாளர்

நுண்கலை மன்ற அறிக்கை — 1971

பொறுப்பாசிரியைகள் : திருமதி ஜெ. விஜயரத்தினம்

- „ எஸ். சங்கரப்பிள்ளை
- „ எல். பி. சிவசுப்பிரமணியம்
- „ ம. ஆழ்வாப்பிள்ளை
- „ த. த. கனகசபை

எம் மாணவிகள் படிப்புடன் பல நுண்கலைகளிலும் பல புதிய திருப்பங்களை ஏற்படுத்திப் பாடசாலைக்குப் பெருமையை அளித்துள்ளனர்.

வடமாகாண ஆசிரிய சங்கம் நடாத்திய பரீட்சைக்கு வரைதல், நெசவு, தையல், வீட்டுப்பணி, சங்கீதம் முதலிய பாடங்களுக்குத் தோற்றித் திறமைச் சித்திகளையும் பெற்றிருப்பது போற்றுதற்கரியது. பொதுத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கும் 1970-ம் ஆண்டு மேற்கண்ட பாடங்களுக்குத் தோற்றித் திறமைச் சித்தியும் பெற்றுள்ளனர்.

வடமராட்சி ஆசிரியர் சங்கம் நடாத்திய இசைப் போட்டிகளிலே மேற்பிரிவு, கீழ்ப்பிரிவு (கூட்டுப்பாடல், தனித்துப் பாடல்)களிலே எமது மாணவிகள் பங்குபற்றி முதலாம் இடங்களையும் மூன்றாம் இடங்களையும் பெற்றுள்ளனர். வடமாகாண ஆசிரிய சங்கம் நடாத்திய இறுதிப்போட்டியிலே கீழ்ப்பிரிவு கூட்டுப்பாடல் மாணவிகள் முதலாம் இடத்தைப் பெற்று வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெற்றனர்.

பின்னர் கல்வி இலாகா நடத்திய நாடக இசைப் போட்டிகளிலும் எம் மாணவிகள் தமது திறமையை வெளிப்படுத்தி தொகுதி ரீதியிலே முதலாம் இடங்களைப் பெற்று; மாவட்ட ரீதியில் நாடகத்திலே முதலாம் இடத்திற்கான வெற்றிக் கிண்ணத்தையும், இசையிலே இரண்டாம் இடத்திற்கான பத்திரத்தையும் பெற்றனர்.

தமிழ்த்தின விழாவிலே பங்குபற்றிய மாணவிகள் திருப்பதியாகச் செய்தனர். செல்வி சாந்தி ஜெயராஜசிங்கம் — கீழ்ப்பிரிவு — வட்டார ரீதியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றார்.

யுனெஸ்கோ நடனப் போட்டியிற் கலந்துகொண்ட எம் மாணவிகள் காவடி

நடனத்திற் பிரதேச ரீதியாகவும், அகில இலங்கை ரீதியாகவும் நடைபெற்ற போட்டிகளிலே முறையே முதலிடத்தைப்பெறும் சாதனையைப் புரிந்து பாடசாலைக்குப் பெருமையளித்தனர். எமது நடன ஆசிரியை திருமதி ம. ஆழ்வாப்பிள்ளை அவர்களின் அயரா உழைப்பையும் மாணவிகளின் ஆற்றலையும் யாவரும் பாராட்டினர். யுனெஸ்கோ விழாவிலே எமது பிரதம மந்திரி திருமதி ஸ்ரீமாதா பண்டாரநாயகா விடமிருந்து மாணவிகள் வெற்றிச் சான்றிதழ்களைப் பெற்றனர்.

தவணை முடிவுகளிலும், நவராத்திரி தினங்களிலும் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன மாணவிகள் ஆர்வமுடன் நாடக, நடன, இசை நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றினர். நவராத்திரி தினத்தை யொட்டி இல்லங்களுக்கிடையே தேவாரப்போட்டியும்; வகுப்புகளுக்கிடையே கோலப் போட்டியும் நடைபெற்றுப் பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டன.

தேவாரப் போட்டிக்கு மத்தியஸ்தம் வகித்து எமக்கு உதவி புரிந்த திருமதி செல்லத்துரை அவர்களுக்கும், யுனெஸ்கோ அகில இலங்கைப் போட்டியிலே எமக்கு தன் ஒத்துழைப்பைத் தந்து உதவி புரிந்த செல்வி யோகாம்பிகை செல்லையாபிள்ளை அவர்களுக்கும் எம் மன்றத்தினது சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கலைத்துறையின் சிறப்பிற்கு, எம் ஆசிரியைகள் பலரின் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும், எம் அதிபரவர்களின் ஊக்கமும் கலைத்துறையில் அவருக்குள்ள ஈடுபாடுமே முக்கிய காரணங்களாகும். கலைத்துறை மென்மேலும் சிறப்புற்று வளர்வதாக!

திருமதி த. கனகசபை
நுண்கலை மன்றப் பொறுப்பாசிரியை

சைவ மகளிர் மன்ற அறிக்கை 1971

ஆசிரிய ஆலோசகர் : திருமதி. இ. ஆறுமுகம்

தலைவர் : செல்வி. சிவஜினி இரத்தினசிங்கம்

செயலாளர் : செல்வி. ராஜேஸ்வரி செல்வராஜா

சைவ மன்றத்தின் 1971-ம் ஆண்டுக் குரிய அறிக்கையைச் சமர்ப்பணம் செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சைவசமயக் கூட்டங்களையும், சமய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தினங்களையும் இவ்வருடம் நாம் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். சைவ மன்றக் கூட்டங்களில் வகுப்புகளுக்கிடையே பேச்சுப்போட்டி, தேவாரப்போட்டி, நாடகப்போட்டிகள் இடம்பெற்றன. சைவ சமய குரவர்களுள் முதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தரின குருபூசையை இவ்வருடமும் நாம் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம்.

கடந்த சில வருடங்களாக நாம் சக்தியின் பெருமையை விளக்கும் நவராத்திரி விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவது போல இவ்வருடமும் ஒன்பது நாட்களையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். ஒவ்வொருநாளும் புரோகிதரால் கும்ப பூஜை நடத்தப்பட்டது. பூஜைமுடிவில் பஜனையும், பூஜைக்குரிய வகுப்புகளினது கலை

நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. இவ்விழாவுக்காக இல்லங்களுக்கிடையே தேவாரப்போட்டிகள் நடத்தப்பட்டுப் பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டன.

விஜயதசமி தினத்தன்று எமது பாடசாலை மாணவிகளின் விசேட கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. விவேகானந்த சபையினரால் நடத்தப்படும் பரீட்சையில் ஆவ்வருடமும் எமது மாணவிகள் பங்குபற்றிப் பல பரிசில்களைப் பெற்றுத் தமது சமயப்பற்றையும் ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்தினர்.

எமது மன்றம் பல்வேறு வகைகளிலும் வளர்ச்சி பெறுதற்குக் காரணமாய் எமது அதிபருக்கும், பொறுப்பாசிரியை திருமதி. ஆறுமுகம் அவர்கட்கும் மற்றும் அங்கத்தினர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ராஜேஸ்வரி செல்வராஜா,
செயலாளர்.

Students' Christian Movement

Staff Adviser : Mrs. R. A. Jeyarajasingam

President : Miss Gnanaselvam Saravanamuttu

Secretary : Miss Jeyarani Sinnathamby

It gives me pleasure to present the report of our movement for the year—1971.

The entire membership of the association consists of Christian students from Grade 6 upwards with all Christian members of the Staff as senior friends. We are only a small number—comparatively a low figure for an institution of the magnitude of ours. But this did not in anyway curb our enthusiasm and activities.

We had our meetings once a fortnight and they were generally in the form of Bible study, Bible quiz competitions, discussions on varied subjects, prepared speeches and singing of hymns and lyrics—both English and Tamil. Prepared speeches were mainly based on the Life of our Lord Jesus and His teachings.

The regular morning worship in the Chapel was mostly conducted by the S.C.M. members and it was done with enthusiasm and keen spirit of worship.

In February, eighteen of our members attended the annual general meeting of the J.I.C.C.F. at St. John's College, Jaffna. Dharshini Rajadurai was elected as the student representative of the J.I.C.C.F. There was also a variety entertainment in which our members presented a scene in the 'Garden of Eden' in a Tamil ballet form.

In March two of our teachers attended a seminar in the teaching of the Bible in schools at Trimmer Hall, Jaffna.

Our annual Easter programme was in the form of a bajanai and a villupaddu. We are thankful to Miss G. Gunanayagam for conducting the bajanai successfully with the assistance and joint efforts of our S.C.M. members.

In November our members attended the United Carol Service in the Veerasingam Hall. The younger members presented a special item which was highly commended by the audience.

Rev. S. Selvaratnam addressed us in November. It was not only for the S.C.M. members but to all students in the Upper school. The talk was very instructive. The theme chosen was "The problems of the youth of to-day."

The activities of the year ended with the Annual Christmas programme which included an entertainment. The main items on the agenda were 'The Perfect Gift' (an English play) and 'The Healing Hands' (A Tamil play). These plays were enacted by our members through which we attempted to convey the message of Salvation. Intermittent singing of Carols made the programme for the day very lively.

It is appropriate to mention that on this occasion everyone of us appreciated the usefulness of the piano an addition to our school which adorns the hall. This was a long felt need of the school which materialised through the untiring efforts of our Principal.

In conclusion let me thank the Principal for her valuable guidance and advice and the members of the Staff for their willingness to help us at all times.

Jeyaranie Sinnathamby
Secretary.

*

*

*

THE ROAD OF PRAYER

” There are some roads that are not meant
For hurry but for hearts’ content—
Such is the road of silent prayer
It is a way of spirit where
The soul may walk and be alone
Only communing with its own.
Deep springs of quietness.
Heaven and earth conspire to bless
Him who has found this quiet way
Who takes the time to pause and pray.
One with the omni presnt will
His thoughts move, yet his thought is still.
He moves, communing through the hush
Of spirit ; and from burning bush
And tree God speaks. How far past speech
The silence of a prayer can reach !
We take the road of prayer and find
It is the path to peack of mind. ”

James Dillet Freeman

கத்தோலிக்க மாணவர் மன்ற அறிக்கை—1971

மேற்பார்வையாளர் : திருமதி ம. தி. சேவியர்

தலைவர் : செல்வி அ. அமலோற்பவநாயகி

செயலாளர் : செல்வி ஞா. அமிர்தலில்லி

கத்தோலிக்க சமய மாணவராகிய நாம் ஏழாண்டு காலமாக எமது மன்றத்தை முன்னேற்றப் பாதையிலே வழிநடத்திச் செல்கின்றோம். குறைந்த அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருந்தாலும் மாதமொரு முறை எமது மன்றம் கூட்டப்படும்.

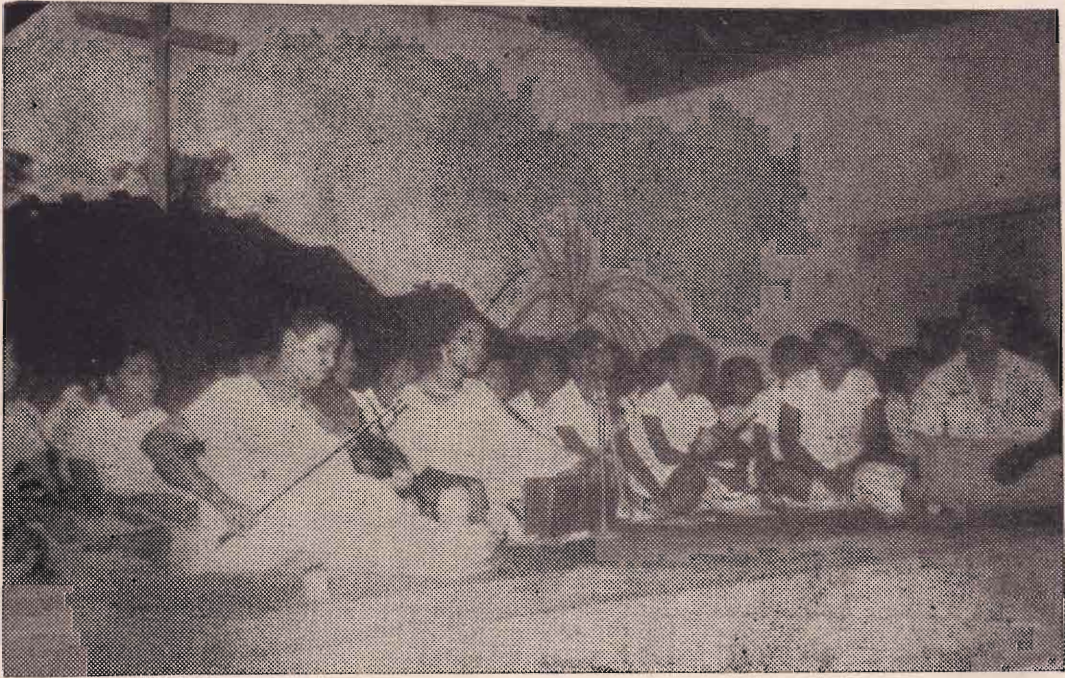
ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் சமய சம்பந்தமான பாடல்கள், வினாவிடைப் போட்டிகள், பேச்சுக்கள், சிறுநாடகங்கள் என்பன இடம் பெறும். இவ்விடயங்கள் சமய அறிவை வளர்ப்பதுடன், சந்தோஷத்தையும் அளிக்க வல்லனவாயிருந்தன.

இவற்றை விடக் கிறிஸ்தவ சங்கத்துடன் இணைந்து நத்தார்க் கொண்டாட்டத்திலே நடந்த நாடகங்களிற் பங்கெடுத்து அதைச் சிறப்புடன் நடத்தி முடித்தோம்.

இம்மன்றம் நன்கு செயற்பட உதவிய ஆலோசகர் அவர்கட்கும், அதிபரவர்கட்கும், மன்ற உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் எனது நன்றி உரியதாகுக.

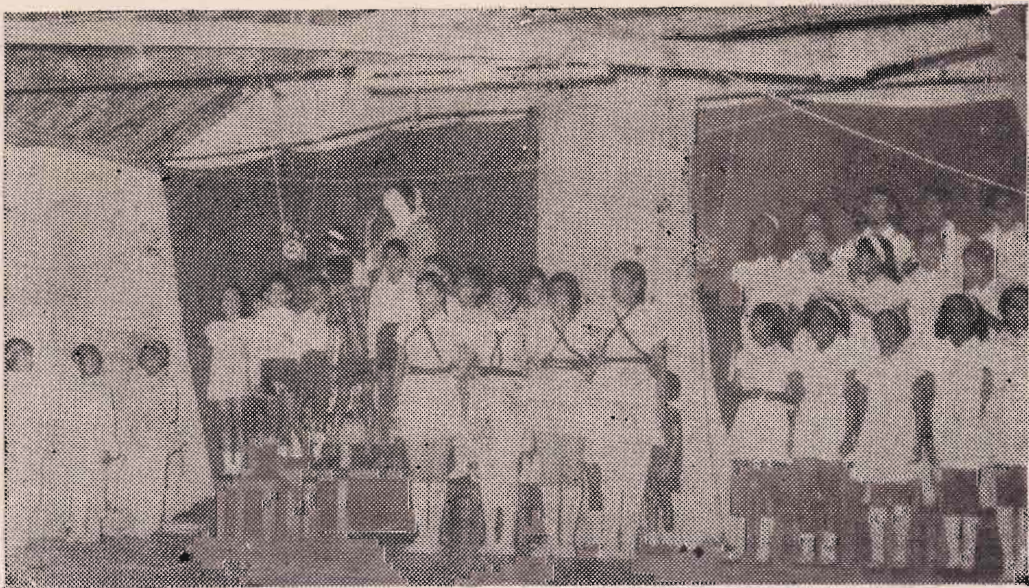
அமிர்தலில்லி ஞானப்பிரகாசம்,
செயலாளர்.

EASTER PROGRAMME - 1971

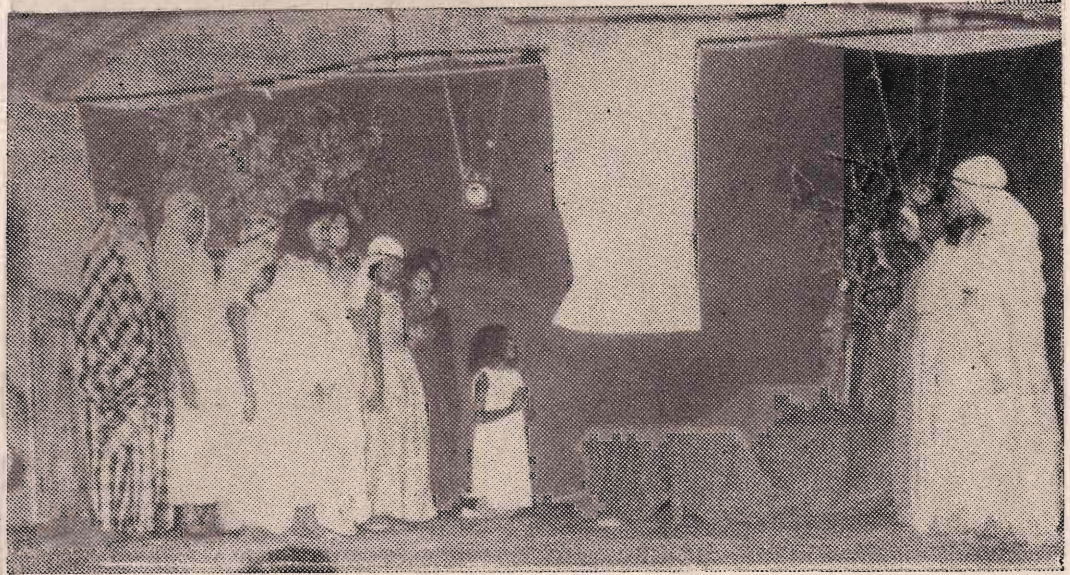
'Bajanai' - To His Glory

X' MAS PROGRAMME - 1971

"The four horse open sleigh" - A musical item.

X'
M
A
S

'The Healing Hands' — A Tamil play —

1
9
7
1

"The Perfect Gift" for Baby Jesus — An English Play —

Rangers' Report—1971

President :	—	Ranjana Vallalan
Vice-President :	—	Rajakumary Veerasingam
Secretary :	—	Selvamalar Paramalingam

I have pleasure in presenting the report of the Rangers' for the year 1971.

We meet once a week—on Fridays. During the meetings we work and we are tested, we play games and sing songs.

During the year some of our Rangers got their Ranger Service Star I. The new members did their Investiture tests.

Nine of our Rangers participated in the Jaffna Guides' Golden Jubilee Camp held at the Old Park, Jaffna from September, 22nd to 26th. Some of the others attended the Golden Jubilee Rally which was cele-

brated on a very grand scale with Mrs. Wijesingha, our Chief Guide Commissioner as our Chief Guest. We also had our own exhibits at the Jubilee Exhibition.

Four of our Rangers went along with the Little-Friends in a Pack holiday to Kaddaively to help the little friends in various ways.

In conclusion I thank our Principal and our Captain for their guidance and assistance at all times.

Selvamalar Paramalingam,
Secretary.

வழிகாட்டிகள் குழு அறிக்கை 1971

எமது இயக்கத்தினர் எல்லோரும் ஒவ்வொரு ஐந்தாம் நாளிற் கூடுவோம். அப்பொழுது பல புதுப் பாட்டுக்களையும், வினாயாட்டுக்களையும் பழகுவோம். சில நாட்களிற் சாரணியப் பரீட்சைக்கானவற்றைப் பயிலுவோம்.

இப்போது எமது இயக்கத்தினரில் பதினொருபேர் முதலாம் வகுப்புச் சாரணியராவர்.

மாசி மாதம் சாவகச்சேரியில் நடைபெற்ற பாசறை வாசத்தில் வடமாகாண சாரணியர் பலர் கலந்துகொண்டனர். அதில் எமது பாடசாலைச் சாரணியர்களே பெரும் பாலாரென்பது பெருமைக்குரியது.

புரட்டாதி மாதம் 22-ம், 26-ம் திகதிகளிலே யாழ்ப்பாணம் பழைய பூங்காவிற் பொன் விழா கொண்டாடப்பட்டது. அதில் எங்களிற் பலர் பங்குபற்றினர். கேகாலை, கண்டி, கொழும்பு அதுராதபுரம் முதலிய

இடங்களைச் சேர்ந்த சாரணியரும் பங்குபற்றினார்கள்.

புரட்டாதி மாதம் 25-ம் திகதி வருடாந்த "ரவி" பழைய பூங்காவிலே நடைபெற்றது. இலங்கைச் சாரணியர் தலைவி திருமதி விஜயசிங்க பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். அன்று நடைபெற்ற கண்காட்சியிலே எமது சாரணரும் தத்தம் கைத்திறனைக் காட்டினார்கள்.

கார்த்திகை மாதம் கட்டைவேலியில் நடைபெற்ற சிறுதோழர் பாசறை வாசத்தில் ஸ்ரீசுந்தரி நீலகண்டன் பங்குபற்றினார்.

நமது இயக்கம் மென்மேலும் முன்னேறி வளர நமது பாடசாலை அதிபரும், ஆசிரியர்களும், சாரணிகளும் ஒத்துழைப்பார்களென நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீசுந்தரி நீலகண்டன்.
குழுச் செயலாளர்.

THE JAFFNA GIRLS' GUIDE

GOLDEN JUBILEE (Sept. 23rd—28th)

RANGER CAMP

Cook House

Through the Ranger Gateway

GOLDEN JUBILEE GUIDE CAMP

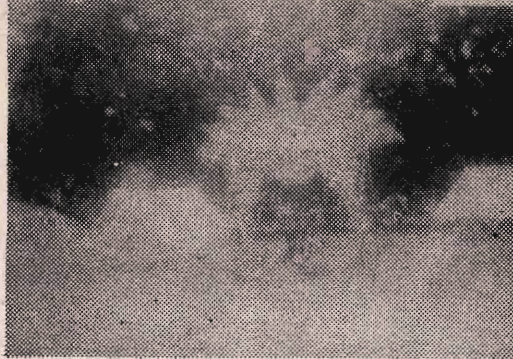
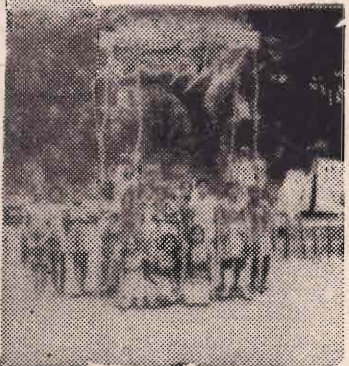
BOOKS

AT WORK

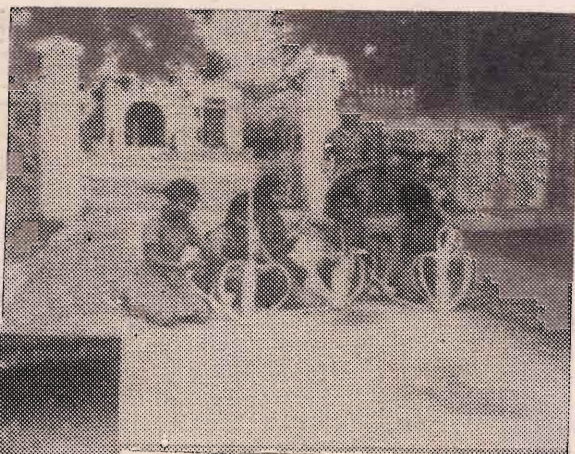

THE
GATEWAYS

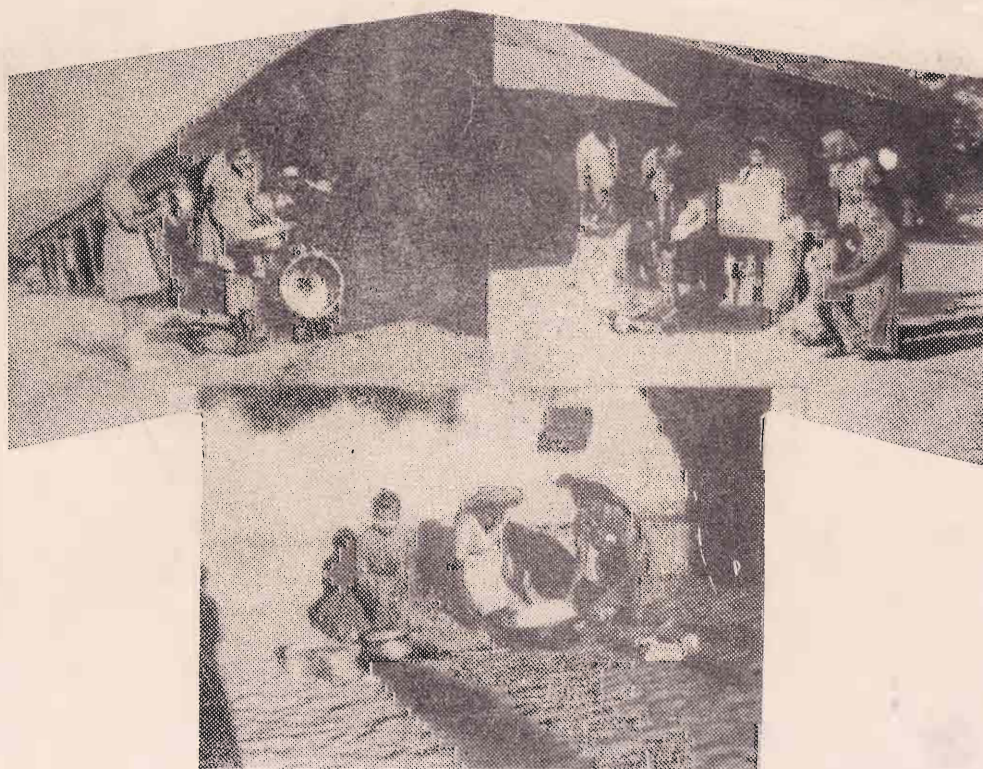
LITTLE FRIENDS' PACK HOLIDAY AT KADDAIVELY

The Creative Little Hands

Washing Up After Meals

GUIDES CAMPING

AT CHAVAKACHERI

CHAPTER I
THE DISCOVERY OF AMERICA
The first discovery of America was made by Christopher Columbus in 1492. He sailed from Spain in search of a westward route to the Indies. On October 12, 1492, he landed on the island of San Salvador in the West Indies. This event marked the beginning of European exploration and colonization of the Americas.

CHAPTER II
THE EARLY YEARS
The early years of the United States were marked by the struggle for independence from Great Britain. The American Revolution began in 1775 and ended in 1783. The Declaration of Independence was signed on July 4, 1776, and the Constitution was adopted in 1787.

CHAPTER III
THE GROWING ECONOMY
The growing economy of the United States was based on agriculture and commerce. The invention of the cotton gin in 1793 revolutionized the cotton industry. The Erie Canal, completed in 1825, opened up the western United States for settlement and trade.

CHAPTER IV
THE WESTERN EXPANSION
The western expansion of the United States was a major theme of the early 19th century. The Louisiana Purchase of 1803 doubled the size of the United States. The Texas Revolution and the Mexican-American War of 1846-1848 resulted in the acquisition of Texas and California.

CHAPTER V
THE CIVIL WAR
The Civil War, fought from 1861 to 1865, was a pivotal moment in American history. It was fought over the issue of slavery and resulted in the preservation of the Union and the abolition of slavery. The war led to the Reconstruction era and the passage of the Civil Rights Act of 1866.

CHAPTER VI
THE RECONSTRUCTION ERA
The Reconstruction era, from 1865 to 1877, was a period of significant change in the United States. It was a time of struggle for the rights of African Americans and the rebuilding of the South. The Reconstruction era ended with the Compromise of 1877.

CHAPTER VII
THE Gilded Age
The Gilded Age, from 1870 to 1900, was a period of rapid industrialization and economic growth. It was a time of great wealth and power for a few, and poverty and hardship for many. The Gilded Age was marked by the rise of big business and the influence of money in politics.

CHAPTER VIII
THE PROGRESSIVE ERA
The Progressive Era, from 1890 to 1920, was a period of reform and social change. It was a time of progressivism, when people sought to address the problems of the Gilded Age. The Progressive Era led to the passage of many important laws and the establishment of new government agencies.

CHAPTER IX
THE INTERWAR PERIOD
The interwar period, from 1918 to 1945, was a time of significant events in American history. It was a period of economic recovery, social change, and international conflict. The interwar period was marked by the rise of the automobile, the Prohibition era, and the Great Depression.

CHAPTER X
THE SECOND WORLD WAR
The Second World War, from 1939 to 1945, was a global conflict that reshaped the world. The United States entered the war in 1941 and played a major role in the Allied victory. The war led to the end of the Gilded Age and the beginning of the modern era.

CHAPTER XI
THE POST-WAR PERIOD
The post-war period, from 1945 to the present, has been a time of rapid change and growth. It has been a period of economic prosperity, social progress, and international cooperation. The post-war period has seen the rise of the United States as a superpower and the emergence of new global challenges.

சிறு தோழர் குழு அறிக்கை 1971

சிறு தோழர்களாகிய நாம் வாரந்தோறும் ஐந்தாம் நாள் பிற்பகல் 3-15 மணியளவில் எமது குழுத் தலைவி திருமதி அரியரத்தினம் அவர்களின் தலைமையின்கீழ் எமது பாடசாலை மண்டபத்திற் கூடுவோம். ஏழு வயது முடிந்த சிறுமியர் பலர் இவ்வாண்டு குழுவில் சேர்ந்தனர்.

ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் நாம் பல பாட்டுக்களைப் பாடுவோம். புதிய விளையாட்டுக்கள் விளையாடுவோம். பயனும் அறிவும் நிரம்பிய சிறுசிறு கதைகள் கூறி மகிழ்ந்திருப்போம். எமக்குரிய பரீட்சைகளில் உற்சாகத்துடன் பயிற்சி பெறுவோம்.

இவ்வருடம் புதிதாகச் சேர்ந்தவர்கள் தமது பரீட்சைகளிலே சித்தி எய்திச் சின்னங்களைப் பெற்றனர். எம்மிற் பலர் சமையல், தையற்கலை, கயிறடித்தல், தமது ஆடை அணிகளை அழகாக மடித்து அடுக்குதல் போன்ற பல பரீட்சைகளைச் செய்து இரண்டாம் முதலாம் வகுப்புகளிற் சித்தியடைந்துள்ளனர்.

முதலாந்தவணை எமது வழிகாட்டிகள் தலைவி திருமதி அருட்பிரகாசத்தால் சாவகச்சேரியில் நடாத்தப்பட்ட பாசறை வாசத்திற்கு நாங்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம்.

மூன்றாம் தவணையில் சாரணர் இயக்கத்தின் பொன் விழா யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பழைய பூங்காவில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அங்கு சாரணச் சிறுமிகள் ஐந்து நாட்கள் பாசறை வாசம் நடத்தினார்கள். பல பாடசாலைகளிலுள்ள சாரணச் சிறுமியர்

பொருட்காட்சிக்காகப் பல பொருட்களைச் செய்து வைத்தனர். நாமும் அவ்விழாவிற் குப் போய் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு பற்றி மகிழ்ந்தோம்.

இத்தவணையில் கிரேக்க நாட்டிலுள்ள ஒரு சிறு தோழர் குழுவிற்கு எமது சீருடை ஒன்றை அனுப்பினோம். அவர்களும் தமது சீருடை ஒன்றை அனுப்பி வைப்பார்களென எதிர்பார்க்கிறோம்.

1971-ம் ஆண்டுப் பரீட்சையின் பின் மார்ச்சுமாதம் 4-ம் திகதி தொடக்கம் 6-ம் திகதி வரை எங்கள் குழுத் தலைவி எங்களைக் கட்டைவேலியில் உள்ள மெதடிஸ்த சபையின் வளவில் ஒரு குழு விடுமுறைக்குக் கூட்டிச் சென்றார். எங்களுடன் வழிகாட்டிகள் தலைவி திருமதி அருட்பிரகாசமும், நேஞ்செஸ் குழுத் தலைவி செல்வி அருள் நந்தியும், செல்வி தில்லைநாயகமும், ஆறு நேஞ்செஸ் அக்காமார்களும் வந்தனர். அவர்கள் செய்த எல்லா உதவிகளுக்கும் நாங்கள் நன்றி செலுத்துகிறோம். 5-ம் திகதி மாலை நாங்கள் நடாத்திய பாட்டு வைபவத்திற்கு எங்கள் பெற்றோரையும் ஆசிரியர்களையும் அழைத்து அவர்களையும் மகிழவைத்தோம்.

இவ்வருடம் நடைபெற்ற சாரணர் இயக்கப் பொன் விழாவும் எமது குழு விடுமுறையும் சிறு தோழர்களாகிய எமக்கு மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகளாகும்.

இரஜனி இராசத்தினம்,
குழுச் செயலாளர்.

பாக்ஸ் இல்ல (நீலம்) அறிக்கை — 1971

பொறுப்பாசிரியை : திருமதி இ. பிளாஞ்சாட்

உதவி ஆசிரியைகள் : செல்வி த. சின்னத்தம்பி

,, த. வேலுப்பிள்ளை

திருமதி த. பஞ்சரட்ணம்

திருமதி ல. யோ. அரியநாயகம்

இல்லத் தலைவி : செல்வி சிவஜினி இரத்தினசிங்கம்

இல்ல உப தலைவி : செல்வி திரௌபதி குமாரவேல்

கடந்த ஆண்டுகளைப் போன்று எமது இல்லம் இவ்வாண்டும் கல்வித்துறையிலும், விளையாட்டுத்துறையிலும் மிகவும் திறமையாகச் செயலாற்றியுள்ளது. இவ்வருடம் எமது பாடசாலையில் இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் இல்ல மாணவிகளின் திறமையால் எமது இல்லம் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது. இவ்வாறே படிப்பிலும் எமது இல்ல மாணவிகள் திறமையாகச் செய்து 586 புள்ளிகளைப் பெற்று முதலாம் இடத்தைப் பெற்றனர். இதனால் எமது இல்லத்திற்கு இவ்வாண்டிற்குரிய வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெறும் வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. பாடசாலையில் நடைபெற்ற மற்றும் கலை சம்பந்தமான போட்டிகளிலும் பங்குபற்றித் தம்மால் இயன்றளவு திறமையாகச் செய்துள்ளனர்.

இவ்வருட விளையாட்டுப் போட்டியில் இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற அணி வகுப்புப் போட்டியில் கடந்த வருடம் போன்று இவ்வருடமும் எமது இல்லம் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது பெருமைக்குரியதாகும். அத்துடன் இவ்விளையாட்டுப் போட்டியில் மேற்பிரிவில் சு. விஜயராணி வீராங்கனையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவ்வருடம் இல்லங்கட்கிடையே நடை

பெற்ற வலைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் மாணவிகள், முதல் இடத்தைப் பெற விட்டாலும் தம்மால் இயன்றளவு திறமையாகச் செய்தார்கள். பூப்பந்தாட்டம் (Badminton) போட்டியிலும் இல்ல மாணவிகள் தங்களால் இயன்றளவு திறமை காட்டி மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றனர். இல்லங்கட்கிடையே நடைபெற்ற பாட்டுப்போட்டியிலும் இல்ல மாணவிகள் பரிசு பெற்றனர்.

இவ்வருடம் நடைபெற்ற சகல போட்டிகளிலும் திறமையாகச் செய்யப் பல வழிகளிலும் உதவி செய்த இல்ல ஆசிரியைகட்கும், உடற்பயிற்சி ஆசிரியைகட்கும், இவ்வாறான போட்டிகள் மூலம் மாணவியரை ஊக்கிய அதிபர் அவர்கட்கும், எல்லாப் போட்டிகளிலும் தம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்த இல்ல மாணவிகட்கும் எனது உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேல்வரும் ஆண்டுகளிலும் எமது இல்ல மாணவிகள் ஊக்கத்துடனும், உற்சாகத்துடனும் உழைத்து இவ்வருடம் போன்று கல்வியிலும் ஏனைய போட்டிகளிலும் சிறந்த ஸ்தானத்தைப் பெறுவார்களென எதிர்பார்க்கிறேன்.

சிவஜினி இரத்தினசிங்கம்,
இல்லத் தலைவி;

D
R
A
M
A
T
I
C

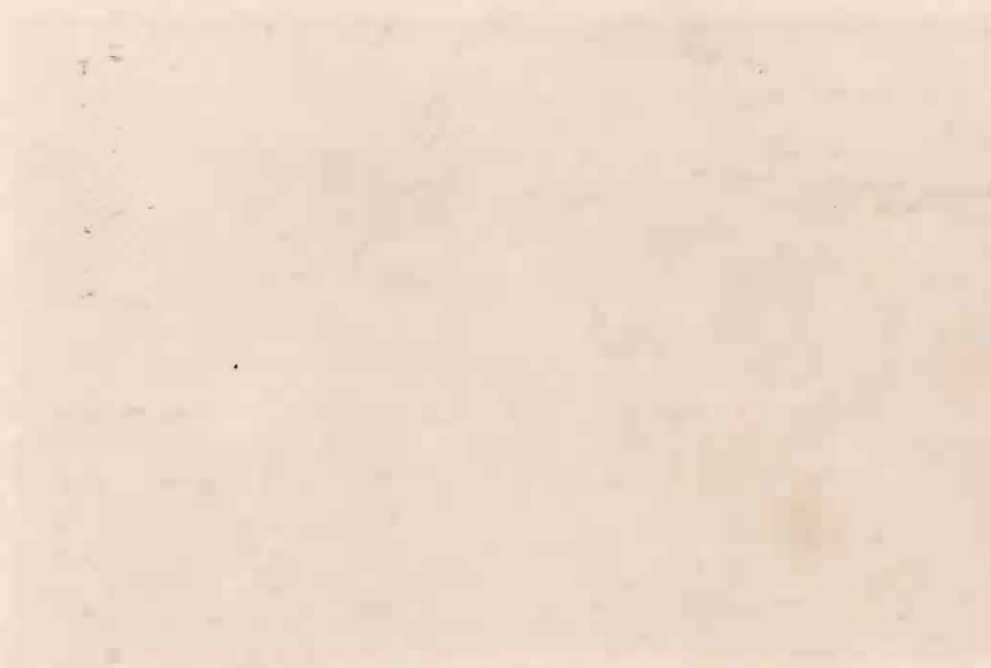

Won the First Place
A Scene from 'விதியின் விளையாடல்'
— Murgatroid House —

C
O
M
P
E
T
I
T
I
O
N

A Scene from 'கங்கையின் மனமாற்றம்'
— Parks House —

02 3 10 100 003 100 003

மெக்கற்றோயிட் (சிவப்பு) இல்ல அறிக்கை - 1971

பொறுப்பாசிரியை : திருமதி ஞா. அருட்பிரகாசம்
 உதவி ஆசிரியர்கள் : .. ஆர். ஏ. ஜெயராஜசிங்கம்
 .. ம. தி. சேவியர்
 .. ஜெ. தேவகடாட்சம்
 தலைவர் : செல்வி பத்மநாயகி ஐயாத்துரை
 உபதலைவர் : .. சூரியேஸ்வரி குமாரசூரியர்

1971-ம் ஆண்டின் மெக்கற்றோயிட் இல்ல அறிக்கையை உங்கள்முன் சமர்ப்பிப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

முதலாம் தவணை இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற நாடகப்போட்டியில் எமது இல்லம் முதலிடத்தைப் பெற்றது. இதில் பவானி தேவசிகாமணி திறமையிக்க நடிக்கையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இரண்டாம் தவணை நடைபெற்ற வலைப் பந்தாட்டப் போட்டியில் எமது இல்லமத்திய பிரிவு மாணவிகள் முதலிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இவ்வாண்டில் இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் மிக ஊக்கத்துடன் பங்குபற்றிப் பல வெற்றிகளைப் பெற்றுள்ளது. இந்திரமாரி நடராஜா கலாச்சாரப் பரிசிலைப் பெற்று எமது இல்லத்திற்குப் பெருமையூட்டியுள்ளார். இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற சங்கீதப் போட்டியில் எங்கள் இல்ல மாணவிகள் மிகவும் உற்சாகத்துடன் பங்குபற்றிப் பல

பரிசில்களும் பெற்றனர். இவ்வருடம் எமது இல்லம் கல்வித்துறையில் 433½ புள்ளிகளைப் பெற்றுள்ளமை வருந்துதற்குரியது.

மேல்வரும் ஆண்டுகளில் எமது இல்ல மாணவிகள் இவ்வாண்டிலும் பார்க்கக் கூடிய உற்சாகத்துடன் பணிபுரிவார்களென எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்கள் கல்வி நிலையில் அதிக ஊக்கம் காட்டவேண்டும். எமது இல்ல ஆசிரியைக்கும், உடற்பயிற்சி ஆசிரியைக்கும், மற்றும் எல்லாப் போட்டிகளிலும் மிக ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் பங்குபற்றித் தம்மால் ஆன முயற்சிகளைச் செய்த எமது இல்ல மாணவிகட்கும், பலவிதமான போட்டிகளை வைப்பதன்மூலம் மாணவிகளிடையே ஆர்வத்தையும், உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்திய எமது அதிபர் அவர்கட்கும் எமது இல்லத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சூரியேஸ்வரி குமாரசூரியர்
 இல்ல உபதலைவி

எவறெற் இல்ல அறிக்கை 1971

பொறுப்பாசிரியை : திருமதி இ. ஆறுமுகம்

உதவி ஆசிரியைகள் : திருமதி ரி. அம்பலவாணர்
செல்வி பா. வேலுப்பிள்ளை
செல்வி பூ. சபாபதிப்பிள்ளை

இல்லத் தலைவி : செல்வி இராஜகுமாரி நடராஜா

இல்ல உப தலைவிகள் : செல்வி இந்திராணி வேலுப்பிள்ளை
செல்வி சேதுபதி வீரசிங்கம்

எவறெற் இல்லத்தின் 1971-ம் ஆண்டு அறிக்கையை உங்கள் முன் சமர்ப்பணம் செய்வதற் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பாடசாலையிலே நடைபெற்ற சகல முன்னேற்றங்களும் போட்டிகளிலும் எமது இல்லம் பங்குபற்றித் தன்னால் ஆன திறமையைக் காட்டியது. இவ்வாண்டு நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது, எமது இல்ல மாணவிகள் அணிநடைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றனர் மத்திய பிரிவில் தனம்பிகை சுப்பிரமணியமும், கீழ்ப்பிரிவில் இந்திரமதி சியாகராசாவும் வீராங்கனைகளாகத் திகழ்ந்து இல்லத்தைப் பெருமதி அடையச் செய்தார்கள்.

இவ்வாண்டில் பாடசாலையிலே இல்லங்களுக்கிடையே தடைபெற்ற வலைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் மேற்பிரிவு மாணவிகள் மூன்றாம் இடத்தையும் கீழ்ப்பிரிவு மாணவிகள் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றனர். பட்டினர்ன் போட்டியிலும் பங்குபற்றித் தங்களால் இயன்றளவு திறமையைக் காட்டினார்கள். சைவ சமய விழாவாகிய நவராத்திரி விழாவை ஒட்டி இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற தேவாரப் போட்டியில் எமது இல்ல மாணவிகள் பங்குபற்றித் தமது திறமையைக் காட்டினார்கள். மேற்பிரிவில் தனித்துப் பாடலில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்ற பிரேமஜெயந்தி இராசரட்சணம் எமது இல்லத்தைச் சேர்ந்தவராவர். கீழ்ப்பிரிவில் எமது மாணவிகள் இரண்

டாம் இடத்தைச் சுவீகரித்தனர். அதே பிரிவில் தனித்துப் பாடலில் பிரேமினி நடராசா இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றார்.

இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற நாடகப் போட்டியிலே எமது இல்லம் வெற்றி பெருவிடினும் மாணவிகள் தங்கள் திறமையைக் காட்டினர். இந்நாடகத்திலே பங்குபற்றிய நடிகையர்க்கு எனது நல் வாழ்த்துக்கள். கல்வி நிலையில் எமது இல்லத்தினர் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றனர்.

இவ்வருடம் இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற பல போட்டிகளிலும், உற்சாகத்துடனும் திறமையாகவும் பங்குபற்றிய மாணவிகட்கும், அவ்வாறு அவர்கள் பங்குபற்ற ஊக்கங்காட்டி உதவி செய்த எமது இல்லப் பொறுப்பாசிரியை திருமதி இ. ஆறுமுகம் அவர்கட்கும், உதவி ஆசிரியைகட்கும், உடற் பயிற்சி ஆசிரியைகட்கும், பாடசாலையிலே போட்டியை ஏற்படுத்தி மாணவர்கள் தமது திறமையை வெளிக்காட்டச் செய்த அதிபரவர்கட்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேல்வரும் ஆண்டுகளிலே நமது இல்ல மாணவிகள் ஊக்கத்துடனும், உற்சாகத்துடனும் பணிபுரிந்து சகல துறைகளிலும் முதலாவது இடத்தைப் பெறுவார்களென எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இந்திராணி வேலுப்பிள்ளை,
இல்ல உப தலைவி.

D
R
A
M
A
T
I
C

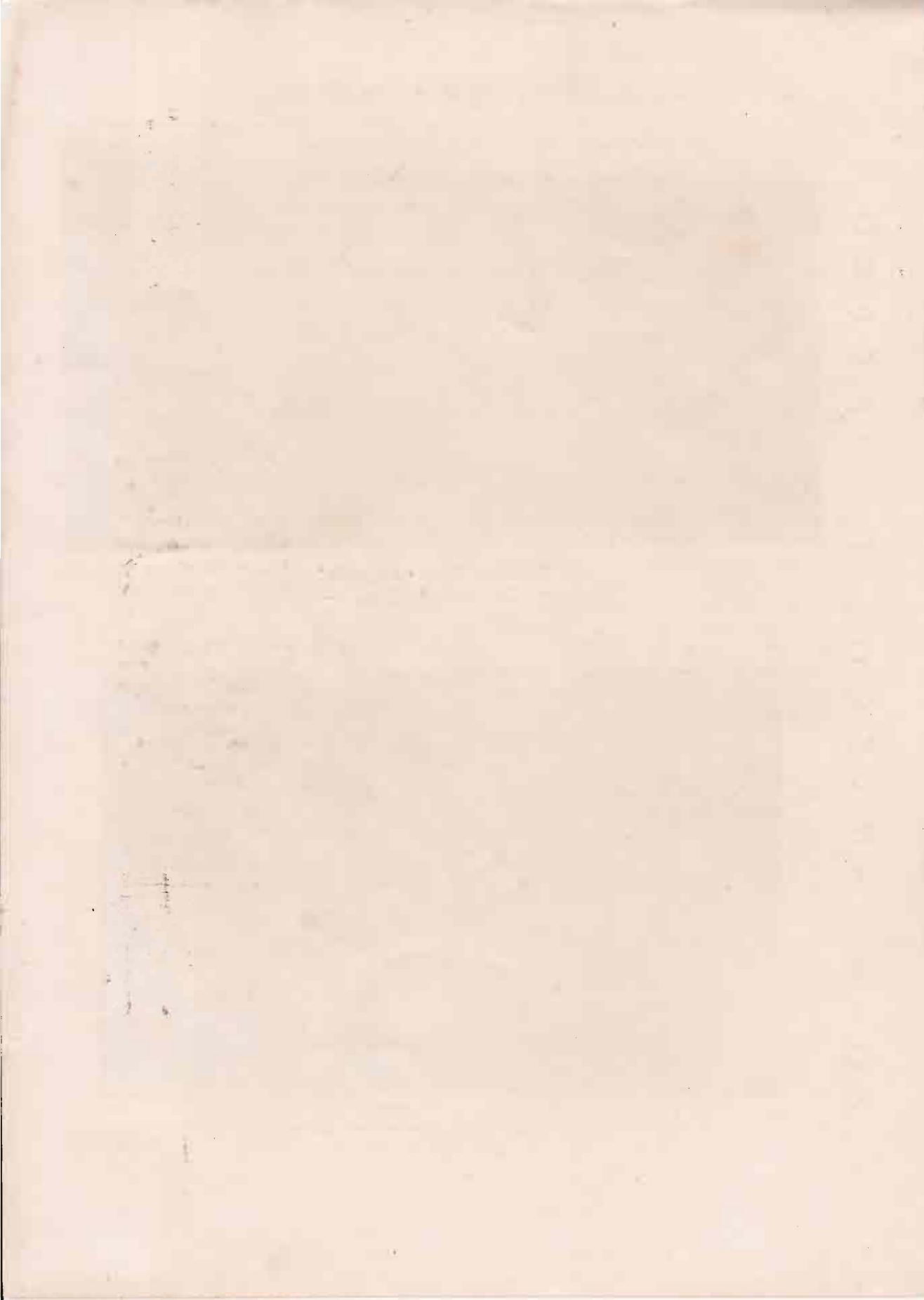

A Scene from 'சகுந்தலை'
— Greenwood House —

C
O
M
P
E
T
I
T
I
O
N

A Scene from 'அரசரன் துறவு'
— Everette House —

கிறீன்வூட் (பச்சை) இல்ல அறிக்கை 1971

பொறுப்பாசிரியை : திருமதி தே. அரியரத்தினம்
 உதவி ஆசிரியைகள் : திருமதி கு. தேவராஜா
 ,, சு. பொன்னம்பலம்
 ,, இ. மண்டலேஸ்வரன்

இல்லத் தலைவி : செல்வி கலாவல்லி முருகேசு
 இல்ல உப தலைவிகள் : செல்வி மஞ்சளாதேவி செல்லத்துரை
 ,, நளினிசாந்தி அழகராஜா

கிறீன்வூட் இல்லத்தின் ஆண்டு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

எமது இல்லம், இவ்வருடம் பல போட்டிகளில் முதலிடத்தைத் தட்டிக்கொண்டது பெருமைக்குரியது. இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற மேற்பிரிவு வளைப்பந்தாட்டம் (Net ball), பூப்பந்தாட்டம் (Badminton) ஆகிய போட்டிகளில் பிரமிக்கத்தக்க திறமையுடன் விளையாடி, முதலிடத்தைப் பெற்றமை மகிழ்ச்சிக்குரியது. நவராத்திரியை முன்னிட்டு நடாத்தப்பெற்ற தேவாரப் போட்டியில் எமது கூட்டுப்பாடற் குழு விற்கு மேற்பிரிவிலும் கீழ்ப்பிரிவிலும் முதலிடம் கிடைத்துள்ளது.

இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது மாணவிகள் தங்களால் இயன்றளவு ஆர்வம் காட்டினர். எனினும் ஆர்வத்திற்கேற்ற பயனை நாம் அடையவில்லை என வருந்துகிறோம். அப்போட்டியில் அதிகீழ்ப்பிரிவில் ஜெயபாஸன் இராமநாதன் இரண்டாவது

வீரரகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பல ஆண்டுகளாகக் கல்வியில் முதலிடத்தைப் பெற்றுவரும் எமது இல்லம் இவ்வருடம் 485½ புள்ளிகளைப் பெற்று மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்றமை வருந்துதற்குரியது.

வடமராட்சி ஆசிரியர் சங்கத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட விளையாட்டு பேச்சு, சங்கீதம் ஆகிய போட்டிகளிலும் எமது இல்ல மாணவிகள் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டியுள்ளனர்.

எதிர்வரும் வருடங்களில் எமது இல்ல மாணவிகள் மனம் தளராது, உற்சாகம் குன்றாது உழைத்து அதிக புள்ளிகளை சட்டித் தருவார்களென எதிர்போக்குகின்றேன்.

எமது இல்லம் சிறப்படைவதற்கு உற்சாகமளித்த அதிபர் அவர்கட்கும், உடற்பயிற்சி, சங்கீத, நடன ஆசிரியைகளுக்கும் எமது இல்ல ஆசிரியைகளுக்கும் நாம் என்றென்றும் கடமைப்பாடுடையோம்.

கலாவல்லி முருகேசு,
 இல்லத் தலைவி.

Games Report 1971

It gives me much pride and pleasure to submit a report of the activities in the field of games and sports. It has been a year of success and satisfaction.

I am not counting the—won and the lost—but the capability of participating in every possible competition and display organised by the Department and other Organisations satisfactorily and playing the game well.

At the very beginning of the year, our squads were put to intensive practice for a mass Dumb Bell drill display conducted by the Department for all girls' schools in the Jaffna District for the Independence Day Celebrations.

Then followed the circuit and district P. T. competitions simultaneously. Both the junior and intermediate squads participated. The intermediate squad hailed as champions both in the circuit and district competitions. The intermediate squad participated in the All Island P. T. competition held in Kurunegala in September and were runners-up. The performance of the intermediate squad was highly commended by the spectators at the All Island competition. Their entire briskness, accuracy of performance and neatness of dress were very outstanding in the sea of display.

I take this opportunity to congratulate the intermediate squad and thank them for their co-operative effort to gain this success.

In the second term we had our usual net-ball and badminton inter-house matches. These matches are always played with greater enthusiasm and close scorings.

We were privileged to have the advise and services of a net-ball Coach from the Ministry in July. The two days coaching was of a great value to our players.

Our badminton players were also given the opportunity of special training by the Department badminton coach. Though we entered for the tournament there wasn't response from other girls' schools in the Jaffna District. So we couldn't play the matches.

In net-ball we did equally well. The junior and senior teams participated in circuit and district competitions. The juniors played successfully and won the Jaffna District Championship. The same team proceeded to Ratnapura in September and played with the All Island Schools. Though our girls' played well, they did not have the stamina to fight a hard game with their opponents.

Our juvenile net-ball team played in the J. G. S. S. A. organised matches. The athletic team too competed in the association sports meet.

In July we had our annual inter-house sports meet. It was a home meet under the patronage of Mr. S. Thambimuttu, D.R.O. Vadamaradchi. Though it was a home meet with no invitations to parents and visitors, the students played with the very same spirit of enthusiasm and excitement. All the items of events were worked out in the usual way and officials were invited to judge the events.

The special feature of the year's sports meet was the march past by all four houses—done accurately to the musical beat of time and not to any commands of marching. This success was due to the purchase of a musical instrument for the school and use of it during the practices.

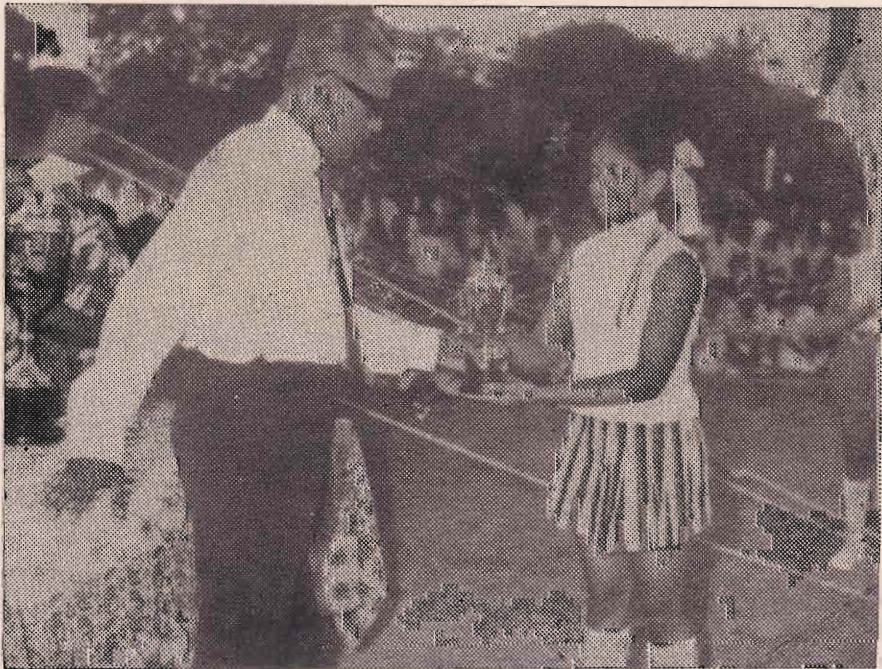
My congratulations to the champions of 1971—

ALL ISLAND P. T. COMPETITION — 1971
at
St. Annes College Grounds, Kurunegala

— At the March Past —
Inter Squad (Runners up)

P. T. COMPETITIONS JAFFNA DISTRICT — 1971

— CHAMPIONS —
Captain of the P. T. Squad (Inters)
Indrakumari Nadarajah receiving the trophy from the Director of Education
(Northern Region)

**NETBALL COMPETITIONS JAFFNA DISTRICT
(DEPARTMENTAL) 1971**

J
U
N
I
O
R

N
E
T
B
A
L
L

T
E
A
M

CHAMPIONS

Seated (L R) Miss M. Arumugam (Principal) S. Sathiabama, N. Indrakumary (Capt.)
S. Thevarani, Mrs. P. Coomarasamy (P. T. I.)
Standing (L. R.) R. Premalatha, S. Uma, K. Sivagini, S. Thanambikai.

S
E
N
I
O
R

N
E
T
B
A
L
L

T
E
A
M

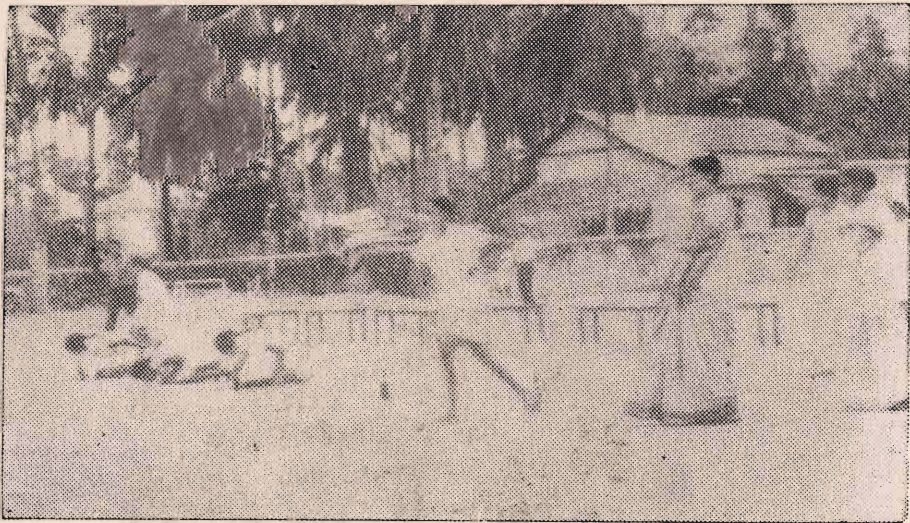
Seated (L. R.) S. Vijayarani, R. Sivagini (Capt.) M. Sivayogamalar.
Standing (L. R.) K. Thirupathy, J. Arumaimalar, K. Shantha Gowri, S. Nirmala.

S
P
O
R
T
S

Ready for the [Netball] Match in fancy dress

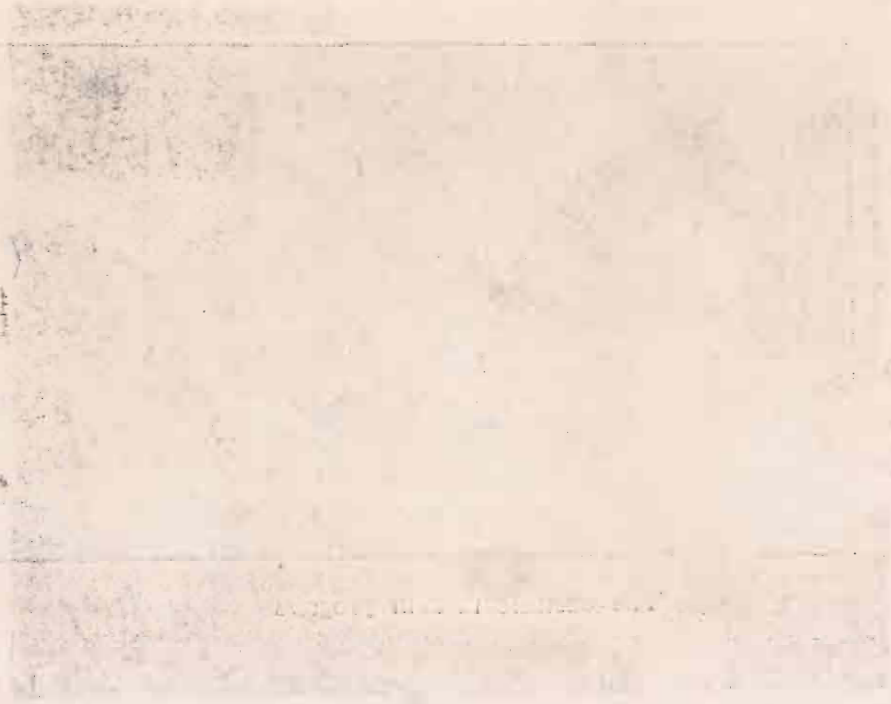
M
E
E
T
I
9
7
1

The obstacle race in progress

Faint, illegible text, possibly a title or header.

Faint, illegible text, possibly a title or header.

140

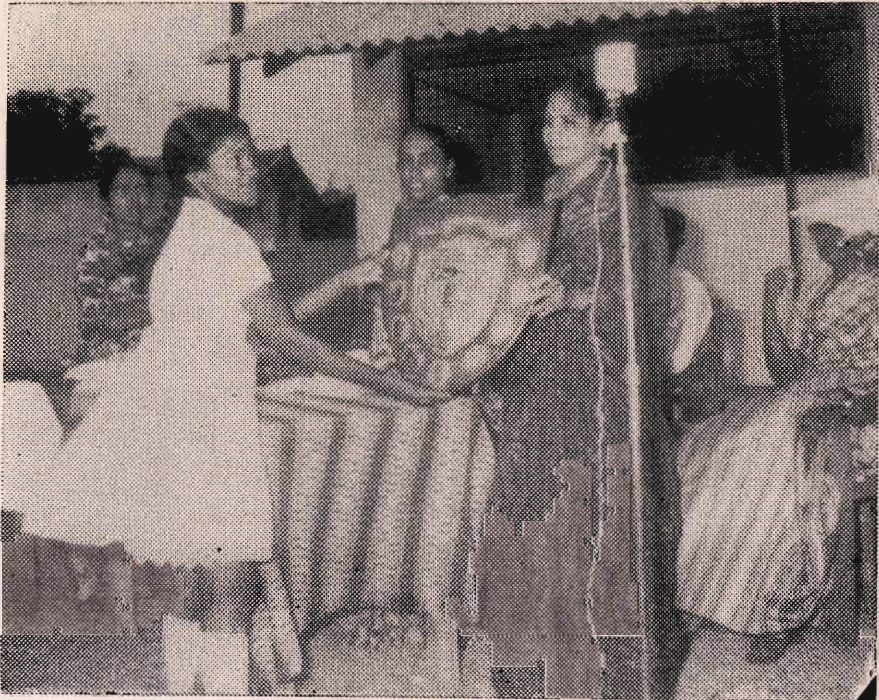
S
P
O
R
T
S

The Chief Guest — D. R. O. Point Pedro addresses the Students

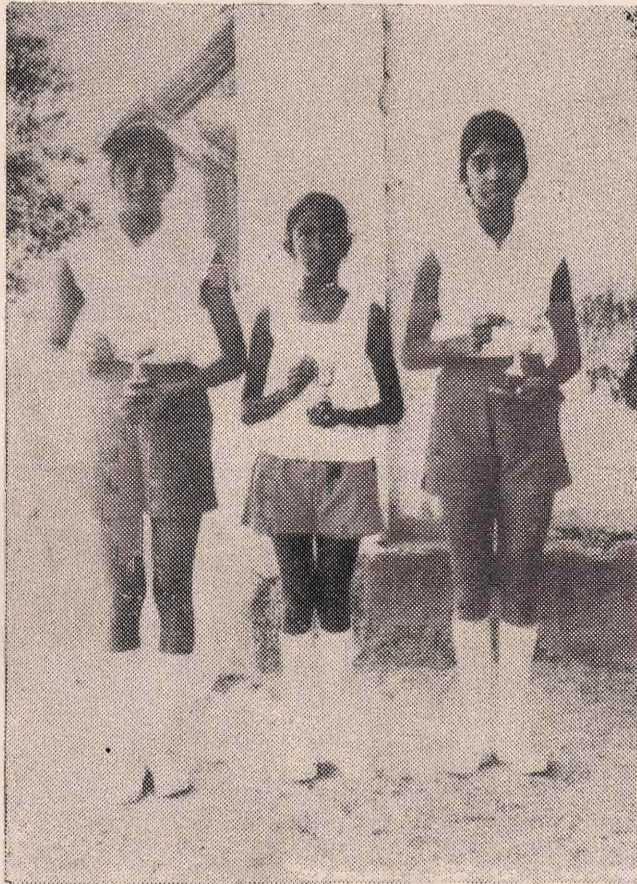
M
E
E
T

1
9
7
1

Receiving the Inter Hosse Challenge Shield
(Parks House)

THE INTER-HOUSE CHAMPIONS
1971

(L. R.) *Senior Champion* — Vijayaranie S.
Sub-Junior Champion — Kankeswary K.
Intermediate Champion — Thanambigai S.

House Champions: — Parks House
Individual Champions :
Sub Juniors—Boys: — Thiyagarajah Mohan
Sub Juniors—Girls: — Kanageswary Kengatharan
Juniors Girls: — Inthiramathy Thiyagarajah
Intermediate—Girls — Thanambikai Subramaniam
Seniors—Girls: — Vijiyarani Subramaniam

The athletic teams under 11 and under 13 participated in the Kanistha Vidiyalaya Athletic Meet. Inthiramathy Thiyagarajah won the under 13 championship at this meet. The school was also awarded the Over-all Challenge Shield for 1971.

It gives me great satisfaction to find that we had catered for the participation of every age group in our school. This was an opportunity for students of all ages to develop their athletic talents.

In conclusion I wish to express my deep gratitude to our Principal for her enthusiasm, constant persuasion and interest in every field of sports activity. I should also thank the members of the staff who voluntarily helped me at all times and the games committee and Captain of Games.

It's the entire effort of all that enabled me to carry out this strenuous task successfully.

(Mrs.) P. Coomarasamy,
 Prefect of Games.

*

*

*

"The probability that we may fail in the struggle ought not to deter us from the support of a cause we believe to be just."

—Abraham Lincoln.

Prefects Guild

I present this report with pleasure-being another successful year for the prefects' guild.

Our congratulations to one of our members-Kamaleswary Veluppilai-who has gained admission to the Science Faculty of the University of Ceylon. Pathmarayaki and Nalinishanthi left us and we welcomed Ratha Kandasamy, Gnaneswary Ponniah, Ranjana Vallalan, Jeyam Ponniah, Praba-vathy Aruliah, Indranie Veluppillai, Kana-gambikai Chelliah and Sivayogam Sitham-param. We wish them all a pleasant stay with us.

Our guild meetings were held regularly. We discussed ways and means of improving our work. Our difficulties and short-comings too were pointed out and considered for ways and means of remedy.

The prefects co-operated well and showed great interest in their many spheres

of activities. The most important function, as found in all schools, was the maintenance of discipline, specially during assembly and other school functions. I feel we were able to do it to the best of our ability.

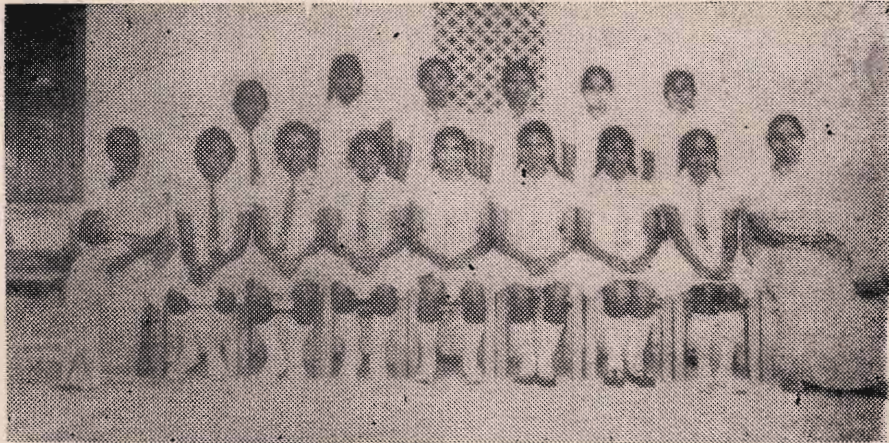
We made a special effort this year to see to the general cleanliness of the school; and I believe the efforts had good results.

We have been checking on the late comers regularly and this is improving; yet if there was any delay in the C.T.B. bus service, then the students couldn't help coming late.

Let me on behalf of the guild thank our Principal and members of the Staff for their valuable guidance and help to carry out our duties to the satisfaction of all.

S. Manchuladevi
Head Prefect.

PREFECTS' GUILD
- 1971 -

Seated (L. R.) Mrs. R. Blanchard, Vasanthakumari S., Shanthini S., Sivajini R.,
Manchuledevi S., Prabavathy A., Indranee V., Miss M. Arumugam
(Principal)
Standing (L. R) Sivayogam S., Ratha K., Ranjana V., Indranie V., Gnaneswary P.,
Kanagambigaimalar C.

THE HOSTELLERS
Year end get-together

Happy and gay on Dinner Day

விடுதி மாணவிகள் மன்ற அறிக்கை 1971

தலைவர் : குகனேஸ்வரி அருநேசரட்னம்

உப தலைவர் : சிவயோகம் சிதம்பரம்

காரியதரிசி : ஸ்ரீசுந்தரி நீலகண்டன்

உப காரியதரிசி : அமலோற்பவநாயகி அந்தோனிப்பிள்ளை

நமது விடுதி மாணவிகள் மன்ற அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எமது அறிவையும் ஆற்றலையும் வளர்ப்பதற்கு இம்மன்றம் பேருதவியாய் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் இரவு 8-30 மணி தொடக்கம் 7-30 மணி வரை இம்மன்றம் கூடுவது வழக்கம். எமது மன்றத்தால் நடாத்தப்பட்ட கூட்டங்களில் பேச்சுக்கள், நடனங்கள், நாடகங்கள் என்பன இடம்பெற்றன. காரைக்காலம்மையார் பற்றிய பேச்சும், செவிட்டுக் குடும்பம், தபோபலன் என்னும் நாடகங்களும், பெண்களுக்கு உத்தியோகம் அவசியமா? என்னும் விவாதமும் எம்மால் நடாத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடக் கூடியவையாகும்.

ஒவ்வொரு தவணை முடிவிலும் இராப்போசன வைபவம் நடைபெறும். வருட முடிவில் இவ்வைபவத்தை மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவது வழக்கம். சென்ற

வருட முடிவில் விடுதி ஆசிரியர்களோடு மற்றும் ஆசிரியர்களையும் இவ்வைபவத்திற்கு விருந்தினராக அழைத்து மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். இவ்வைபவத்தில் சென்ற வருடத்தில் படிப்பில் ஊக்கம் காட்டிய மாணவிகளுக்குப் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. தவமணி செல்லப்பா, நாகலட்சுமி நடராசா, புஷ்பதேவி ஜெயரட்னம், மாலதி பஞ்சநாதன் என்போர் பரிசில்களைப் பெற்றனர்.

எமது மன்றத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆதரவளித்த அதிபர் அவர்கட்கும், மன்றம் சிறப்பாக நடைபெற ஊக்குவித்து உதவி புரிந்த ஆசிரியைகட்கும், ஊக்கத்துடன் செயலாற்றிய மாணவிகட்கும் மன்றத்தின் சார்பில் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஸ்ரீசுந்தரி நீலகண்டன்,
காரியதரிசி.

Teachers' Guild

The year in review was not a very evenful one with this Guild. Although it started off well the usual Guild activities had to be curtailed due to the change of the school programme after the insurgent activities.

The year dawned with farewells to Mrs. R. Kandiah, Mrs. N. Nallainathan and Mrs. M. Esperior. They left us to join other schools nearer their homes.

We had the privilege of hearing Mr. A. C. Kandasamy former Principal of Govt. Training College, Palaly who addressed one of our meetings. His sound advise on teaching in the class-rooms and working in unity with students and teachers helped us in great way.

Our congratulations to one of our members-Miss T, Kanagasabai-who married

during the course of the year. Our best wishes to her for a happy and prosperous wedded life. We welcomed a few new members to the Guild this year who came on transfer from other schools.

Instead of the usual annual dinner we had a grand tea party at the end of the year. The dinner which was fixed for a date in December had to be postponed for January, '72. In January, '72 the committee organised a picnic to Keerimalai coupled with a moon light dinner.

In conclusion let me thank the Guild Committee and all the members of the Guild for their kind co-operation and contribution in all our efforts to promote good-will and fellowship.

Mrs. P. Kulasingam
Secretary.

*

*

*

Remember no human condition is ever permanent, then you will not be over joyed in good fortune nor too sorrowful in misfortune

—Socrates

The School Co-op. Supply and Thrift Society

As the Secretary of the Society it gives me immense pleasure to present my report for the year 1971-the year under review.

The Society, though in its infancy, has rendered a valuable service to the school. All sections of the school, especially the children, considerably benefitted by it. The needs of the students, primarily in regard to items of stationary, were met by the Society. The supply of tea and refreshments with certain restrictions were undertaken and it is hoped to expand this in the near future.

The Society has the services of full time employee who attends to the various needs of the Staff and students.

It is indeed a matter for pride to see the tremendous progress the Society had made, during its brief period of existence the credit for it, I can justifiably say,

squarely goes to the Principal for her very able guidance. The Circuit Co-operative Inspector too contributed considerably towards the advancement of the Society by his valuable advises as and when needed and the society owes its thanks to him.

There is yet very much more to be done towards the perfection of the functions of this Society and every pain is being taken in this direction.

On behalf of the Society, I thank all those who contributed their mite to build up the Society and I sincerely hope in the future too they would extend their whole hearted co-operation to work towards its perfection.

Mrs. G. Arudpiragasam
Secretary.

ACHIEVEMENTS

V.T.A. CONTESTS

English Declamation

Seniors	—	1st Place	Manchuladevy Selvadurai
		3rd „	Malini Sivakadachcham
Intermediate	—	1st „	Rajakumari Veerasingam
		2nd „	Dharshini Rajadurai
Juniors	—	1st „	Aloma Aseervatham
		2nd „	Mangalakumari Sathurukulasingam

Tamil Speech

Seniors	—	1st „	Nalini Shanthi Alagarajah
Intermediate	—	1st „	Naguleswary Sinnathamby
Juniors	—	1st „	Ramanie Thambimuthu
		3rd „	Murugesalatha Kanapathipillai

Tamil Singing

Senior Group	—	1st Place	
Junir Group	—	1st & 3rd places	
Senior Individual	—	1st Place	Premajayanthi Rajaratnam
		3rd „	Selvakumari Selvarajah
Junior Individual	—	3rd „	Pushparanee Annalingam

A.C.T.T.A. Examination

Grade 4	—		Ajanthakumar Jeyarajasingam
---------	---	--	-----------------------------

UNESCO Dance Competition

Regional level	—	1st Place	
All Island Folk Dance		1st Place	

Participated in Thinakaran Festival

வட்டாரக் கலாச்சார நாடகம்	1-ம் இடம்
வட்டாரக் கலாச்சாரச் சங்கீதம்	1-ம் இடம்
மாவட்டக் கலாச்சார நாடகம்	1-ம் இடம்
மாவட்டக் கலாச்சாரச் சங்கீதம்	2-ம் இடம்

English Declamation N.P.T.A.

Intermediate	—	2nd Place	Rajakumari Veerasingam
Juniors	—	1st „	Aloma Aseervatham

Tamil Singing N.P.T.A.

Junior Group	—	1st Place	
--------------	---	-----------	--

அகில இலங்கைத் தமிழ்மொழித் தினம் 1971

பருத்தித்துறை வட்டாரப் பாடசாலைகளின்

போட்டி முடிவுகள்

1. பிரதிபண்ணல் :	“அ” பிரிவு	வகுப்பு 3—4
செல்வி. சாந்தி ஜெயராசசிங்கம்		1-ம் இடம்
2. சொல்வதெழுதல் :	“இ” பிரிவு	வகுப்பு 5—6
செல்வி. செல்வமலர் சேனாதிராசா		2-ம் இடம்
3. சொல்வதெழுதல் :	“உ” பிரிவு	வகுப்பு 7—8
செல்வி. சிறீரதி சிவப்பிரகாசம்		1-ம் இடம்
4. கட்டுரை :	“உ” பிரிவு	வகுப்பு 7—8
செல்வி. கௌரி தாமோதரம்பிள்ளை		3-ம் இடம்
5. உரத்து வாசித்தல் :	“அ” பிரிவு	வகுப்பு 3—4
செல்வி. சாந்தினி மகேந்திரன்		3-ம் இடம்
6. உரத்து வாசித்தல் :	“உ” பிரிவு	வகுப்பு 7—8
செல்வி. முருகேசலதா கணபதிப்பிள்ளை		1-ம் இடம்
7. சொற்பொழிவு :	“இ” பிரிவு	வகுப்பு 5—6
செல்வி. லீலா மரியகொற்றற்றி அரியநாயகம்		1-ம் இடம்
8. சொற்பொழிவு :	“உ” பிரிவு	வகுப்பு 7—8
செல்வி. ரமணி தம்பிமுத்து		1-ம் இடம்
9. பா ஒதல் :	“அ” பிரிவு	வகுப்பு 3—4
செல்வி. சாந்தி ஜெயராசசிங்கம்		2-ம் இடம்
10. பா ஒதல்	“இ” பிரிவு	வகுப்பு 5—6
செல்வி. திருமறைச் செல்வி துரைரத்தினம்		3-ம் இடம்
11. நாடகம்		வகுப்பு 3—8.
அனுமன் பிராட்டியைக் காணல்		2-ம் இடம்

EXAMINATION RESULTS

G. C. E. (A. L.) ARTS—1970

Passed in 4 Subjects

1. Ratharani Sivapathasundaram
2. Manchuladevi Selvadurai
3. Bavani Nallathamby

Passed in 3 Subjects

1. Soundrarani Suntharalingam
2. Thevapushpam Kathiravelan

G. C. E. (A. L.) SCIENCE—1970

Passed in 4 Subjects

1. Kamaleswary Velupillai (Dist. Pure & Applied Maths.)

Passed in 3 Subjects

1. Malini Sivakadacham

G. C. E. O. L.—1970

Qualified for the (A. L.) Science Classes

1. Komathy Arunasalam
2. Prabavathy Aruliah
3. Atputhanayagam Arumugam
4. Premajayanthi Rajaratnam
5. Theivendra Kathiravetpillai
6. Malarvili Kandasamy
7. Rathivathana Kandappoo
8. Sothimalar Saravanabhavan
9. Mangaleswary Sivasamy
10. Aruloithi Subramaniam
11. Mercy Selvaratnam
12. Gnanasothy Gnanaratnam
13. Kumuthini Thiruvavukkarasu
14. Thayanithy Nadarajah
15. Jeyavathani Nadesu
16. Sri Sundari Neelakandan
17. Pathmanayaki Pasupathy
18. Selvamalar Paramalingam
19. Kanthimalar Ponnampalam
20. Jeyam Ponniah
21. Agilanandanayaki Muthulingam
22. Rajaluxmi Rajasingam
23. Rajaluxmi Ratnasabapathy
24. Margaret GnanaselvamSaravanamuttu

Qualified for Arts

1. Yogambikairanie Rasaputhiran
2. Vasanthakumari Rasiah
3. Pathmalogini Ramanathan
4. Thevamalar Ramalingam
5. Indra Kanapathipillai
6. Sarasvathidevi Kanapathipillai
7. Vasanthi Ganeshan
8. Nagapooshani Kathirgamathamby
9. Sandradevi Kathalingam
10. Pathmavathy Karthigesu
11. Sarojah Krishnapillai
12. Leeladevi Sabaratakurukkal
13. Sandramany Sithamparapillai
14. Kugambikai Sivanandasundaram
15. Thillagavathy Chinniah
16. Punithamaniannah Sinniah
17. Satkunavathy Selladurai
18. Thavamany Chellapah
19. Nirmaladevi Thambiayah
20. Jeyamany Palani
21. Karunenthiralatha Ponnuthurai
22. Satkunadevy Ponniah
23. Kalavathy Mahalingam
24. Thirupuvaneswary Manikkam
25. Sivaneswary Kanesapillai
26. Kanagambikaimalar Selliah
27. Indradevi Thanigasalam
28. Saraswathy Murugupillai
29. Yogambikai Vallipuram
30. Indranie Velupillai
31. Rathaluxmi Mylvaganam

J. S. C. N. P. T. A.—1971

First Division

1. Swendrini Rasiah (Dist. English, Art, Weaving)
2. Manohari Rajanayagam (Dist. Tamil, Maths, Art)
3. Rajani Rajaratnam (Dist. Tamil, Maths, English, Civics, Art, Christianity)
4. Murugeslatha Kanapathipillai (Dist. Tamil, Hinduism)

5. Gnanambikai Kanagasuntharam (Dist. Tamil, Civics, Hinduism)
6. Sushila Kanagaratnam (Dist. Tamil, Civics)
7. Sohbinl Kulasingam (Dist. English)
8. Sri Rathi Sivapragasam (Dist. English, Art, Hinduism)
9. Vathsala Sivapragasam (Dist. Civics. Hinduism)
10. Shiyamala Chellathamby (Dist. Tamil, English, Civics, Hinduism)
11. Kalavathy Sevatkodiyan (Dist. Tamil, English, Civics, Hinduism)
12. Nalini Somasundaram (Dist. Art, Hinduism)
13. Ramani Thambimuttu (Dist. Hinduism, Weaving)
14. Gowri Thamotherampillai (Dist. Tamil, English, Hinduism)
15. Inthramathy Thiyagarajah (Dist. English, Civics)
16. Mariya Karunakari Vincent (Dist. Tamil, Maths, English, R. C.)

THE STAFF—1971

PRINCIPAL

Miss M. Arumugam, B. A. (Madras) Dip. in Ed. Ceylon

DEPUTY PRINCIPAL

Miss N. Subramaniam, B. Sc. (Madras)

ASSISTANTS

Mrs. T. Ariyaratnam, B. A. (Madras) Dip. in Ed. Ceylon

Mrs. G. I. Samuel, B. A. (Madras) Teacher Counsellor's Certificate

Mrs. K. Puvanasuntharam, B. A. (Madras)

Mrs. S. Ponnambalam, B. A. (Madras)

Mrs. G. Thavaratnam, B. Sc. (Ceylon) Dip. in Ed. Ceylon. Teacher Counsellor's Certificate

Mrs. Q. Thevarejab, B. A. (Madras)

Miss M. Arulnandy, M. A. (Madras) Dip. in Ed, Ceylon

Miss T. Sinnathamby, B. A. (Ceylon) Teacher Counsellor's Certificate

Mrs. R. Kandiah, B. A. (London) (Left in January)

Mrs. R. Arumugam, B. Sc. (Madras)

Mrs. K. Tiburtius, B. Sc. (Ceylon)

Mrs. L. Sandrasekaram, B. A. (Madras)

Mrs. K. Rajaratnam, B. A. (London)

Miss P. Sockalingam, B. A. Hons. (Ceylon)

Mrs. T. Devakadacham, B. A. (Madras)

Mrs. R. Jegananthaguru, B. A. (Madras)

Mrs. R. Blanchard, Eng. Trained (First Class)

Mrs. R. A. Jeyarajasingham, Eng. Trained (First Class)

Mrs. R. Kulasingam, Eng. Trained (First Class) Spec. in Maths

Mrs. M. M. Rasiah, Teacher's Certificate Eng. Trained (First Class)

Miss T. Velupillai, Eng. Trained (First Class)

Mrs. G. S. Rajadurai, English Teacher's Certificate (First Class)

Miss A. Nallathamby, Service Certificate (3rd Class)

Mrs. T. Kandiah, S. S. C. (Eng.)

Mrs. S. Sangarapillai, Special Course (Weaving)

Mrs. J. Vijayaratnam, Eng. Teacher's Drawing Certificate

Mrs. L. P. Sivasubramaniam, Home Science Trained.

Mrs. P. Coomarasamy, Physical Trained (Saidapet, Madras)

Mrs. T. Kanagasabai, "Sangeetha Vidvan" Madras

Mrs. P. Sathurukulasingam, Tamil Trained (First Class)

Mr. K. Vairavipillai, Tamil Trained (First Class) Pandit, Saiva Pulavar

Mrs. K. Chelliah, Tamil Trained (First Class)

Miss B. Velupillai, Tamil Trained (First Class)

Mrs. T. Ambalavanar " " " "

Mrs. M. T. Xavier " " " "

Miss S. Chinnathamby " " " "

Miss P. Sabapathipillai " " " "

Mrs. R. Sabaratnam " " " "

Mrs. L. G. Arianayagam " " " "

Mrs. E. Santhiapillai " " " "

Mrs. M. B. Xavier " " " "

Mrs. S. Johnpillai " " " "

Mrs. T. Pancharatnam " " " "

Mrs. G. Arulpragasam " " " "

Mrs. A. Nadarajah " " " "

Miss M. Muthusamy " " " "

Mrs. R. Mandaleswaran " " " "

Mrs. R. Chellappah " " " "

Mrs. M. Alvappillai, G. C. E. (Dance Teacher)

Mr. S. Sivanroopan, B. Sc. (Ceylon)

Mr. K. Kumareswaran, B. Sc. (Ceylon) (Left in March)

Mr. N. Gunaseelan, B. Sc. (Ceylon)

Mr. M. Anandasivam, Isai Mani (Madras)

Miss S. Segarasasingam, G. C. E. A/L Pupil Teacher (Left in March)

Miss V. Subramaniam, Asst. P. I. I.

NON TEACHING STAFF

Miss L. Eliathamby

Mrs. A. Nallaratanam

Mrs. K. Selvaratanam

Mrs. T. Saravanabavanantham

Mrs. R. Sabaratnam

Mr. K. Thambirajah

Mr. N. Thurai Rajasingam

Mr. T. Perampalam

Mr. R. Joseph

Calendar of Events—1972

TERM I

- JAN.** 3rd First Term begins
15th Public Holiday—Thai pongal
18th Staff Meeting
27th Public Holiday—Hadji festival
29th Public Holiday—Full Moon Poya day
- FEB.** 4th Public Holiday—Indep. commemoration day
10th Report of Monthly tests
14th School Holiday—day following Mahasivarathri
19th Lieu Session for 14/2
21st Circuit P. T. Competition
22nd Thinking day for Guides Brownies
28th Public Holiday—Full Moon Poya day
- MARCH** 1st Guru Pooja—Thiruvalluvar day
District P. T. Competition
9th Report of Monthly tests
11th School Prize Day
17th Staff Meeting
27th Easter Celebrations at School
Revision Holidays for A/L Students
28th Public Holiday—Full Moon Poya day
29th Term tests commence
31st Public Holiday—Good Friday.
- APRIL** 7th First Term ends

TERM II

- MAY** 2nd School re-opens for Term II
5th Staff Meeting
8th Guru Pooja—Thirunavukarasar day
9th-11th Inter House Competition in Badminton
17th-19th Inter House Competition in Net ball
27th Public Holiday—Full Moon Poya day
30th Guru Pooja—Thirugnasambandar
- JUNE** 5th-10th All Ceylon Health Week Health & Physical Ed. day
9th Report of Monthly tests
24th Inter House Sports Meet
26th Public Holiday—Full Moon Poya day

JULY 3rd-10th All Ceylon Music & Drama festival
7th-8th V. T. A. Athletic Competition
13th Report of Monthly tests
14th-15th All Island Net ball Competition
21st Tamil Lang. Maths day
22nd J.G.S.S.A. Athletic Competition
24th Staff Meeting
25th Public Holiday—Full Moon Poya day
28th-29th Junior & Senior Athletic Meet
31st-1st All Ceylon Schools Ballet Competition

AUG. 1st Term tests commence
8th Adi Amavasai—School Holiday
11th Term ends

TERM III

AUG. 22nd School re-opens for Term III
24th Public Holiday—Full Moon Poya day
29th Staff Meeting

SEPT. 11th Bharathi day programme
16th-17th Schools Folk Songs, Music competition
22nd Public Holiday—Full Moon Poya day
26th Public Holiday-Bandaranayakke Commem. day
28th Report of Monthly tests

OCT. 1st Ghandi day programme at school,
8th Navarathri Pooja begins
10th N. F. C. Netball Competition
17th Vijayathasami day
24th U. N. O. day programme at school

NOV. 2nd Report of Monthly tests
4th Public Holiday—Deepavali Festival day
16th Grading tests for O. L. Students
20th Public Holiday—Full Moon Poya day
27th Arumuga Navalar day
28th Study leave for O. L. Students
29th Term tests begin

DEC. 10th Christmas Programme at school
12th School Year ends.

Printed by Nicholas James of No. 20, Fifth Cross Staet, Jaffna at St Joseph's Catholic Press, Jaffna
for the Principal, Methodist Girls' High School, Point Pedro.

